

[4th March 1965]

VI. PRESENTATION OF THE REPORT OF THE COMMITTEE ON SUBORDINATE LEGISLATION.

SRI K. PARTHASARATHY : Sir, I rise to present the Ninth and Tenth Reports of the Committee on Subordinate Legislation.

VII.—GENERAL DISCUSSION OF THE BUDGET FOR 1965-66—*cont.*

MR. SPEAKER : I order the expunction of all the remarks so far made by the hon. Member Sri A. Kunjan Nadar in his speech to-day. The hon. Member may now proceed.

* **SRI A. KUNJAN NADAR :** Sir, very tragic events have taken place. But, the real tragedy lies not in the burning of the Police officers or in the violence committed or in the destruction of public property or in the shooting of students. The real tragedy lies in the fact that so much was needed to put sense into the heads of our rulers. That is the real tragedy. We have been listening to the debates in the last Assembly. I am very, very sorry to express these remarks, Sir. Who started this violence, I ask? I do not have any ill-will towards any Ministers or the Government. Sir, I do not have any political motive. In this connection, I would like to draw the attention of the hon. Members to the proceedings of the last Assembly. In the Constitution, it is stated that we have got certain fundamental rights, the right of association and freedom of speech. These are not subject to the administrative control or the convenience of any officer or any Minister or any party. That right is there always, for all the 24 hours and all the 365 days. Who said that there is no fundamental right on the Republic Day? Our Chief Minister said, 'You cannot mourn on the Republic Day, you cannot meet on the Republic Day and express your feelings.' That is a wrong position that he had taken. I have got to say a lot of things on this point. The Chief Minister stated that even if there was peaceful mourning, he would not allow it. He said, 'Without the Police if possible and with the Police if necessary, I will crush you and destroy you.' That was the attitude taken by such an experienced and aged Chief Minister of our State. If the destruction to public property had been done by anti-social elements and if anti-social elements or anybody are stated to be responsible for these things, the Ministers are equally responsible for them. That is what I wish to point out in this connection. Anyway, what has happened, has happened. I wish to congratulate the student community on their having launched such a great agitation. I thank them for their gallant and heroic fights for our future. It is very wrong to belittle the feelings of the people of the whole country. Our Chief Minister says that the D.M.K. was solely responsible for this agitation. Sir, I would not agree with him on this point. I would not give the sole credit to the D.M.K.

4th March 1965] [Sri A. Kunjan Nadar]

people. I would say that even the Congressmen and all other people of the State are responsible for leading such a great agitations so successfully. It was a mass upsurage.

Sir, it is said that we are to be non-violent. After all, what is the difference between violence and non-violence, I ask. Non-violence may be a virtue, but violence is no sin in politics. In many other countries if the so-called violent fellows and the so-called anti-social elements proved themselves to be mightier than the ruling party, they formed the Government and they called the so-called loyalists as traitors and hanged them. That is the only difference. I would like to ask one question. Mahathma Gandhi, the Apostle of Non-violence had led so many movements. Was any movement which he led on a mass scale, non-violent? Only the Individual Satyagraha movement was non-violent. All other mass movements led by him were violent. What happened in 1942? It was more violent than this. All such mass actions are bound to be violent. It could not be otherwise. It is the plainest expression of the feelings of the people of the State. If it had taken a violent turn, it was quite unfortunate no doubt and it is undesirable and unwanted also. Nobody can say that they have done a very bad thing. Now, statements after statements are coming from the Peacock Thrones at New Delhi to the effect, "We will not yield to violence. We will thrust Hindi into your unwilling throats." May I ask one question, Sir? Did the ruling party not yield to violence in the past? What is their history, Sir? They have never yielded to non-violence or to any democratic processes and representations. They had yielded only to violence. They yielded to the violence of the Muslim League and much against the wish of Mahatma Gandhi agreed to the partition of India and the creation of Pakistan. Then, take the Andhra State. The people of Andhra agitated for the creation of the Andhra State. They conducted their agitation in a democratic, constitutional and peaceful way. Nobody cared for it. Then, Potti Sriramulu, the great patriot of Andhra declared a Fast unto death. He died, rather I should say, he was killed by the Government. People immediately became violent and the Government yielded and the Andhra Province came into being. What about Maharashtra? The people of Maharashtra asked for the creation of a separate Province on constitutional, peaceful and democratic ways. But, they met with a refusal. Then, violence broke out. There were shootings in one hundred places in the City of Bombay on the same day. The result was the creation of the Maharashtra Province. Take our own case of Kanyakumari district. We constitutionally agitated for that area to be merged with Madras. We fought three elections on that issue. We captured all the seats and the Congress candidates who opposed us did not even get back their deposits. But, what happened? They would not allow us to merge with Madras. Then, we started mass Satyagraha. Violence broke out. Post offices, Police outposts were burnt. Then, we were allowed to merge with Madras State.

[Sri A. Kunjan Nadar] [4th March 1965]

Sir, I have pointed out these instances to show that the Congress administration is responsible for all these violent agitations. They never yielded to democratic, peaceful, non-violent and constitutional ways or agitation. They yielded to violence and violence alone. Now, they say, 'We will not yield to violence'.

Sir, now formula after formula is being suggested. I am not satisfied with any of these formulae. The plain question I wish to ask is, 'Do we want Hindi or not?' We do not want Hindi. The *status quo* must be maintained.

Hindi must be one of the fourteen national languages and nothing more than that. Sir, India was never a Nation. The Britishers came and conquered us. They unified us, gave us a common Government, gave us a common language, and taught us some words like 'democracy', 'Parliamentary democracy', 'fundamental rights' and 'rule of law'. Then after learning those words and using the very same words, we drove out the Britishers. When we took over the administration in our hands, we had never been a nation. We are striving to be a nation. We want to be a Nation and that is the position. Let us first become a nation. Now, people—even non-D.M.K. people—have begun to think in terms of two Indias. Sir, I tell you very frankly that there have been two unifying forces in India. One is the Indian National Congress and the other the English language. The English language is being eliminated from the north. The Indian National Congress is going to be eliminated from the South. It has already been eliminated from the Kerala State. If these two forces go, we will disintegrate into thousand countries in future. That is what I say. I do not want the Indian National Congress to rule the country for all time, for thousands of years to come. But I want the Indian National Congress to exist as a unifying factor to unify India. Sir, I have no doubt that if we give up English, we will be sowing seeds for the partition of India.

Then, Sir, one word about the Kanyakumari district and the Budget. Sir, in the Kanyakumari district a very peculiar sort of administration is going on. Rice is the main problem. Paddy is procured at Rs. 39.50 per quintal but it is sold at Rs. 65 that is Rs. 25 more than the purchase price. Sir, the Government have set up a Food Corporation and introduced informal rationing just to save the poor people from blackmarketeers, merchants and other middle men who make undue profits. But is this margin of profit of more than Rs. 25 'blackmarketing or white marketing' and I do not know the language to be used here. Sir, the consumer is ready to purchase rice from the blackmarket because that is cheaper. But the Government do not allow blackmarketing even.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government are, no doubt, against blackmarketing including blackmarketing in assessment of things.

4th March 1965]

SRI A. KUNJAN NADAR : We have been given some rice from Thanjavur. The purchase price is Rs. 62 per quintal. We are given Thanjavur rice at North Arcot at Rs. 67 as notified by the Government. But a co-operative society in the North Arcot district would give it to us only at Rs. 70. That is, rice valued at Rs. 62 is sold to us at Rs. 70. All these sorts of things are going on in the Kanyakumari district. As my hon. friend, Sri Chidambaramathan has stated, there are a number of check-posts. What for are they? Is it to avoid blackmarketing? No. They have got special rates for lorry loads of rice in terms of bags. They have also got a rate for a cart-load. So, these check-posts are there just to harass people and nothing else. Sir, leave us alone. We do not want to be saved. We will live or we will die. We do not want anybody to look after us this way. There is the Collector. What he says is law. He is more than the Prime Minister or Dictator. When the Hon. the Chief Minister comes there, the Collector presides and it is a shame and a disgrace. When any Minister goes on tour it is the Collector who presides. But in a democracy when the Hon. the Chief Minister comes, the local M.L.A. presides and if he is not available, atleast an elected panchayat member presides. That is democracy. But here when the Hon. the Chief Minister comes, the Collector presides. If the Collector is not available, the Tahsildar presides and if he is not available a village officer or at least a village peon presides. What sort of democracy is this? There is no use in my bawling out or making appeals. The Government are not going to improve. So leave us alone. With this humble prayer, I conclude my speech.

* திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபையில் சமர்ப்பித்த பட்ஜெட்டை ஆதரித்து நான் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற இங்கு முற்படுகிறேன். முதன்முதலில் தீவிரமாகவும், உஜ்ஜலமாகவும் எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. குஞ்சன் நாடார் அவர்கள் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலே இருக்கின்ற ஒரு சில காரியங்களையும் கஷ்டங்களையும் சுட்டிக் காட்டினார்கள். உணவுப் பிரச்சனையிலே கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலே பலவிதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. உணவுத்துறையிலே நமது அரசாங்கம் பலவிதமான கஷ்டங்களை அந்த ஜில்லாவில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. கன்னியாகுமரி ஜில்லாவின் ஒரு சில பகுதிகள் தேரளத்தின் எல்லைப் பிரதேசமாக இருப்பதால் பல செக் போஸ்ட்கள் தேவையென்று தெரிந்து அவைகளை ஏற்படுத்தியதால் நடைமுறையிலே பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன். உதாரணமாக, அந்த ஜில்லாவிலே 32 செக் போஸ்ட்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஐந்தா லட்சம் ரூபாய் செலவிலே 32 செக் போஸ்ட்கள் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அந்த ஜில்லாவை ஐந்தாகப் பிரித்து ஒரு பகுதியிலிருந்து இன்னொரு பகுதிக்கு நெல்லோ, அரிசியோ கொண்டுபோகக் கூடாது என்று

[திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்] [4th March 1965]

நீபந்தனை விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. முன்பு ஒரு குவிண்டால் நெல்லோ அரிசியோ, எந்தப் பகுதியிலிருந்து எந்தப் பகுதிக்குக் கொண்டுபோவதென்றாலும் எந்தவிதமான தடங்கலும் இல்லாமல் இருந்தது. இப்பொழுது பெப்ரவரி 21-ம் தேதியன்று ஒரு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆணையில் என்ன கூறப்பட்டிருக்கிறது என்றால் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியிலிருந்து இன்னொரு பகுதிக்கு 10 லிட்டருக்கு மேல் அரிசி கொண்டு போவதற்குப் பெர்மிட் தேவையில்லை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

10-00
a.m.

ஆனால் எங்கள் தாலுகாவான விளவங்கோடு தாலுகாவில் இருந்து நெல்லோ அரிசியோ 10 லிட்டர் கொண்டு போக வேண்டுமென்று சொன்னாலும் அரசாங்கத்தின் அனுமதியின் பேரில்தான் கொண்டு போக முடியும் என்ற நிபந்தனை இருக்கிறது. எல்லைப் புறத்தில் எவ்வளவு செக் போஸ்டுகளைப் போட்டாலும் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் தாலுகாவுக்குத் தாலுகா செக் போஸ்ட் இருப்பதன் காரணமாகப் பொதுமக்கள் மிகவும் அவதிக்குள்ளாகிறார்கள். காரில் செல்லும்போது கூட, 'டிக்கி' இல்லாத கார்களைக் கூட நிறுத்தி சோதனை போடுகிறார்கள். கச்சேரிக்குச் செல்லும்போது நாங்கள் அட்வகேட் யூனிபாரத்தில் இருந்தாலும் பல இடங்களில் கார் நிறுத்தப்பட்டு அரிசி இருக்கிறதா, நெல் இருக்கிறதா என்று பார்க்கிறார்கள். கேரள எல்லைப் பகுதியில் எவ்வளவு செக் போஸ்ட் வேண்டுமென்றாலும் போட்டுக் கொள்ளுங்கள். ஒரு தாலுகாவிலிருந்து இன்னொரு தாலுகாவுக்குக் கொண்டு போவதிலே எந்தவிதமான தடங்கலும் வைக்காமல், ஜில்லாவுக்கு வெளியே போவதைத் தடுக்க எவ்வளவு செக் போஸ்ட் வேண்டுமென்றாலும் போட்டு அதற்காக இந்த ஐந்து லட்சம் ரூபாயைச் செலவு செய்வது நலமாக இருக்கும். இந்த மாதிரியான கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்துகிறபோது அங்கு இருக்கிற ஜில்லா பிரதிநிதிகளின் கருத்து என்ன என்று டி.டி.சி. கூட்டத்தில் ஆராய்ந்திருந்தால் இந்த மாதிரி நடைமுறையில் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்காது என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தைப் பற்றியும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்தப் பகுதியில் ஒரு குவிண்டாலுக்கு 43½ ரூபாய் வீதம் அரசாங்கம் நெல் கொள்முதல் செய்கிறது. ஆனால் இந்த நெல்லை அளக்க லாரி வாடகை, அறைவைக் கூலி, போன்றவற்றை எல்லாம் கணக்குப் பார்க்கும்போது சுமார் 46¼ ரூபாய் ஆகிறது. ஒரு குவிண்டால் நெல்லில் இருந்து 69 மெட்ரஸ் மெஷர் அரிசி கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இந்தக் கணக்கை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது ஒரு குவிண்டால் அரிசி 67 ரூபாய் விலையாகிறது. அதற்குப் பிறகு ஹாண்ட்லிங் சார்ஜஸ், 'கன்னி பாக்', செல்ஸ்டாக்ஸ், ப்ராபிட் எல்லாவற்றையும் கணக்குப் பார்க்கும்போது ஒரு குவிண்டால் விலை 71 ரூபாய் ஆகிறது. ஆனால் அரசாங்கத்திலிருந்து ஒரு குவிண்டால் என்று சொன்னால் 96 லிட்டர்

4th March 1965] [திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்]

வருகிறது என்று கருதுகிறேன். அரசாங்கம் சில்லரையாக 1 ரூ. 44 பை வீதம் வியாபாரம் செய்கிறார்கள். இந்த நிலைமையைப் பார்க்கும்போது வாங்குகிற விலை மிகவும் குறைவாகவும், விற்கின்ற விலை அதிகமாகவும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணமாக ஹாண்ட்விங் சார்ஜஸ், அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் சார்ஜஸ் போன்றவைகளை எடுத்துக் கூறுவார்கள். அங்கு நான் ஒன்றுக்கு சுமார் இரண்டாயிரம் மூட்டை அரிசி விநியோகம் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. இதிலே அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் சார்ஜஸ் என்ற முறையிலே ஒரு சாக்குக்கு ஒரு ரூபாய் என்று கணக்கிட்டாலும் ஒரு நாளைக்கு 2,000 ரூபாயும், ஒரு மாதத்திற்கு 45,000 ரூபாயும், ஒரு வருஷத்திற்கு ஐந்து லட்சம் ரூபாயும் கணக்கு வருகிறது. இந்த மாதிரிக் கொள்முதல் செய்து விநியோகம் செய்கின்ற இடத்தில் அரசாங்கத்திற்கு அபரிமிதமான லாபம் கிடைக்கிறது. அதனால் இந்த ஆட்சியின் பேரில் பலவிதமான ஆட்சேபணைகளை மக்கள் சொல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. கண்ட்ரோல் வேண்டுமென்று நம்முடைய அரசாங்கமும் திட்டமிட்டிருக்கிறது; மத்திய அரசாங்கமும் திட்டமிட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி சிக்கலான பிரச்சினைகளில் பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருந்தாலும் குறைந்த விலைக்கு வாங்கி அதிக விலைக்கு விற்பது நியாயமல்ல, சரியல்ல என்பது தான் என்னுடைய தின்மையான கருத்து. தஞ்சையில் ஒரு ரூபாய் பத்து பைசாவுக்கு அரிசி கிடைக்கிறது. அரசாங்கத்தின் கெடுபிடிகள் காரணமாக இந்த மாதிரிப் பிரதேசங்களிலும் அரிசி கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு ஜில்லாவுக்குள்ளே அரிசி கொண்டு போவதற்கு எந்த விதமான தடங்களும் இருக்கக்கூடாது; ஆனால் எல்லைப் புறத்திலே எவ்வளவு செக் போஸ்டுகள் போட்டுக் கொண்டாலும் எங்களுக்கு அதிலே ஆட்சேபணை இல்லை. மக்கள் சுபிட்சமாக வாழவேண்டுமென்றால் இந்தக் காரியத்தைச் செய்யவேண்டும்.

அடையாளக் காட்டு கொடுத்திருப்பதாகக் கூறக்கூடும். ஆனால் சட்டபூர்வமான ரேஷன் எங்கள் ஜில்லாவில் அமலாகவில்லை. விளவன்கோடு தாலுகாவில் மட்டுந்தான் ரேஷன் முறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கும் ஒரு நபருக்குக் கொடுக்கிற அரிசி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது; ஒரு வாரத்திற்குக் கொடுக்கிற அரிசி மூன்று அல்லது நான்கு நாட்களுக்குத்தான் வரும் என்ற நிலை இருக்கிறது. இதனால் மக்கள் வெளியிலே வாங்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. ஒன்று அவர்களுடைய தேவைக்குத் தக்க அளவு கொடுக்கவேண்டும்; அல்லது அவர்கள் வெளியிலிருந்து வாங்க அனுமதிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசாங்கம் குறைந்த விலைக்கு வாங்கி அதிக விலைக்கு விற்பது நியாயமல்ல; உசிதமல்ல; அதற்குப் பல விதமான ஆட்சேபணைகள் பொதுமக்களிடத்தில் இருக்கின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்] [4th March 1965]

இன்னொரு விசித்திரமான முறையும் எங்கள் ஜில்லாவிலே இருக்கிறது. நெல் கொள்முதல் செய்வதற்காக மூன்று நான்கு தாசில்தார்களை ஏனைய ஜில்லாக்களில் இருந்து கலெக்டர் அவர்கள் வரவழைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஜில்லா உத்தியோகஸ்தர்களுக்குத் தகுதி இல்லை என்ற காரணத்தால் அல்லது அந்த ஜில்லா உத்தியோகஸ்தர்களிடத்தில் நம்பிக்கை இல்லை என்ற காரணத்தால் இப்படிச் செய்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை. 1956 நவம்பர் 1-ம் தேதி அந்தப் பகுதியானது இந்த ராஜ்யத்தின் பகுதியாக மாற்றப்பட்டது. ஒன்பது வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. திருவாங்கூர்-கொச்சியிலிருந்து மாற்றப்பட்ட தாசில்தார்களை நிரந்தரமாக்காமலும், சம்பள உயர்வு கொடுக்காமலும், மற்ற எந்த விதமான சலுகைகளையும் கொடுக்காமலும் வெளியூரில் இருந்து உத்தியோகஸ்தர்களை இறக்குமதி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அது அவர்களுடைய நியாயமான உரிமைகளைப் பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அந்த உத்தியோகஸ்தர்களில் பி.ஏ., பி.எல்., படித்து திருவாங்கூர்-கொச்சியில் இருந்த எல்லா டெஸ்ட் குவாலிபிகேஷனையும் பெற்றவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நியாயமான உரிமைகளைப் புறக்கணித்து விட்டு வெளியிலிருந்து கொண்டு வருவது சரியல்ல. உதாரணமாக ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். எல்.டி.சி. ஆக வெளி ஜில்லாவில் இருந்த ஒருவர் இன்று டி.எஸ்.ஓ.-வின் பர்சனல் அசிஸ்டெண்ட் ஆக பதவி உயர்வு கொடுக்கப்பட்டு தாசில்தார் கிரேடியே அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார். இதற்கெல்லாம் அந்த ஜில்லாவிலேயே உள்ளவர்களில் தகுதியுள்ளவர்களை நியமித்தால் மனத்தாங்கல் ஏற்படாது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருவாங்கூர்-கொச்சியிலிருந்து மாற்றப்பட்ட பல ஆசிரியர்கள் இங்கு இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய செர்வீஸ் இணைப்பு இது காலும் பூர்த்தியாக்கப்படவில்லை. ஒன்பது ஆண்டுகள் ஆகியும் தரங்கள் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. உத்தியோக உயர்வு அளிக்கப்படவில்லை. இந்த மாதிரிப் பலவிதமான கஷ்டங்கள் எங்கள் ஜில்லாவில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்தக் கஷ்டங்களுக்கெல்லாம் நிவர்த்தி தேடிக் கொடுத்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். இதுபோன்று பல இலாகாக்களில் செர்வீஸ் இணைப்புகள், தரங்கள் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டிய நிலையிலேயே இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மொழிப் பிரச்சனையின் பேரில் பல பகுதிகளில் கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டது. ஆனால் அதிகருஷ்டவசமாக எங்கள் ஜில்லாவில் அதிகமான கொந்தளிப்பு ஏற்படாமல் அங்கு மக்கள் மிக்க கட்டுப்பாடாக இருந்தார்கள். அங்கு மாணவர்கள் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டார்கள் என்பதை நாங்கள் மனப்பூர்வமாக அதரிக்கிறோம். மொழிப் பிரச்சனையை ஒரு தேசியப் பிரச்சனையாக அணுகி அதற்கு ஒரு சுமுகமான தீர்வு காண வேண்டியது நம் கடமையும் பொறுப்புமாகும். இதில்

4th March 1965] [திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்]

உணர்ச்சி வசப்படாமல் நிதானமாக ஆலோசிக்க வேண்டிய பொறுப்பு நம்மைச் சார்ந்தது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். ஒரு நேஷனாக இருக்கிறோமோ அல்லது நேஷனாகப் போகிறோமோ என்பதைப்பற்றி எல்லாம் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நாம் விவாதிக்காமல் நிதானமாக பொறுப்போடு இந்தப் பிரச்சனையை அணுகுவது மிக நலமாகயிருக்கும். இந்தியைப் பற்றி நமக்கு ஒருவேளை ஆட்சேபணை இருக்கலாம். ஆனால் பொது மொழியாக நமக்கு ஒரு மொழி மிகவும் தேவை. ஆங்கிலம் ஒரு அலோசியேட் லாங்குவேஜாக அல்லது ஆல்டர் நேட்டிவ் லாங்குவேஜாக இருப்பது மிகவும் நலம் என்பது என்பணிவான கருத்து. ஆங்கிலம் எவ்வளவு காலம் நீடிக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்புகிற காலம் வரை ஆங்கிலம் துணை மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்பது தான் என்பணிவான கருத்து என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தமாதிரி சிக்கல்கள் ஏற்படுகிற போது கிளர்ச்சி சாதாரணமாக எழும். கிளர்ச்சியில் காரியங்கள் எல்லாம் இலகுவாக நடக்கும் என்று சொல்வதில் அதிக உண்மையில்கூட என்பது என் துணிச்சலான கருத்து. கிளர்ச்சி ஒருவேளை அதற்கு ஒரு வழியாக இருந்தாலும் ஜனநாயக முறையில், ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை உடையவர்கள் சட்டசபையில் பேசும் போது நிதானம் இழக்காமல்—நாம் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை வைப்பவர்கள்—இந்த சபையில் அபரிமிதமான நம்பிக்கையும் நம் உரிமையில் அதிகமான கவனத்தையும் செலுத்தி, நிதானமாக இருப்பது நலமாக இருக்கும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக் கொள்கிறேன். ஒருவேளை எதிர்தரப்பில் இருந்து பேசுகிறவர்கள் குடான வார்த்தைகளை உபயோகித்தாலும் அதைப் பற்றி எல்லாம் நாம் நிதானம் இழக்காமல் சீரும் சிறப்புமாக செயலாற்றுவது இந்த சபைக்கும் நம்மை உற்றுக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிற, நம்மை ஆதரிக்கிற வாக்காளர்களுக்கும் சிறப்பாகயிருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு இச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. க. ர. நல்லசிவம் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இன்றையதினம் மாநிலத்தில் உள்ள மக்கள், புது வரிகள் உண்டா இல்லையா, புது வரவு செலவுத் திட்டத்தில் உள்ள நல்லது, கெடுதல்கள் என்ன, புதுத் திட்டங்கள் ஏதாவது இதில் இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் அதிகம் கவலைப் படுவதற்குப் பதிலாக சமீப நாட்களில் தமிழ் நாட்டில் நடந்த கலவரம் இருக்கிறதே அதுபற்றித்தான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அக்கலவரம் காரணமாக நூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் மாண்டும், நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் துப்பாக்கிக் குண்டு காயங்கள் பட்டும் இன்றும் கூட ஒன்றும் அறியாத வாலிபர்கள் தெருவில் அடிக்கப்பட்டு உதைக்கப்பட்டு வருகிறார்கள், எந்தவிதமான குற்றமும் செய்யாமல். வெள்ளைக்

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [4th March 1965]

காரன் காலத்தில் நடந்த சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் என்ன நடந்தது என்பதைப் பற்றி எனக்கு ஓரளவு தெரியும், அனுபவ பூர்வமாகவும் நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். அதைவிட கேவலமான நிலையை நான் இன்று நேரடியாகப் பார்க்கிறேன். வேண்டுமானால் வீட்டுக்குள் பதுங்கிக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு அதைப் பற்றி அதிகம் தெரியாமல் இருக்கலாம். வெளியிடங்களுக்குப் போகக்கூடிய ஒவ்வொரு தமிழ் மகனும் இந்தக் காட்சியைக் காணாமல் இருக்க முடியாது. துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்த பல ஊர்களுக்கும் போகும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. ஆங்காங்கு பல பாதிக்கப்பட்ட பெண்களை நான் பார்த்தேன். காயத்தோடு இருக்கும் குழந்தைகளைப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இவைகளுக்கெல்லாம் இந்த சபை என்ன பதில் சொல்லப் போகிறது. ஆளுகிறவர்கள் என்ன பதில் சொல்லப் போகிறார்கள். இந்த கஷ்டத்தை எல்லாம் எப்படி ஈடுகட்டப் போகிறார்கள் என்பதில்தான் வருங்காலத்தில் ஜனநாயகம் அமையும், ஒரு நல்ல நிலையும் ஏற்படும். இன்றைக்குக் கூட பல யிடங்களில் அடக்குமுறைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன். தெருவில் போகிறவர்கள், தங்கள் வேலையாகப் போகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கும் இந்த இயக்கத்திற்கும் சம்பந்தமே இருக்காது, அவர்கள் எல்லாம் துரத்தித் துரத்தி அடிக்கப்படுகிறார்கள். சட்ட சபைக்கு நான் வருவதற்கு முன்னால் இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் கோவையில் இருந்து என் ஊருக்கு வந்து கொண்டிருந்தேன். முத்தூர் என்ற ஊரில், எந்தக் கலவரமும் நடக்கவில்லை, கிளர்ச்சி நடக்கவில்லை, அங்குள்ள மக்கள் நீங்கள் ஐந்து நிமிடங்களுக்கு முன்னால் வந்திருந்தால் அடக்குமுறையின் ருசியை நீங்களும் அனுபவித்திருக்க முடியும், இப்போதுதான் நாங்கள் அனுபவித்து விட்டு உட்கார்ந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்குக் கூட அடக்குமுறை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அடக்குமுறை மூலம் ஏதாவது ஒரு நோக்கத்தை சாதிக்க முடியும் என்று நினைத்தால் வெள்ளைக்காரர்கள் எதை அனுபவித்தார்களோ அதைத்தான் அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கும். போலீசுக்கு பாராட்டுப் பத்திரம் கொடுக்கப்படுகிறது. உண்மையில் நல்லமுறையில் சேவை செய்தவர்களுக்கு அப்படிக் கொடுப்பதில் எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. வெந்துபோன குடும்பங்கள் ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கின்றன. ஒன்றும் அறியாத அப்பாவிகள் எல்லாம் அடக்குமுறைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வீடுகளுக்குச் சென்று பார்த்தால் தெரியும். ஆனால் அவர்கள் வீடுகளில் உங்களை விடமாட்டார்கள். அவர்கள் மன உணர்ச்சியை பார்க்கும்போது போலீஸ் பாதுகாப்பு இல்லாமல் நீங்கள் போக இயலாது. இந்த இயக்கத்தில் யார் எல்லாம் ஈடுபட்டார்கள்? தீ வைப்பு, கொள்ளை அடித்தல், அல்லது கொலை செய்தவர்கள் ஒருவர் கூட என் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் துப்பாக்கிக் குண்டுக்கு பலியானது கிடையாது. தெருவில் போனவர்கள், தங்கள் வீடுகளில் காந்திஜி,

4th March 1965]

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

நேரு, காமராஜ் இவர்களின் படங்களை தங்கள் வீடுகளில் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், இப்படிப்பட்டவர்கள்தான் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தால் செத்துப் போன காட்சியைப் பார்க்க முடியும். உங்களுக்கு காலத்தான் பதில் சொல்லப் போகிறது. இன்று நடந்து கொண்டிருக்கும் அடக்குமுறையை தயவுசெய்து நிறுத்தங்கள். தமிழ் நாடு சட்டசபை இருக்கிறதே அது ஒரு பெரிய பாரம்பரியத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டு மக்கள் பண்பாட்டிலும், சீலத்திலும் சிறந்தவர்கள் என்று பேசப்படுகிறது. அதற்கெல்லாம் மாறாக இன்று நடவடிக்கைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இது ஒரு இயக்கமாக உருவெடுக்கக் கூடாது. நடந்திருக்கிற பெரிய கிளர்ச்சி இருக்கிறதே, அது வெறும் மொழிக் கிளர்ச்சி மட்டும் அல்லவென்பதை நான் அழுத்தத்திருத்தமாக நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்தி வேண்டாம், தமிழ் வேண்டும் என்று சொல்கிற இயக்கமாக மட்டும் அது இருக்க வில்லை. கடந்த 17 ஆண்டுகளாக மக்களின் ஜனநாயகபூர்வமான கோரிக்கைகள் எவை எல்லாம் இருக்கிறதோ அவற்றையெல்லாம் இங்கு துச்சமாக காலால் போட்டு மிதித்தீர்கள். எங்களைப் போன்றவர்கள் ஏதாவது சொன்னால் அதற்கு சற்றும் மதிப்பு கிடையாது. மதிப்பு எதுவும் கிடையாது. மக்களின் பிரச்சனை, இலங்கை இந்தியர்கள் பிரச்சனை எந்தப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும் சரி, அந்தத் தரப்பில் உள்ளவர்கள் நினைப்பதுதான் சரி, அவர்கள் செல்லும் பாதைதான் சிறந்தது என்று எண்ணும் போக்கு இருக்கிறது. அதுதான் இவற்றிற்குக் காரணம். மொழிப் பிரச்சனை மட்டுமல்ல. கடந்த காலத்தில் மக்களின் நீண்டநாள் கோரிக்கைகள், நியாயமான கோரிக்கைகள், இவற்றிற்கு போராடி அடக்கு முறை காரணமாக அவதிப்பட்டார்கள். தங்கள் கோரிக்கைகள் நிறைவேறாமல் மக்கள் கசப்புடன் இருந்து வருகின்றனர். அவர்களே கூட இந்த தீ வைப்பு, கலவரங்கள், கொள்ளை அடித்தல் ஆகியவற்றில் பல்வேறு வகையில் காரணமாக இருந்திருக்கிறார்கள். நானும் பல இடங்கள் சுற்றினேன். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் எங்கு பங்கு எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்று நான் கண்டுபிடிக்கவில்லை. சிறைக்குள் இருக்கிற இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இருக்கிறது. இந்திய சர்க்கார் அவர்கள் பேரில் பெரிய புகார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது வேறு விஷயம். ஈரோட்டில் கலவரம் நடந்த அன்று இருந்தேன். அந்தக் கலவரத்திற்கும் இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட்களுக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. அவர்களில் மூன்று நான்கு பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். கோர்ட்டில் கேஸ் இருக்கிறபடியால் நான் அதைப் பற்றி அதிகமாக சொல்லத் தயாராகயில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர், இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட்கள், கலவரத்தில் பங்கு பெறவில்லை. ரௌடிகள் அல்லது சமுதாய விரோத சக்திகள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், சமுதாய விரோத சக்திகளாக என் மாறுகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி மனோதத்துவ ரீதியில் சிந்தித்துப் பார்க்கக்கூடியவர்கள்தான் பலரும். ஆனால் அதிகாரம் தலைக்கு

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [4th March 1965]

ஏறிவிட்டால் அதைப் பற்றி அதிகமாக சிந்திக்க முடியாது. மக்களின் நியாயமான கோரிக்கைகள் 17 ஆண்டுகளாக கவனிக்கப் படாமல் இருக்கின்றன. அதற்குச் சரியான பாடமாக 10, 11, 12 தேதிகளில் கலவரங்கள் நடந்தன. திருப்பூரில் போய் நான் பார்த்தேன். அங்கு நடந்த சம்பவங்களைப்பற்றி எல்லாம் கேட்டேன். மக்களிடத்தில் அவர்கள் எவ்வாறு நடந்து கொண்டார்கள், அதற்கு எந்த முறையில் பதில் அளிக்கப் பட்டது என்பதைப்பற்றி எல்லாம் கேட்டேன். இதை யெல்லாம் கேட்கும்போது, அந்த சந்தர்ப்பத்தில் என் கையில் துப்பாக்கியிருந்தால்கூட சுட்டிருப்பேன், அந்த அளவிற்கு அங்கு சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. இருந்தாலும் வெறி கொண்ட கூட்டம் மனிதன் செய்யத்தக்காத முறையில், மனிதன் செய்வான் என்று எண்ணிக் கூட பார்க்கமுடியாத நிலையில் அந்த போலீஸ் அதிகாரிகளை தாக்கியிருக்கிறது அங்கிருந்த வெறிக்கூட்டம். அந்த அளவுக்கு மக்களிடத்தில் மனக்கசப்பு வளர்ந்திருக்கிறது, எம் மாதிரியான அளவிற்கும் போகக்கூடிய அளவில் மக்களுடைய மனம் வேதனையடைந்திருக்கிறது என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். இதற்கு முன்னால் தமிழ்நாட்டில் இருந்து வந்த நிலைமைகளை எல்லாம் கவனிக்க இந்த அரசாங்கம் தவறிவிட்டது. இப்போது அந்த மனக்குமுறல் வெளிப்படும்போது தான் வெளியே தெரிகிறது. எறிமலை வெடிக்கும் போது வெளியே தெரிகிறது. அதற்கு முன்னால் தெரிவித்திலை. இப்போதும் நான் ஞாபகமுட்ட விரும்புகிறேன். அதாவது நாங்கள் சொன்ன கருத்துக்களை எல்லாம் எப்போதும் நீங்கள் மதிக்காமல் நடந்து வந்தீர்கள், இலங்கை வாழ் இந்தியர்களைப்பற்றி சொல்லும்போது எங்கள் கருத்துக்களை மதிக்காமல் தூக்கி எறிந்தீர்கள். அதைப் பற்றி பேசிய மக்களைப்பற்றியும் அலட்சியமாக பேசினீர்கள். தெருவில் மக்கள் உணவுக்காக க்யூவில் காத்துக்கொண்டிருக்கின்ற கஷ்டங்களைப்பற்றியெல்லாம் சொல்லும்போது அதை நீங்கள் கவனிக்காமல் எதிர்கட்சிகளை மட்டும் குறைகூறிக்கொண்டிருந்தீர்கள். இதையெல்லாம் நீங்கள் அலட்சியம் செய்ததின் காரணம் தான் இன்றையதினம் இவ்வளவு கலவரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். அதல்லாமல் ஒன்றிரண்டு கட்சிகள் மட்டும் இதை கிளப்பிவிட்டது என்று சொல்வது முற்றிலும் சரியல்ல, நான் கேட்ட வரையிலும், கண்ட வரையிலும் கட்சி களுடைய திட்டம் தான் இந்த கலவரத்திற்கு காரணம் என்று சொல்வது சரியல்ல என்பதை மட்டும் வற்புறுத்திக்கூறிக்கொள்கிறேன். ஏதோ வேண்டாதவர்களை எல்லாம், இதெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் தான் செய்தார்கள், இன்னின்ன கட்சிக்காரர்கள் தான் செய்தார்கள் என்று சொல்லி வேண்டாதவர்கள் யாரெல்லாம் இருக்கிறார்களோ அவர்களை எல்லாம் கைது செய்வது, அவர்களை அடித்து நொறுக்குவது என்ற நிலையில் இன்று போலீஸ் அடக்குமுறை போய்க்கொண்டிருக்கிறது. வழக்கு போடுவதற்கென்று நம்முடைய நாட்டில் எத்தனையோ பிரிவுகள் இருக்கின்றன, எந்த அளவிற்கு பிரஜா உரிமைகள் இருக்கின்றனவோ அந்த அளவிற்கு கேஸ் போடுவதற்

4th March 1965] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

கான வழிகளும் இருக்கின்றன, இவைகளை எல்லாம் நீங்கள் பயன்படுத்திக்கொண்டு அந்த அளவிற்கு அடக்குமுறையை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். . .

MR. SPEAKER: Without adopting the direct form of address, the hon. Member can use the third person. That will minimise heat to some extent. If the hon. Member says "You", it will refer to the Chair. The hon. Member can use the word "Government".

திரு. க. ர. நல்லசிவம்: நான் 'நீங்கள்' என்று குறிப்பிட்டது தங்களை அல்ல, அரசாங்கத்தைத்தான். அதிகாரிகளைப் பொறுத்த வரையில் சில இடங்களில் அதிகாரிகள் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தை தவிர்த்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது, அந்த ஸ்தலத்திலுள்ள மற்ற அதிகாரிகளும், வேறு சில முக்கிய காங்கிரஸ்காரர்களும் சேர்ந்து இம்மாதிரிப்பட்ட அதிகாரிகள் கலவரத்திற்கு உடந்தையாக இருந்தார்கள் என்று புகார் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. எங்கெல்லாம் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடக்கவில்லையோ அந்த இடங்களிலுள்ள அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்ற புகார்கள் தான் கூறப்படுகின்றன. உதாரணமாக பொள்ளாச்சியில் அசிஸ்டன்ட் கலெக்டர் ஒருவர் இருக்கிறார். சமீபத்தில் உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்ட நேரத்தில், அங்குள்ள சகல கட்சிக்காரர்களும் சேர்ந்து அவரை மாற்றவேண்டும் என்று முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் புகார் ஒன்றை கொடுத்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். . (கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: என்னிடத்தில் அம்மாதிரி புகார் ஒன்றும் தரவில்லை. . .) சரி இவ்விதம் தீர்மானம் போட்டு கொடுக்கப்பட்டதாக சொன்னார்கள். இதே அதிகாரி மீண்டும் அந்த இடத்தில் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். போதிய அனுபவம் இல்லாதவர். இந்த நிலையில், பொள்ளாச்சி, சோமனூர், திருப்பூர் போன்ற இடங்களில் எல்லாம் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது. இதே அதிகாரி நிலைமையை சற்று திறமையாக சமாளித்திருந்தால் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைத் தவிர்த்திருக்கலாம். வேறு பல இடங்களில் அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தை தவிர்த்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் அங்கும் தவிர்த்திருக்கவேண்டும். இவ்விதம் நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் உயிர் இழந்த போலீஸ் அதிகாரிகளின் குடும்பங்களுக்கெல்லாம் நஷ்டஈடு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது வேண்டியது தான், செய்யப்படவேண்டியது தான். அதே நேரத்தில் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தினால் மாண்டவர்கள், அவர்களுக்கும் கலவரத்திற்கும் எந்த விதமான சம்பந்தமும் இல்லை. துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் மாண்டவர்களின் கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால் 100-க்கு 90 பேர்கள் இந்தப் போராட்டத்தில் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லாதவர்கள். இவ்விதம் மாண்டவர்கள் பலருடைய வீட்டிற்கு நான் போயிருந்தேன். நான் சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாக கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேண்டுமென்றால் நீங்கள் இன்னும் ஆறு மாதம்

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [4th March 1965]

கழித்துப் போய் பாருங்கள். இப்போது நீங்கள் அங்கே போக முடியாது. இவ்விதம் சென்னிமலையில் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் மாண்டு போன பையனுடைய வீட்டுக்குப்போய் இருந்தேன். மாண்டு போனவர் 18 வயது வாலிபன். அவன் காங்கிரஸ்காரன், அவருடைய தகப்பனர் காங்கிரஸ்காரர். இந்த இயக்கத்திற்கும் அந்த குடும்பத்திற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. இன்றையதினம் இந்த வாலிபனின் வருமானத்தால் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த குடும்பம் எந்த விதமான வழியுமில்லாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இவர்களுக்கு நாம் நிச்சயமாக நஷ்டஈடு கொடுத்தாகவேண்டும். பல பேர்கள் இன்றைய தினம் குண்டு அடிப்பட்டு ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை பெற்று வருகிறார்கள், இது மட்டுமல்ல, குண்டு காயம் பட்டு ரகசியமாக சிகிச்சை பெற்று வருகிறார்கள் பலர். காரணம் வெளியில் தெரிந்தால் தங்களையும் கேஸில் சேர்த்துவிடுவார்களோ என்று பயந்து தனியாக சிகிச்சை பெற்று வருகிறார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் இலவசமாக வைத்தியம் செய்து கொடுக்கப்படும் என்ற அறிக்கையை அரசாங்கம் வெளியிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக இந்த கலகம் ஏன் தோன்றிற்று? ஜனவரி மாதம் 25-ம் தேதி நான் இங்கிருந்தேன். அன்றையதினம் ஊர்வலமாக வந்த மாணவர்களை முதலமைச்சர் அவர்கள் சந்தித்திருந்தால் இத்தனை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்காது என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 25-ம் தேதியன்று மாணவர்கள் வந்தார்கள். என்னை வந்து பார்த்தார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏரோப்பிளேனில் வந்த ஹோம் மினிஸ்டரை பார்ப்பதற்காக சென்று விட்டார்கள். பின்னால் வேலுருக்குப் போய்விட்டார்கள். அன்றையதினம் அவர்கள் ஊரில் இல்லை. அதன் காரணமாகத்தான் முதலமைச்சர் அவர்கள் மாணவர்களை சந்தித்துப் பேச முடியவில்லை. அவர்கள் இல்லாததால் என்னை வந்து பார்த்தார்கள். ஆகவே முதலமைச்சர் அவர்கள் மாணவர்களை சந்தித்திருந்தால் இத்தகைய சம்பவங்கள் ஏற்பட்டிருக்காது என்று சொல்வது பொருத்தமல்ல என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மத்தியானம் மூன்று மணிக்குத்தான் வருவதாக சொல்லியிருந்தார்கள். அதற்கு முன் அங்கு போயிருக்கவேண்டிய தேவையில்லை, இங்கு வந்திருந்த 50 ஆயிரம் மாணவர்களை, முதலமைச்சர் அவர்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : குறுக்கு விசாரணை செய்வது போல் ஏதாவது சொல்லிவிட்டால் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் ஏற்படாது. 2-10-க்கு உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் வந்த பிளேன் போய்விட்டது. ஏதாவது சொல்லவேண்டுமென்றால் நன்றாகத் தெரிந்து விட்டு சொல்லவேண்டும்.

4th March 1965]

திரு. க. ர. நல்லசிவம்: தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சந்தித் தார்கள், அதைவிட முதலமைச்சர் அவர்கள் சந்தித்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். இப்போது நிலைமை என்னவென்றால் வெளியில் தங்களுக்கு வேண்டாதவர்கள் என்று நினைக்கக் கூடிய அத்தனை பேரையும் கைது செய்கிறார்கள். எங்கள் எஸ்.எஸ்.பி; கட்சி காரியதரிசி துரைபாபு அவர்களையும் கைது செய்திருக்கிறார்கள். ஏதாவது கொலை, கொள்ளை, தீயிடுதல் போன்ற குற்றங்களில் ஈடுபட்டிருந்தால் கைது செய்யவேண்டியது அவசியம் தான், நியாயமும் கூட. அப்படியில்லாமல் தங்களுக்கு தோன்றி எவர்களை எல்லாம் கைது செய்து வைப்பது என்பது நியாயமும் அல்ல, சரியுமல்ல என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதே அடக்குமுறை கொள்கை நீடித்துக்கொண்டிருந்தால் நிச்சயமாக பெரிய விளைவுகள் தான் ஏற்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மொழியின் பேரால் இத்தகைய ஒரு பெரிய கிளர்ச்சி நமது நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி நமது சர்க்கார் நல்லமுறையில் சிந்தித்து புத்துயிர் கொடுக்க வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. முக்கியமாக இரண்டு, மூன்று கருத்துக்களை கடைசியாக தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஒன்று, போலீஸ், தெருவில் கண்டவர்களை எல்லாம் கைது செய்து கொண்டிருக்கின்ற அடக்குமுறையை உடனே நிறுத்த வேண்டும். இரண்டாவதாக, துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தால் மாண்டவர்களின் குடும்பத்திற்கு போதிய அளவு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும். மூன்றாவதாக, காயம் பட்டவர்களுக்கு இலவசமாக வைத்திய வசதி பெற்றுக்கொள்வதற்காக சர்க்கார் அறிக்கை விட வேண்டும், கடைசியாக, இந்த நிலை மாறவேண்டுமென்றால், தமிழகத்தில் இந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் இருக்கக்கூடிய, மந்திரிசபை உடனடியாக ராஜிநாமா செய்யவேண்டும், அப்படி செய்தால் தான் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலைமை மாறும் என்று கூறி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. ஆர். செங்காளியப்பன் :** தலைவர் அவர்களே, சபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் 1965-66-வது ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஜனவரி 25-ம் தேதியிலிருந்து தமிழ்நாட்டில் பல சம்பவங்கள் நடந்திருப்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். ஆனால் இன்று ஜனநாயக நாட்டில் அத்தனை மக்களுக்கும் பெரிய சுதந்திரத்தை நாம் கொடுத்திருக்கிறோம். சட்டமன்றங்களில் வந்து நம்முடைய கோரிக்கைகளை எடுத்துக் கூறுவதற்கும் நமக்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட உரிமைகள் எல்லாம் இருந்தம்கூட, நாட்டில் இருக்கின்ற எதிர்க்கட்சிகள் ஜனவரி 25-ம் தேதியிலிருந்து மாணவர்களுடைய பெயரால், அவர்களைத் தூண்டி விட்டு, அதன் மூலமாக அராஜகம், தீயிடுவது, பெண்களை கற்பழிப்பது இன்னும் இது போன்ற செயல்கள் எல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் பார்த்தும்கூட, இத்தகைய ஜனநாயகம் நமக்குத் தேவையானது என்பது

[திரு. ஆர். செங்காளியப்பன்] [4th March 1965]

10-30
a.m.

நிலைக்கே நோன்றுகிறது. நடந்த நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் பார்க்கும் போது உண்மையிலேயே இந்த நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் மாணவர்களால் ஏற்பட்டதல்ல, நீண்ட நாளைகம் கண்களிடம் இருந்து வந்த எண்ணத்தின் செயல்கள் தான் என்பதை 'எதிர்க் கட்சிகளுடைய கிளர்ச்சி' என்று சொல்லாமல் சொன்னார்கள். அதை நான் முழு மனதோடு வரவேற்கிறேன். இந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியை எப்படியும் கவிழ்க்க வேண்டுமென்ற சதித் திட்டத்தோடு மாணவர்கள் பெயரால் பல இடங்களில் சம்பவங்கள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக கோவையில் ஐ.என்.டி.யூ.ஸி' ஆஃபீஸுக்கு 27-ம் தேதியன்று நெருப்பு வைத்தார்கள். உண்மையிலேயே நாங்கள் ஆத்திரப்பட்டு இருக்கிறோம். மாணவர்கள்தான் இந்த சம்பவத்திலே ஈடுபட்டு இந்தக் காரியத்தைச் செய்தார்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தோம். நான் அந்த இடத்திற்கு நேரிலேயே சென்று பார்த்தேன். இதைப் பற்றி போலீஸுக்கு ரிப்போர்ட் செய்த பிறகு, தீ வைத்த நபரைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து விசாரித்தபோது பார்த்தால் அவன் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவன், ஒரு ஆலையில் வேலை செய்கிறவன். மாணவன் உடையில், வெளியில் பார்க்கிறவர்களுக்கு மாணவன் போல் காட்சி அளிக்கும் நிலையில் இருந்தான். மாணவர்கள் என்ற பெயரால் எதிர்க் கட்சிகள் தாண்டி விட்டு அடாத செயலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அன்று காங்கிரஸ் தலைவர்கள் காங்கிரஸ் ஆபீஸ் விருந்து வீட்டுக்குச் சென்றுகொண்டிருந்தபோது கார்களை நிறுத்தி அடித்து நாசப்படுத்தினார்கள். அவர்களை மானபங்கப் படுத்தினார்கள். இதையெல்லாம் யார் செய்தது என்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், இடது சாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் தான் என்று என்னால் தைரியமாகச் சொல்ல முடியும். அதை என்னால் கூற முடியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அது மாத்திரமல்ல. கோவையிலே நாஸ் தியேட்டர் என்று இருக்கிறது. அதற்கு ரௌடிகள் * * * இரண்டு முறை தீயிட்டார்கள். பக்கத்திலுள்ள எ.ஆர்.பி.-யிலிருந்து சென்று தீயணைப்புப் படையினர் அதை அணைத்தார்கள். அங்கிருந்தவர்களைப் போலீசார் எச்சரித்தார்கள். இதெல்லாம் தீய செயல்கள், இப்படியெல்லாம் செய்யக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். மறுபடியும் தீ வைத்தவுடனே தீயை அணைத்து விட்டார்கள். மறுபடியும் புத்திமதி சொன்னார்கள். அப்படியும் கேட்காமல் ஆயிரக்கணக்கில் இருந்த கூட்டமானது போலீசார் மீது கற்களை விட்டு எறிந்தது. அதன் பிறகு போலீசார் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தார்கள்.

இதே போன்று தான் பல இடங்களிலே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இன்று பலாத்காரச் செயலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் என் போன்று உள்ள ஊழியர்கள் நேரிலேயே பல இடங்களில் பார்த்ததன் பயனாக, கண்கூடாகக் கண்டதை இந்த மன்றத்தில் கூறுகிறோம். பொது மக்கள், காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே எங்களுக்கு ரௌடிகள் மத்தியிலே பாதுகாப்பு

4th March 1965] [திரு. ஆர். செங்காளியப்பன்]

இல்லையே' என்று என் போன்ற சட்ட சபை அங்கத்தினர்களிடம் முறையிட்டார்கள். அங்கு சென்று பார்க்கும்போது தனிப்பட்டவர்கள் விடுகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. தீ வைக்கப்பட்டன. சூரையாடப்பட்டன. கதர் சட்டையைப் பார்த்தால் தாரில் கையை வைத்து சட்டையில் சில் வைத்த மாதிரி வைத்தார்கள். பல இடங்களில் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் கோயம்புத்தூரில் நடைபெற்றன. திருப்பூரில் நடந்த சம்பவங்களைப் பற்றிக் கனம் அங்கத்தினர் நல்லசிவம் அவர்கள் கூட தாங்க முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர், பல தடவை நேரில் சென்று சொன்னார். அவர், 'சென்று விடுங்கள், இப்படிப்பட்ட அராஜகத்தில் ஈடுபடக் கூடாது.' என்று சொன்னார். என்ன சொல்லியும் கேட்காமல், அவரைப் பிடித்து இழுத்து பெட்ரோலை ஊற்றி நெருப்பு வைத்தார்கள். விறகு வண்டியை இழுத்து மேலே ஏற்றினார்கள். தண்ணீர் வேண்டுமென்று கேட்டபோது வாயிலே பெட்ரோலை ஊற்றினார்கள். இப்படிப்பட்ட சம்பவம் தமிழ் நாட்டில் நடந்திருக்கிறது என்றால் அதைப் பற்றி மற்ற எதிர்க்கட்சிகள் இந்த மன்றத்திலே தீர்மானம் கொண்டு வருகிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல. சில மாதங்களுக்கு முன் கோவையிலே நடந்த சம்பவம் எல்லோருக்கும் தெரியும். அர்ச்சுனன் அவர்கள் கள் வேண்டுமோர் சங்கத் தலைவர். இந்த மன்றத்தில் அங்கம் வகிக்கும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மது விலக்கு நல்ல முறையில் அமல் நடத்தப்பட வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். மதுவிலக்கை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கோரி, ஆயிரக்கணக்கானவர்களைக் கொண்ட கூட்டத்தைக் கூட்டி, கோவையிலே சில மாதங்களுக்கு முன் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று, துப்பாக்கிகளை எடுத்துக் கொண்டு அங்கு டவுனில் இருக்கும் வியாபாரிகளின் கடைகளைக் கொள்ளை அடிக்கச் சென்ற அர்ச்சுனனுக்குத் தீர்மானம் கொண்டு வருகிறார்கள். இவர்களிடத்தில் எங்கே ஜனநாயகம் இருக்கிறது? இங்கே இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது . . .

SRI V. KRISHNAMOORTHY : Sir, on a point of order. The matter that the hon. Member is just now referring to is the subject-matter of a magisterial enquiry. It is thus *sub judice*. So, I wish to point out that it is not in order for the hon. Member to refer to it.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, on a point of order . . .

கனம் சபாநாயகர்: எந்தக் கட்சியையும் பற்றி அவர் குறிப்பிடவில்லையே.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையினுடைய நிகழ்ச்சியையே திரித்துக் கூறுகிறார். இந்த சபையிலே அர்ச்சுனன் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டது பற்றிய தீர்மானத்தில் பேசியவர்களில் நானும் ஒருவன். இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கம் என்ன? துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டது பற்றியது ஆகும். அர்ச்சுனன், கள் வேண்டுமென்று சொன்னார் என்பது வேறு விஷயம். அர்ச்சுனன் கள் விருப்பம் கொண்டவராகவே இருக்கட்டும். அல்லது கொலைக்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [4th March 1965]

காரனாகக்கூட இருக்கட்டும். அதற்காகச் சுட்டுக் கொல்லப்பட முடியுமா? சுட்டுக்கொல்லப்பட்டதைப் பற்றித்தான் தீர்மானம் கொண்டு வந்தோம். அர்ச்சுனன் சென்றது கள் வேண்டும் என்று கேட்டு அல்ல. அரிசி வேண்டுமென்று க்யூவில் நின்றவர்களை அழைத்துச் சென்றார். ஆகையால் தான் இந்தச் சபையின் விவாதத்தை திரித்து கூறவேண்டாம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: What is the point of order?

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: இந்தச் சபையின் நிகழ்ச்சியைத் திரித்துக் கூறியிருக்கிறார். அதுதான் ஒழுங்கா என்று கேட்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The hon. Member said that some motion was brought forward before the House about the matter referred to by him. I think that is what he has stated.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: 'இவர்களுக்கு எங்கே ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறது', என்று கேட்கிறார். இதனாலே எங்களுக்கு ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையில்லை, அவர்களுக்குத் தான் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்.

MR. SPEAKER: The same question has been put to the Ministers also by the hon. Members when they asked whether the Ministers had any faith in democracy. I want to know what is the unparliamentary expression he has used and what exactly the point of order is.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: இந்தச் சபையின் நிகழ்ச்சியையே திரித்துக் கூறினார்களே, அது ஒழுங்கா என்று தான் நான் கேட்கிறேன்.

MR. SPEAKER: I would like to know to which remarks of the hon. Member Sri Sengaliappan, the hon. Member is objecting.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: சொல்லாததை நாங்கள் சொன்னதாகச் சொல்லுகிறார். அது ஒழுங்கா என்று கேட்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Did the hon. Member say that any particular Member said like that?

SRI K. A. MATHIALAGAN: Sir, it is a distortion of the proceedings of the House. The hon. Member is laying emphasis on 'The President of Kal Venduvor Sangam.'

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: அப்படிக் கொல்லப்பட்ட அர்ச்சுனனுக்காக எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இங்கு தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு) கள் விரும்பிய அர்ச்சுனனுக்காக இல்லை தீர்மானம் கொண்டு வந்தது. சுட்டுக்கொல்லப்பட்டதைப் பற்றித் தான் தீர்மானம் கொண்டு வந்தோம்.

4th March 1965]

MR. SPEAKER : It is very difficult for me to find out what the point of order is.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, you can declare that there is no point of order.

MR. SPEAKER : I know I can do it. But, I do not want to do it arbitrarily. I must satisfy myself whether there is a point of order or not.

SRI V. KRISHNAMOORTHY : Sir, I have raised a point of order, viz., that the member was not in order in referring to a matter on which a magisterial enquiry was going on. I want a ruling on it.

MR. SPEAKER : There is no point of order. The hon. Member Sri Sengaliappan may continue his speech.

திரு. ஜார். செங்காளியப்பன் : கோவையைப் பொறுத்த மட்டிலும், அது மாத்திரமல்ல, பொள்ளாச்சியில் பல சம்பவங்கள் நடைபெற்றன. அந்த சம்பவங்களில் நீண்ட நேரம், சுமார் 6 மணி நேரம் அங்கு ரௌடிகளோடு போலீசார் சமாதானம் கூறி, அவர்களுக்கு எவ்வளவோ பல முறை எடுத்துக்கூறியும் அவர்கள் கேட்கவில்லை. 6 மணி நேரம் ராணுவமும், போலீசாரும் ரௌடிகளுக்கு சமாதானம் கூறி, அவர்கள் கேட்காமல், தாலுக்கா ஆபீஸுக்கு நெருப்பு வைக்கச் சென்றார்கள். அதே மாதிரி பல பள்ளிகளுக்கு நெருப்பிட்டார்கள். குடிசைகள் கண்ட பக்க மெல்லாம் நெருப்பிட்டு, அந்த நகரத்தில் சேதம் விளைவித்த பின்னால் தான், 6 மணி நேரத்திற்குப் பின்னால் தான் ராணுவம் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அங்கு எந்த மானவரும் இறக்கவில்லை. இறந்தவர்களெல்லாம் ரௌடிகள் தான். ஏதோ ஒரு குழந்தை இறந்துவிட்டது என்று கூறினார்கள் பல எதிர்த்துக்கட்சி நண்பர்கள். ஏதோ வழியிலே சென்று கொண்டிருந்த ஒரு குழந்தையை எடுத்து, ரௌடிகள் அவர்கள் பேரில் குண்டு வராமல் தடுத்துக் காட்டினார்கள். அதன் காரணமாகத் தான் அந்தக் குழந்தை அங்கு இறந்துவிட்டது. மானவர்கள் என்ற பெயரால் ஒரு சில ரௌடிகளை நாம் விட்டு வைத்தோமானால், வருங்காலத்தில் ஜனநாயக சோஷலிஸத்திற்கு இது சரியான சவாலாகும். நம் நாட்டிலே இப்படிப்பட்ட ரௌடிஸத்தை அராஜகத்தை அடக்கியாக வேண்டும். நசுக்கியாகவேண்டும். அது எந்த ரூபத்தில் இருந்தாலும் சரி, அரசியல் ரூபத்தில் இருந்தாலும் சரி, தனிப்பட்ட கிளர்ச்சி ரூபத்தில் இருந்தாலும் சரி, அதை ஒழித்தால் தான், நாம் உண்மையிலேயே ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்க முடியும். சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்க முடியும். சுதந்திர காலத்திலே வெள்ளையனை எதிர்த்துப் போரிட்டார்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். இன்று எதிர் வலையில் உட்கார்ந்திருக்கிற அங்கத்தினர்கள் அன்று நையாண்டி செய்தார்கள். அகஸ்டி போராட்டத்தின் போது என் போன்றுள்ள ஆயிரக்கணக்கான ஊழியர்கள், லட்சக்கணக்கான ஊழியர்கள் சிறை சென்ற காலத்தில், வெள்ளையன் இங்கே இருந்த காலத்தில் திராவிட

[திரு. ஆர். செங்காளியப்பன்] [4th March 1965]

முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களும், மற்றவர்களும் அதற்கு விரோதமாகக் காரியங்களைச் செய்தார்கள். இன்று அவர்கள் மக்களைப் பார்த்து 'உங்களுக்காகத் தான் நாங்கள் வாழ்கிறோம், பணியாற்றுகிறோம்' என்று கூறுகிறார்கள். நேற்றைய தினம் ஒரு சில எதிர்க் கட்சி நண்பர்கள் பக்தவத்சலம் மந்திரி சபை ராஜிநாமா செய்யவேண்டும், அவர்கள் ஆட்சி செய்யமுடியாது என்று சொன்னார்கள். போலீஸும், ராணுவமும் வந்துவிட்டது என்று கூறினார்கள். போலீஸ் யார்? ராணுவம் யார்? காங்கிரஸ் சர்க்காருடைய பாதுகாப்புப் படை தான். அன்னிய நாட்டிலிருந்து வரவழைக்கப்படவில்லையே? அவர்கள் அன்னியர்களா? நம் நாட்டிலிருக்கக்கூடிய போலீஸும் பாதுகாப்புப் படை தான், ராணுவமும் பாதுகாப்புப் படை தான். நெருக்கடியான நேரத்தில், உள்நாட்டிலும் சரி, வெளிநாட்டிலிருந்து ஆபத்து வந்தாலும் சரி, நம் தேசத்திற்கு ஒரு ஆபத்து வந்திருக்கிற அந்த நேரத்தில் பயன்படுத்துவதற்காகத் தான் ராணுவமும், போலீஸும். ஆனால், அதைப்பற்றி குறை கூறுகிறார்கள் என்றால், எவ்வளவு துரம் அவர்கள் தெரிந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள், எவ்வளவு புத்திசாலித்தனமாக இருக்கிறார்கள் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே போலீஸ்காரர்கள் நமது பாதுகாப்புப் படை. நிச்சயம் அந்தப் படையை பலப்படுத்த வேண்டும். உண்மையிலேயே அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவர்களுக்கு இன்று கிடைக்கிற சம்பளம் குறைந்த சம்பளம் தான். அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் அதிகப் படியான சம்பளம் கொடுத்து, அதிகப்படியாக போலீஸ் படையை வைத்து, அதற்கு மேல் ராணுவப் படையையும் வைத்து நமது நாட்டைப் பாதுகாக்கவேண்டும். இன்னொரு பக்கத்தில் சினாவின் தொந்தரவு இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் உள் நாட்டில் இப்படிப்பட்ட சதித் திட்டங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்தத் திட்டங்களை நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும். உண்மையில் இந்தி போராட்டம் அல்ல இது, ஒரு பெரிய துரோகச் செயல் என்பதை சர்க்கார் மனதில் கொண்டு, இதற்குத் தீவிரமாக நின்றதொரு திட்டம் தயார் செய்து நமது தேசத்தையும் சுதந்திரத்தையும் பாதுகாக்க நமது சர்க்கார் உறுதியுடன் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக . . .

கனம் சபாநாயகர் : 'டைம்' ஆகி விட்டது.

திரு. ஆர். செங்காளியப்பன் : எனது தொகுதியைப்பற்றி இரண்டு நிமிஷங்கள் பேசுகிறேன். நிதி நிலை அறிக்கையிலே கோவை ஜில்லாவில் ஒரு தண்ணீர் திட்டத்தைப்பற்றி, மேல் பவானி திட்டத்தைப் பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது அவிநாசியோடு நின்றுவிடக்கூடாது. பல்லடம் தாலுகாவுக்கும் கிட்டவேண்டும். இந்த ஆண்டிலேயே அவிநாசிப் பகுதியோடு கோவை, சூலூர், பல்லடம் இந்தப் பகுதிகளையும் இணைத்து எங்களுக்கு நீர் வழங்கும் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு,

14th March 1965]

[திரு. ஆர். செங்காளியப்பன்]

எனக்குப் பேசுவதற்கு அவகாசம் தந்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. நா. மகாலிங்கம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1965-66-வருஷத்தில் வரவு-செலவு அறிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் மிக நல்ல முறையிலே சிறப்பாக நடைபெற்று இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 290 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டுமென்று இருந்தாலும், இன்றைய தினம் அதற்கு அதிகமாகவே, 330 கோடி ரூபாய்க்கு மேலேயே செலவு ஆகும் வகையில் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருப்பதானது இந்த மாகாணத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய அபிவிருத்திகளைக் காட்டுகிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டு காலத்தில், தேர்தல் காலத்திலே 35 கோடி ரூபாய் வரி புதியதாக விதிக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்த்திருந்தாலும், அரசாங்கம் குறைவாகவே ரூ. 15.50 ல்லிருந்து, திட்டத்தை அதிகமாக நிறைவேற்றியிருப்பதானது அவர்களுடைய திறமையைக் காட்டுகிறது. இப்பொழுது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 600 கோடி ரூபாய் வரையிலும் தொழில் துறையில் செலவிடப்போகிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது மொத்த செலவினங்களைப் பார்த்தோம் என்று சொன்னால், இன்னும் அதிகமாக இருக்கும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் மத்திய சர்க்காரில் 21,500 கோடி ரூபாயிலிருந்து 22,000 கோடி ரூபாய் வரையிலும் செலவிடவேண்டும் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். திட்டக் கமிஷனிலும் அது மாதிரியாக முடிவுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் இவ்வளவு பெரிய திட்டம் தீட்டுவதின் மூலம் 3,000 கோடி ரூபாய் வரையிலும் வரி விதிக்கவேண்டியிருக்கிறது, அது மிகவும் சிரமமாக இருக்கும், இதை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதே கருத்தை நம்முடைய ராஜ்ய தொழில் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களும் பல இடங்களில் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆக, இறுதியாக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் சம்பந்தமாக முடிவு செய்வதற்கு முன்னர், நம்முடைய ராஜ்யத்தினுடைய பெரும் தலைவர்கள் கருதுகிறபடி, குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடிய இந்தத் திட்ட எல்லை மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை மத்திய சர்க்காருடன் விவாதித்து சரியான ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்காரின் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 3,000 கோடி ரூபாய் வரியிலே ரூபாய் 1,500 கோடி வரையிலும் ராஜ்ய சர்க்கார்கள் விதிக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பங்கிட்டு செய்து பார்த்தோமானால், சுமார் 100 கோடி ரூபாய் வரையிலும் நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் வரி விதிக்க வேண்டிய அவசியம் வரலாமோ என்று நான் ஐயப்படுகிறேன். ஆகவே, நன்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை எந்த அளவு நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சிந்திக்கும்பொழுது, நம்முடைய ராஜ்ய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் புதிய வரிகள் விதிக்காமல், தேசத்திலே

[திரு. நா. மகாலிங்கம்]

[4th March 1965]

ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய அபிவிருத்தியின் காரணமாக வரக் கூடிய அதிக வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு தான் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிற அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் எல்லையை வகுக்கவேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல. திட்டங்கள் பெரியதாக இருந்தாலும், ஓரளவுக்கு இருந்தாலும், அதை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கு தேசத்தில் அமைதியும் மக்களுடைய ஒத்துழைப்பும் அவசியமாக இருக்கவேண்டும். அதைப்பற்றி சிந்திக்கக்கூடிய இந்தக் காலத்தில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் எதிர் காலத்தில் சமாதானமும், அமைதியும் இருக்கும்படியான ஒரு நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டிய ஒரு பெரிய பொறுப்பு இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது ராஜ்யம் எங்கிலும் இந்தி எதிர்ப்பு காரணமாக ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியானது, அதிலிருந்து வளர்ந்து, ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய சமூக விரோத சக்திகளெல்லாம் சேர்ந்து பல இடங்களில் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய நிலை வந்துவிட்டது. இந்தி எதிர்ப்பு சம்பந்தமாக நிலையை கரியாக காலாகாலத்தில் தீர்க்கவில்லை என்பதைத்தான் நாம் உணரவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். காலஞ் சென்ற மதிப்பிற்குரிய பண்டித ஜவஹர் லால் நேரு அவர்கள், நிரந்தரமாக இந்தி பேசாத ராஜ்ஜியங்கள் எவ்வளவு காலம் வேண்டும் என்கிறார்களோ, அவ்வளவு காலம் ஆங்கிலம் உத்தியோக பூர்வமான மொழியாக இருக்கும் என்று உறுதி மொழி கொடுத்திருந்தார்கள். அதை சட்ட பூர்வமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று நமது ராஜ்ஜிய சர்க்கார் இப்பொழுது கேட்கிறார்கள். இதை முன்னாலேயே கேட்டு இருந்தால் இப்படிப்பட்ட துர் சம்பவங்கள் ஏற்படாமல் தவிர்த்து இருக்கலாமோ என்ற எண்ணம் எனக்கு இருக்கிறது. தேசத்தின் ராஷ்டிரபதி தேசத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற தவறான சம்பவங்களைக் குறிப்பிட்டு அப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு, அவர்கள் முன் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டியது மிக அவசியம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கிளர்ச்சி மானவர்களில் ஆரம்பித்து, இதிலே மற்ற பலரும் ஈடுபட்ட பிற்பாடு, தவறான செயல்கள் புரிந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த ஒரு கிளர்ச்சியிலும், சட்ட பூர்வமாக செயல்படுவது என்பது சார்த்தியமல்லாத ஒன்று. காரியங்களில் ஈடுபடுபவர்கள், ஆரம்பகாலத்தில், சமாதானமாக நடக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு சென்றிருந்தாலும் தவறுகள் ஏற்பட்டுவிடுவது இயற்கை. மானவர்கள் இயக்கத்திலும், அப்படித்தான். நானும் மானவரை இருந்து சில காரியங்களில் சம்பந்தப்ப பட்டவன் என்ற முறையில் சொல்ல முடியும். தவறுகள் செய்ய வேண்டுமென்று புறப்படுவதில்லை. காரியங்களில் ஈடுபடும்போது, தன்னையும்மீறி, தவறுகள் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன.

4th March 1965] [திரு. நா. மகாலிங்கம்]

ஆகவே இந்த மாதிரி, சந்தர்ப்பங்களிலே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குப் பணிவோடு நான் வேண்டிக்கொள்வது என்ன வென்றால், மாணவர்கள் இந்த நாட்டின் எதிர்காலத்தைச் சிறப்பாக நடத்த வேண்டியவர்கள், நம்முடைய சந்ததியார்கள், உறவினர்கள், எதிர்க்காலப் பிரஜைகள் என்ற காரணத்தினாலே, தவறுகள் செய்து இருந்தாலும்கூட, அவர்களை மன்னித்து, அவர்கள்மீது இருக்கும் வழக்குகள் விட்டுவிடவேண்டும் என்று (எதிர்க்கட்சி ஆரவாரம்) இந்த சமயத்தில் வேண்டிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் அதே சமயத்தில் தேசத்தில் உள்ள அராஜக சக்திகளை அடக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. ஏற்பட்ட தவறுகள் பற்றி பேசுவது அதிகமாயினும்கூட, என் ஊரில் நடந்த சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வது அவசியம். பல இடங்களில் 10-ம் தேதி துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. பொள்ளாச்சியைப் பொறுத்தவரை அன்று ஒன்றும் நடக்கவில்லை. திருப்பூரில் 10-ம் தேதி கலவரம் நடந்தது. கோவை ஜில்லாவிலேயே அதிகமாகக் கலவரங்கள் பல்வேறு நகரங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இவ்வாறு அந்த மாவட்டத்தில் நடந்தது என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். கோவை ஜில்லாவிலே காங்கிரஸ் மிக அதிகமாகப் பலம் பொருந்திய ஸ்தாபனமாக இருப்பது, பல எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு கொஞ்சம் சங்கடம் கொடுக்கும் நிலையாக இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆகவே, கோவையில் தங்கள் இயக்கத்தைப் பலப்படுத்த, பூர்வாங்கமாக பல நாட்களாகவே திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரிக் கிளர்ச்சி வரும்போது அதைத் தீர விசாரித்து யார் யார் எந்த சந்தர்ப்பத்தில் தவறுகள் செய்தார்கள் என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது அவசியம்.

பொள்ளாச்சியைப் பொறுத்தவரை, இரண்டு, பள்ளிக்கூடங்களுக்குத் தீ வைக்கப்பட்டது. தாலூகா ஆபீசில் தீ வைக்கப் போனபோது போலீசார் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தார்கள். ராணுவம் வந்த பிறகு அவர்களும் கூட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. பொள்ளாச்சி நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் போலீசாரும், ராணுவமும் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் சரியானது தான் என்பது பொது ஜனங்களுடைய அபிப்பிராயம். அதனால்தான், பொள்ளாச்சி நகர சபை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவரைக் கொண்டிருக்கிற நகர சபை, ஏகமனதாக, போலீசாரையும், மிலிட்டரியையும் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே பொள்ளாச்சி சம்பந்தப்பட்டமட்டில், இந்த அராஜக சக்திகளை அடக்க போலீசும் ராணுவமும் எடுத்த நடவடிக்கைகள் சரியானவை. சரியான காலத்தில் எடுத்து இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சுமார் 11-30 மணிக்கு முதல் துப்பாக்கி பிரயோகம் நடந்தது. தாலூகா ஆபீசுக்குத் தீ வைக்கப் போனபோது நடந்தது. 12-30 மணிக்கு என் வீட்டிலிருந்து ஒரு பர்லாங்கு தூரத்தில் இருக்கிற பள்ளிக்குத் தீ வைத்தார்கள். அங்கே வந்த தீ அணைக்கும் லைபர் சர்வீஸ் லாரிகளைத் தடுத்து நிறுத்தி, குழாய்களை ஓட்டை போட்டு தீயை அணைக்க முடியாமல் தடுத்தார்கள். பொள்ளாச்சியில் பல

[திரு. நா. மகாலிங்கம்]

[4th March 1965]

ரௌடிகள் இருக்கிறார்கள். அங்கே மாநிலச் சந்தை இருக்கிறதனால், பிக் பாக்கெட்டுகள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அது தவிர, கள்ளச்சாராயம் உற்பத்தி செய்வது, கள்ளச் சாராயத்தை விநியோகிப்பது இவைகளில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஒரு கோஷ்டியாகவே இருக்கிறார்கள் என்பது நிச்சயமாகத் தெரிகிறது. இவர்களெல்லாம் ஈடு பட்டார்கள். மற்ற ஊர்களிலிருந்து அங்கே வந்தார்கள். ஊரிலே பார்த்திராத ஆட்களெல்லாம் அங்கே காணப்பட்டார்கள்.

பள்ளிக்கூடத்திற்குத் தீ வைத்த பிறகு, ஒரு அரைமணி நேரத்திற்குப் பிறகு, சுமார் 100 ஆட்கள், தடிகள், கடப்பாறைகள் இவைகளுடன் என் விட்டை நோக்கி வந்தார்கள். நான் அதற்கு முன்பே, இரண்டு நாட்களாக அமைதி நிலவவேண்டும் என்று உண்ணா விரதம் இருந்து வந்தேன். என்னால் அமைதியைப் பாதுகாக்க முடியாவிட்டாலும், ஓரளவுக்கு பொள்ளாச்சியைப் பொறுத்தவரையில் மாணவர்களைக் கட்டுப்படுத்த முடிந்தது. 12-ம் தேதிக்குப்பிறகு மாணவர்கள் எந்தச் செயலிலும் ஈடுபடவில்லை என்பதைப் பொள்ளாச்சியைப் பொறுத்தவரையிலும் உறுதியாகச் சொல்லாம். துப்பாக்கிச் சூட்டினால் எந்த மாணவரும் அடிப்படவில்லை. துப்பாக்கிச்சூடு நடந்தபின்னர், கும்பலாக என் வீட்டிற்கு வந்த சிலர் என்னிடம் வந்து துப்பாக்கியால் சுடவேண்டாம் என்று சொல்லுங்கள் என்று சொன்னார்கள். தலைக்கு மேலே கற்கள் பறந்தன. என் வீட்டு முன்புறம் இருந்த மெர்குரி லைட் டோம் உடைந்தது, ஜன்னல் கண்ணடிகள் உடைந்தன என்று பத்திரிகைகளில் வேறு தவறான செய்திகள் வந்திருந்தன. அது மட்டுமல்லாமல், பொள்ளாச்சியில் மெஷின் கன்கள் வைத்து ராணுவம் சுட்டது என்று செய்தி வந்தது. அது சரியில்லை. ராணுவத்தார் சாதாரண ரைஃபிவ்ல்தான் சுட்டார்கள் என்பதையும் நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கூட்டம் வந்து பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதே, இரண்டு பேர்கள், டெலி போன் கேபிள்களை அறுத்து, எலெக்ட்ரிக் கம்பங்களில் ஏறி, காண்டாக்ட் இல்லாமல் செய்ய, தடியால் அடித்தார்கள். அந்த இரண்டு பேர்களும், இம்மாதிரிச் சம்பவங்களில் அனுபவம் உள்ளவர்கள் என்று தெரிகிறது. முனிசிபாலிடி குழாய்களை ஒரு பக்கம் போட்டார்கள். மற்றொரு பக்கம் தீ வைத்தார்கள். அந்த சந்தர்ப்பத்தில் உதவி வந்தால் அதைத் தடைசெய்ய பூர்வாங்க நடவடிக்கைகள் எடுத்தார்கள். இந்தக் கலவரம்பற்றி முன் கூட்டியே திட்டம் போட்டு, பூர்வாங்க வேலைகளைச் சிந்தனை செய்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அங்கிருந்து நோக்கச் சென்று மற்றொரு பள்ளிக்கு, புதிதாகக் கட்டப்பட இருந்த பள்ளிக்குச் சென்று சமீபத்தில் இருந்த கொட்டகையில், மரம், மற்ற சாமான்கள் இருந்தவைகளுக்கும் தீ வைத்தார்கள். ராணுவம் வந்த பிறகு, 3, 4 மணி நேரத்தில் அமைதி நிலவ ஆரம்பித்தது.

பொள்ளாச்சியைப் பொறுத்தவரையில் சொல்ல முடியும், அராஜக சக்திகள் நேரிடையாக இதில் எல்லாம் ஈடுபடுகிறார்கள். கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவோரும், அதை விநியோகிப்போரும்

4th March 1965] [திரு. நா. மகாலிங்கம்]

இம்மாதிரியான செயல்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். பொள்ளாச்சியில் மட்டுமல்லாமல், எந்த ஊரிலும், எந்த நகரத்திலும்; கள்ளச் சாராயம் உற்பத்தி செய்வது, விற்பது என்பது ஒரு நிரந்தரமான தொழிலாகப் போய்விட்டது. அதைத் தடுக்க அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை அவசரமாக எடுக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய சட்டம் இருந்தாலும்கூட, அல்லது புதிதாகச் சட்டம் இயற்ற வேண்டுமானாலும்கூட, வேண்டிய அதிகாரத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டு செயல் படவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத் திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, நம்முடைய மாநிலத்தில் நல்ல அமைதி ஏற்படவேண்டுமென்றால், பொள்ளாச்சி சம்பந்தப் பட்டவரை நான் சொல்ல முடியும், இது ஏதோ இந்த, அந்த கட்சிக்காரர்கள் செய்தார்கள் என்று சொல்வதால் மட்டும் பயன் இல்லை. பொதுவாகவே ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்ட மக்கள் எழுச்சிதான். ராஜ்ய சபை அங்கத்தினர், திரு. கே. எஸ். ராமசாமி ராஜ்ய சபையில் சொல்லி யிருப்பதைப் பார்க்கவேண்டும், இந்த மாநிலத்தில் ஏற்பட்டது பொது எழுச்சி என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதே போன்று பல்வேறு அங்கத்தினர்களும், மற்றவர்களும் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். ஆக, ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சிக்காரர்கள் செய்தார்கள் என்பதில்லை. எந்தக் கட்சிக்காரர்களும் இம்மாதிரி யான பெரிய கிளர்ச்சியைச் செய்துவிட முடியாது. செய்துவிட முடியும் என்று நாமும் நம்பவில்லை. ஆக, தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. தவறு செய்தவர்களை அரசாங்கம் நிச்சயமாகத் தண்டிக்க வேண்டும். அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. கட்சி என்று சொல்லிக்கொண்டு தவறு செய்கிறவர்கள் யாராயிருந்தாலும் கண்டிக்கவேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்தை ஏற்றிருக்கக்கூடிய அமைச்சரவைக்கு இருக்கிறது என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கு ஒரு நிரந்தரமான முடிவு வரவேண்டுமென்று சொன்னால், இந்தியினுடைய எதிர்காலம் நம்முடைய ராஜ்யத்தை பொறுத்த வரையிலும் எவ்வாறு இருக்கவேண்டும், இந்தி பேசாத இராஜ்யங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் எவ்வாறு இருக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஒரு முடிவு காண வேண்டியது மிக அவசியம். இப்பொழுது காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டியானது இது சம்பந்தமாக ஒரு யோசனையை மத்திய சர்க்காருக்குக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தி பேசாத ராஜ்யங்களுக்கெல்லாம் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், அகில இந்திய சர்வில கமிஷனுடைய பரீட்சைகளெல்லாம் ராஜ்ய மொழிகளில் நடக்க வேண்டும் என்றும் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். ஆக, ராஜ்ய மொழிகளில் சர்வில கமிஷனுடைய பரீட்சை நடக்கவேண்டுமென்றால், கல்லூரிகளிலும், ராஜ்ய மொழி நிச்சயமாக, அதிகமாக உபயோகப்படவேண்டும். முன்பு நாம் முயற்சி செய்ததுபோல் வெறும் கலைப் பாடங்கள் மட்டுமல்லாமல், விஞ்ஞானம், கணக்கு போன்ற பாடங்களும் தமிழில் போதிக்கும்படியான நிலை வந்தால்தான் ராஜ்ய மொழிகளிலும் அந்தப் பரீட்சை எழுத முடியும். ஆக, இதுபற்றியெல்லாம் நல்ல முறையிலே பூரணமாகச் சிந்தித்து, சீக்கிரமாக ஒரு முடிவு மத்திய

11-00
a.m.

[திரு. நா. மகாலிங்கம்]

[4th March 1965]

சர்க்கார் எடுக்கும்படியாக நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வற்புறுத்தவேண்டும் என்றும் இந்த சமயத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மத்திய பார்லிமெண்டில் நேற்று பேசிய நமது மதிப்பிற்குரிய பிரதம மந்திரி அவர்களுடைய பேச்சிலிருந்து சீக்கிரமாக சட்டம் வரும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. இன்னும் யோசனை செய்யவேண்டும் என்றே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். யோசனை என்பது இந்த விஷயத்தில் மிகவும் தாமதமாக இருக்கிறது. இதனால் போகப்போக இங்கிருக்கக்கூடிய நிலை கெட்டுக்கொண்டே போகக்கூடும். ஆகவே, இந்த யோசனையைச் சீக்கிரமாகச் செய்து, காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டியினுடைய யோசனையாகிய மும்மொழித் திட்டத்தைச் சீக்கிரமாக மேற்கொண்டு, சட்ட பூர்வமாக ஆங்கிலம் நிரந்தரமாக இருக்கவேண்டும் என்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் இந்தச் சமயத்தில் நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், மத்திய சர்க்காரிலே இருக்கக்கூடிய சென்ட்ரல் செக்டரேரியட்டிலும் மற்றும் மத்திய சர்க்கார் இலாகாக்களிலும் எந்த மொழியிலே அலுவல்கள் நடைபெறுவது என்பதைப்பற்றியெல்லாம் சரியானபடி ஒரு சட்டத்திலே இடம் பெறவேண்டும். தனிப்பட்ட மந்திரியினுடைய இஷ்டத்திற்கு விட்டுவிடாமல் சரியானபடி செய்வது மிகவும் அவசியமாக இருக்கும். ஆக, அந்தச் சட்டம் வரும்போது, இந்தி பேசாத ராஜ்யங்களிலே இருக்கக்கூடிய மக்களினுடைய எதிர்காலம் சிறப்பாகப் பாதுகாக்கும்படியாகப் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று இந்தச் சமயத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆக, இவ்வாறு ஒரு நல்ல சூழ்நிலை, அமைதியான சூழ்நிலை; ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டால் தான் நாம் எதிர்பார்க்கின்ற நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் சிறந்த முறையில் நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் நிறைவேறக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். முன்னாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தயார் செய்யப் பட்ட போது, சட்டசபையில் இருக்கக்கூடிய எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களையும் கொண்ட ஒரு குழு அமைத்து, ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷங்கள் அடிக்கடி சந்தித்து, ராஜ்யத்திலே என்ன என்ன திட்டம் செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றி எல்லாம் பரிசீலனை செய்தார்கள். அப்படி முன்னாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தயார் செய்யப்பட்டது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், அம்மாதிரியான நடவடிக்கைகள் ஒன்றும் இதுவரையிலும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, நான்காவது திட்டத்தில் என்ன என்ன காரியங்கள் இப்பொழுது ராஜ்ய அரசாங்கம் செய்யப்போகிறது என்று பூரணமாக நமக்குத் தெரியாமலிருக்கிறது.

ஒன்றரை வருஷம், இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் நான் ஒரு யோசனையை நம்முடைய ராஜ்ய மராமத்து இலாகா அமைச்சர், தொழில் இலாகா அமைச்சர், மின்சார இலாகா அமைச்சர் முதலியவர்களுக்குத் தெரிவித்திருந்தேன். அதாவது,

4th March 1965] [திரு. நா. மகாலிங்கம்]

காவிரியிலே மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதற்கும் அதிலே படகுகள் போவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மேட்டுரிலிருந்து திருச்சி வரையிலும் சுமார் 450 அடி வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதிலே ஏழு, எட்டு அணைகள் கட்டி மின்சாரம் உற்பத்தி செய்தால் அதிலே சுமார் 4 லட்சம் கிலோவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய முடியும். சிற்சில இடங்களில் (லாக்ஸ்) பூட்டுகள் வைத்து படகுகள் போகும்படியாக ஏற்பாடு செய்யலாம். அது மட்டுமல்லாமல், திருச்சியிலிருந்து தஞ்சாவூர் வழியாக நாகைப்பட்டினத்திற்கு வாய்க்கால் வெட்டி நாகைப்பட்டினத்திலிருந்து மேட்டுர் வரையிலும் படகுப் போக்குவரத்து இருக்கும்படியாகச் செய்வது அவசியம். இவ்வாறு ஒரு திட்டம் செய்வதற்குச் சுமார் 60 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று நான் ஓரளவு கணக்கிட்டு, அவர்களுக்கு விண்ணப்பம் கொடுத்திருந்தேன். இதுவரையிலும் அதைப் பூரணமாகப் பரிசீலனை செய்வதற்கு உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமிக்கப்படவில்லை. உடனடியாக, அதற்காக எக்ஸ்பீடியூவ் இன்ஜினியர் அல்லது சூபரின்டென்டிங் இன்ஜினீர் ஒருவரை நியமித்து அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சமயத்தில் அமைச்சரவையை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய திட்டங்களைச் செய்யும்போது அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய நிதி வசதி என்ன என்பதைப்பற்றியும் நாம் சிந்திக்கவேண்டும். சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் தொழில் வளர்ச்சி அதிகமாக ஏற்பட, ஏற்பட நகரங்களில் மக்கள் வந்து அதிகமாக வாழ்க்கை நடத்த ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். பழுப்பு, வைத்திய வசதி; தொழில் போன்ற வசதிகளெல்லாம் நகரங்களிலே இருப்பதால் நகரங்களுக்கு வரக்கூடிய மக்கட்தொகை அதிகமாகிக்கொண்டே இருக்கிறது. 1980-ஆம் ஆண்டுக்குள்ளாக நமது தேசத்திலிருக்கும் மக்களில் 40 சதவிகிதத்தினர் நகரங்களில் வசிக்கவேண்டுமென்று திட்டக் கமிஷனுடை எதிர்கால நோக்கமாக இருக்கிறது. ஆக, தேசத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், நகரங்களில் வசிக்கக்கூடிய மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில், நியாய விலையில் இடம் கிடைக்கும்படியாகச் செய்வது மிகவும் அவசியம். இப்பொழுது ராஜ்ய வீடு கட்டும் போர்டு என்று வைத்துக் கொண்டு ஏதோ முயற்சி செய்கின்றோம். ஆனால், அந்தப் பிரச்சினையினுடைய எல்லையைக் கூட நாம் தொட ஆரம்பிக்கவில்லை என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆக, சரியான முறையிலே வீடு கட்டுவதற்காக எல்லோருக்கும் பணம் கொடுத்து உதவ முடியாவிட்டாலும், வீடு கட்டுவதற்கு இடம் கொடுக்கவேண்டும். அந்த இடம் நல்ல ராஸ்தா வசதியுடனும், பாதாள சாக்கடை வசதியுடனும், குழாய்த் தண்ணீர் வசதியுடனும் மின்சார அமைப்புடனும், இன்னும் எல்லா வசதிகளும் பெற்ற இடமாக இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட இடத்தைக் கொடுக்கவேண்டியது அவசியம். இம்மாதிரி செய்யவேண்டுமென்றால், இதற்காக அரசாங்கம் அதிகமாகப் பணம் செலவிடவேண்டும் என்கின்ற அவசியம் இல்லை. நாம் சோஷலிஸப் பாதையிலே செல்லக்கூடிய அரசாங்கம் நடத்த வேண்டுமென்று நம்முடைய கட்சி முடிவு செய்திருக்கிறது.

[திரு. நா. மகாலிங்கம்] [4th March 1965]

ஆக, அரசாங்கம் செய்யவேண்டிய முடிவு எல்லாம், விவசாய நிலத்தில் இருக்கக்கூடிய உரிமையை ஓரளவு கட்டுப்படுத்தியாக வேண்டும். விவசாயிகள் தங்கள் நிலத்தில் விவசாயம் செய்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால், சுரங்கங்கள் போட்டு அங்கிருக்கும் பாதாளத்தில் இருக்கக்கூடிய புதை பொருள்களை எடுக்க உரிமை கிடையாது. நகரங்களுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் நிலங்களில் நகரங்கள் அபிவிருத்தி ஆக, ஆக விவசாயம் இருப்பதில்லை. பணம் இருப்பவர்கள், ஸ்பெகுலேட் செய்பவர்கள் அந்த நிலங்களை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு நிலங்களை விற்கின்றார்கள். அதன் காரணமாக நிலத்தின் விலை ஏறிக் கொண்டே இருக்கிறது. நகரங்களில் தார் ரஸ்தா, பாதாளச் சாக்கடை, மின்சாரம் இவற்றுக்கு அரசாங்கம் செலவிட்டு வசதிகள் செய்வதன் காரணமாக இந்தத் தனிப்பட்ட இடம் வாங்கக்கூடியவர்கள் அதிக லாபத்தை அடைகின்றார்கள். ஆக, நான் அரசாங்கத்தை வேண்டிக்கொள்ளதெல்லாம், இம்மாதிரி நகரசபை; கார்ப்பரேஷன் இருக்கக்கூடிய எல்லா ஊர்களிலும் நிலங்களில் தனிப்பட்டவர்கள் 'லே-அவுட்' போடுவதற்கு அனுமதி கொடுக்கக்கூடாது. அரசாங்கமோ, நகரசபையோ தான் 'லே-அவுட்' போடக்கூடிய உரிமையைப் பெறவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1962-ஆம் வருஷத்தில் கோவை ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய 21 எம்.எல்.ஏ.-க்கள் சேர்ந்து, கையெழுத்திட்டு, கோவையிலே பத்தாயிரம் ஏக்கர் நிலம் அக்வையர் செய்து, 'பெரிய கோவை நகரம்' அமைக்கக்கூடிய திட்டம் தயார் செய்யவேண்டும், சுமார் 48 கோடி ரூபாய் செலவாகும், அதை நிறைவேற்றினால் இரண்டு கோடி ரூபாய் லாபம் வரும் என்று கணக்கெடுத்தோம். அதுபோன்ற ஒரு திட்டம் இந்த சென்னை ராஜ்யம் பூராவுக்கும் நான் தயார் செய்து பார்த்ததில், அடுத்த பத்தாண்டுகளில் 1,30,000 ஏக்கர் இதற்காக வேண்டியிருக்கும். ஐம்பதாயிரம் ஏக்கர் சென்னை நகரத்திலும், பத்தாயிரம் ஏக்கர் கோவை, திருச்சி, சேலம்; மதுரை போன்ற ஜில்லா தலைநகரங்களிலும்; இன்னும் இதே போன்று மற்ற ஜில்லா தலைநகரங்களிலும் வேண்டியிருக்கும். இப்படிக் கணக்கிட்டதில், அடுத்த பத்தாண்டுகளில் 1,30,000 ஏக்கர் நிலம் நகரங்களுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடியது வீடு கட்டுவதற்காக மாற்றுவதற்கு முடியும் என்று, அந்தப் பணம் பூராவும் அதிகமாக வரக்கூடிய விலையிலேயே கிடைக்கக் கூடும் என்றும் திட்டமிட்டு, மத்திய சர்க்காருக்கும், திட்டக் கமிஷனுக்கும், ராஜ்ய சர்க்காருக்கும் நான் அனுப்பியிருக்கிறேன். அவ்வாறு கணக்குப் போட்டால் சுமார் 600 கோடி ரூபாய், இந்தப் பத்தாண்டுகளில் அரசாங்கத்திற்குச் சேமிப்பாக இருக்கும். பாதாள சாக்கடை, தார் ரோடு வசதி, மின்சார வசதி, குடி தண்ணீர்த் திட்டம் ஆகிய இப்படிப்பட்டவற்றுக்கு ஆகும் பூராச் செலவையும் அதிகமாக வரக்கூடிய இந்த பணத்திலிருந்தே செய்து கொள்ள முடியும் என்று அந்தத் திட்டத்தில் இருக்கிறது. ஆக, சேர்ஷலிஸேஷன் ஆஃப் அர்பன் லாண்டு என்ற வகையில் நகரத்திற்குப் பக்கத்திலிருக்கும் நிலங்களின் அபிவிருத்தியை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு ஆகவேண்டும் என்று நான் இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

4th March 1965] [திரு. நா. மகாலிங்கம்]

நாம் ஜனநாயக நாட்டிலே இருக்கிறோம் ஹைக்கோர்ட்டின் முடிவுகள்தான் நாம் எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும் என்பதற்கு இறுதியான முடிவாக இருக்கிறது. சமீப காலத்தில் நம்முடைய நிர்வாக அதிகாரிகள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் தனிப்பட்ட மனிதர்களுடைய உரிமையைப் பாதிக்கும்படியான செயல்களிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க செய்தியாகும். விற்பனை வரிக்காகச் சோதிக்கிறோம் என்று சொல்லி ராஜ்யத்தில் உள்ள விடுகளில் புகுந்து, இரவு பகல் என்று எந்த நேரம் என்று இல்லாமல் சோதனை செய்தது வேதனைப்படத்தக்கது, வருந்தத்தக்கதாகும். நீதி மன்றத்திலே கூட அந்தமாதிரி அதிகாரம் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இல்லையென்று இப்பொழுது முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அரசாங்கம் என்ன நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்பது பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். அவர்களுடைய உரிமைகள் அரசாங்க அதிகாரிகளால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

புதிதாக விஜிலென்ஸ் என்று ஒரு இலாகா ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். இது உபயோகம் இல்லாமல் இருக்கிறது. நம் தேசத்தில் இப்போது லஞ்சம், லஞ்சம் என்ற பேச்சுத் தான் அதிகமாக இருக்கிறது. இப்படி எதையாவது சொல்லி புதுப் புது இலாக்காக்களை ஏற்படுத்துவதால் தஷ்டம் ஏற்படுகிறதே தவிர உபயோகம் இல்லை. ஆகவே எதையும் செய்வதற்கு முன்னால் ஆழ்ந்த சிந்தனை செய்தாக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, புதிதாக வந்திருக்கிற வரவுசெலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் மகாலிங்கம் அவர்கள் பொள்ளாச்சியில் நடந்த சம்பவங்களைப் பற்றி நன்கு அறிந்திருக்கக் கூடும். அந்த ஊரில் ஏற்பட்ட உயிர்ச் சேதங்கள் எத்தனை? பல பிணங்கள் காணாமற்போய் தூக்கிக் கொண்டு போய் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதே . . .

திரு. நா. மகாலிங்கம்: பொள்ளாச்சியில் தான்கு பேர் இறந்துவிட்டார்கள். பத்துப் பேர்களுக்கு மேல் காயம் ஏற்பட்டு இருக்கும். யாராவது இறந்து, தூக்கிக் கொண்டு போகப்பட்டு விட்டார்கள் என்றோ, காணாமற்போய்விட்டார்கள் என்றோ அந்தச் சுற்றுவட்டாரத்தில் இருந்து ஒருவரும் வந்து புகார் சொல்லவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. வெ. திருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 65-66-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை நம்முடைய சட்ட மன்றத்தில் நம்முடைய முதல் அமைச்சராகவும், நிதி அமைச்சராகவும் இருக்கிற ஸ்ரீமான் பக்தவத்சலம் அவர்கள் சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்துவிட்டு இடையிலே அவர்கள் பேசியுள்ள உரையின் கடைசி வரியில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அண்மையில் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு இவ்வுணர்வின் அடிப்படையில்

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [4th March 1965]

உணர்ச்சிகளைக் கிளரா வண்ணம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தை வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். நான் ஏற்கனவே கூடச் சென்ற முறையில் பேசினேன். ஒரு வீட்டிலே யினாம் வீழ்ந்து இருந்தால் யாரும் சந்தோஷப்படமாட்டார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களாக இருக்கட்டும், மாணவர்களாக இருக்கட்டும்—எப்படி இருந்தாலும் அவர்கள் தமிழர்கள். எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கட்டும்—சமீபத்தில் ஏற்பட்ட துப்பாக்கிச் சூட்டினால் பல தமிழர்கள் இறந்து இருக்கிறார்கள். அரசாங்கக் கணக்கு இறந்தவர்களின் தொகை 50. பத்திரிகைகளின் கணக்கு நூற்றுக்கு மேல் இருக்கின்றன. எங்களுக்குக் கிடைத்துள்ள தகவல்களின்படி கடலூரில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. இன்றைக்கு அந்த ஊரில் ஆண்பிள்ளைகளே கிடையாது. வெளி ஊர்களில் இருக்கிறார்கள். திரும்பி வந்த பிற்பாடு தான் செத்தவர்களின் கணக்குத் தெரியும். இந்த நிலையைப்பற்றி உடனடியாகப் பேச வேண்டும் என்றால் பேசக் கூடாது. பின் எதைப் பேசுவது? ஆஸ்பத்திரியைப் பற்றி, ரோடுகளைப் பற்றி, பேச வேண்டும் என்றால் டிமாண்டு இருக்கிறது. ஆகவே தமிழகத்தில் ஏற்பட்டுள்ள வேதனைப்படும்படியான நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றித் தான் முதலிலே நான் பேச வேண்டியதாக இருக்கிறது. கடப்பாறையைச் சாப்பிட்டுவிட்டு சுக்கு கஷாயம் சாப்பிட்டால் எல்லாம் சரியாகப் போய்விடுமா என்று கேட்பார்கள். இந்தத் துப்பாக்கிச் சூடுகளுக்கு யார் பொறுப்பு? ஹிட்லரை ஏன் ஒரு பெரிய கொலைகாரன் என்று உலகம் சொல்கிறது? அறுபது லட்சம் யூதர்களை அவர் சுட்டுக் கொன்றார். அவரே கையால் துப்பாக்கியை எடுத்துக் கொண்டா சுட்டார்? அவருடைய பாலிசிப்படி, அவரது ஆணைப்படி யூதர்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். ஆகவே அவரைக் கொலைகாரன் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி இப்போதும் நேரே முதல் மந்திரி அவர்கள் யாரையும் சுட்டு இருக்க வேண்டாம். ஆனால் இந்த மந்திரி சபையின் ஆணைப்படி இந்தத் துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடந்து இருக்கின்றன. ஆகவே இதற்கு இந்த மந்திரி சபை பொறுப்பேற்றுத்தான் ஆகவேண்டும். இந்தத் துப்பாக்கிச் சூடுகளுக்கு எல்லாம், நீ வைப்புச் சம்பவங்களுக்கு எல்லாம், அரசாங்கச் செயல்களுக்கு எல்லாம் யார் பொறுப்பு? ஜனவரி 25-ஆம் தேதி கைது செய்யப்பட்டு ஒரு வாரம் உள்ளே இருந்துவிட்டு வந்த நாங்கள் பொறுப்பு என்று சொல்ல முடியுமா? யார் பொறுப்பு? நமது மகாலிங்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். கொஞ்சம் விவேகமாக நடந்து கொண்டிருந்தால், முன் எச்சரிக்கையாக நடந்து கொண்டிருந்தால் இதைத் தடுத்து இருக்கலாம் என்று. ஜனாதிபதி அவர்களும் இதைத்தான் சொன்னார்கள். இப்படி உண்மையை எடுத்துச் சொல்ல—கட்சி கட்டுப்பாடு இருந்தாலும்—சில மகாலிங்கங்களும், சில சிதம்பரநாதன்களும், காங்கிரஸ் கட்சிக்குள்ளும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சியில் உள்ள நாங்கள் வன்முறைச் செயல்களைக் கண்டிக்காமல் இல்லை. நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். அங்கே ஹெட் கான்ஸ்டபிள் தாக்கப்பட்டார் என்றால் அதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். அவர்கள் போலீஸ் அதிகாரிகள் என்ற காரணத்திற்காக மட்டும் அல்ல. இறந்துபட்டவர்கள் அத்தனை

4th March 1965] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

பேரும் தமிழர்கள். துப்பாக்கிச் சூடுபட்டவர்கள் அத்தனை பேரும் தமிழர்கள். இன்றைக்கு கூடலூரில் கற்பழிக்கப்பட்ட அத்தனை பெண்களும் தமிழர்கள். யாரால் அவர்கள் கற்பழிக்கப் படுகிறார்கள்? வடநாட்டில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்ட மிலிட்டரி யினால் இன்றைக்குத் தமிழர்களுடைய மானம் சிதைக்கப்பட்டு வருகிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மிலிட்டரியைப் பற்றி பொறுப் புணர்ச்சி இல்லாமல், ஆதாரம் இல்லாமல் பேசுவதைக் கண்டிக் கிறேன்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கூடலூரில் இருந்து எனக்குப் பல கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றன. முதல் அமைச்சர் வேண்டுமானால் அவைகளை மறைக்கலாம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் மறைக்கவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் மிலிட்டரிக்கு விரோதி என்பதை நான் அறிவேன்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : நான் மிலிட்டரிக்கு விரோதி அல்ல. ஆட்சியில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் பொறுப்பு அவர்கள். மிலிட்டரியை அழைத்தது அவர்கள். திரு. மகாலிங்கம் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? முன் எச்சரிக்கையாக நடந்திருந் தால் இதைத் தவிர்த்திருக்க முடியும் என்றார்கள். ஏன் முன் எச்சரிக்கையாக நடக்கவில்லை. இதற்குச் சரியாக அவர்கள் பதில் சொல்ல முடியுமா? இந்த நிலையைப் பற்றி முன் கூட்டியே நாங்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறோம். எங்கோ சொன்னோம் என்பது இல்லை. மற்ற இடங்களில் சொன்னது இருக்கட்டும். இந்தச் சபையிலேயே சொன்னோம். சென்ற ஆகஸ்டு மாதத்தில் நாங்கள் ஆட்சிமொழி மசோதாவைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டதற்கு அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள். அந்த மசோதா தமக்குப் பரம திருப்தி அளிப்பதாகச் சொன்னார்களே அப்படி அமைந்ததா? இந்தக் கிளர்ச்சிக்குக் காரணம் நாங்கள் தான், என்று சொல்லலாம். ஆனால் தொடர்ந்து ஆங்கிலம் நீடிக்கும், ஆட்சிமொழிச் சட் டத்தில் பண்டித நேரு அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதி காப்பாற் றப்படும் என்று இந்தச் சபையிலேயே ஆகஸ்டு எட்டாம் தேதி குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆட்சிமொழிச் சட்டத்தில் அப்படி இல்லை என்று அப்பொழுதே நாங்கள் சொன்னோம். அது மட்டும் அல்ல. ஆட்சிமொழிச் சட்டத்தை மட்டும் திருத்தினால் போதாது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தையே திருத்த வேண்டும் என்று சொன்னோம். ஆட்சிமொழிச் சட்டத்தில் 'மே' என்று இருப்ப பதற்குப் பதிலாக 'ஷல்' என்று போட வேண்டும் என வற்புறுத்தி னோம். ஆனால் அதில் எவ்வித வித்தியாசமும் கிடையாது என்று மணிக்கணக்கில் வாதிட்டார்களே, இவர்கள் சொன்னபடி நடந் ததா? தமிழர்களுடைய குரலைக் கேட்டு, தமிழ் மகனுடைய உணர்ச்சியை மதித்து நடந்து கொண்டார்களா? இந்த நாட்டிலே 'அபிஷியல் லாங்குவேஜ் பில்' கொண்டுவந்தபொழுது அந்தச் சட்டத்திலே எல்லாம் இருக்கிறது; இல்லாதது ஒன்றுமில்லை என்றெல்லாம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன் னார்கள். அதோடு மற்றொரு உண்மையையும் சொன்னார்கள்.

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [4th March 1965]

பண்டித நேருவினுடைய 'அஷ்யூரன்ஸ்' இருக்கிறது 'பில்ஸ்' இருக்கிறது; என்றெல்லாம் கூடச் சொன்னார்கள். அப்பொழுது நாங்கள் கேட்டோம், 'அஷ்யூரன்ஸ்' எல்லாம் கோர்ட்டில் செல்லுமா என்று. அப்பொழுது, அதாவது 1963 ஆகஸ்டு மாதம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பேச்சு இது. இங்கிலீஷ் 'பெர்மனென்ட்' ஆக இருக்கலாம் என்று சட்டத்தைத் திருத்தினாலும்கூட மெஜாரிட்டி இருந்தால் அவர்களே அந்தச் சட்டத்தை மாற்றிக் கொள்வார்களே என்கூடச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அந்த நிலைமையான் இருக்கிறது. 'அபிஷியல்' லாந்துவேஜ் பில்லை அமென்ட்மென்ட் செய்வதற்கு முயற்சி நடக்கிறது. தூறு பேர்கள் செத்ததற்குப் பிறகு, அடிதடிகள் நடந்த பிறகு, தெருக்களில் குருகி வெள்ளம் பெருகிய பிறகு, இன்று மாற்றலாமா வேண்டாமா என்று முயற்சி நடக்கிறது. இதுபற்றி திரு. மகாலிங்கம் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். இன்னும்கூட பிரதம மந்திரி அவர்கள் மாற்ற வேண்டுமென்று உறுதியாகச் சொல்லவில்லை. நேற்றுக்கூடச் சொல்லியிருக்கிறார். இன்னும் பரிசீலிக்கலாம் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே, முன்னெச்சரிக்கையாக இருந்து இதைத் தவிர்த்திருக்கலாம். இதை முன்னெச்சரிக்கையாக தவிர்த்திருந்தால் இந்த நிகழ்ச்சிகள் நடந்து இருக்காது. தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய படித்தவர்கள் எல்லாம் இதைத்தான் சொல்கிறார்கள். நமது ஜனாதிபதி கூட இதைத்தான் சொல்லியிருக்கிறார். இதை ஏன் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை?

கறுப்புக் கொடி ஏற்றுவது தேசத் துரோகம் என்று சொல்கிறார்கள். அது அவருடைய அபிப்பிராயமாக இருக்கலாம். நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் எங்களுடைய வீட்டில் ஏற்றுவது கூடத் தேசத் துரோகம் என்று சொல்கிறார்கள். மேலும், அப்படி ஏற்றினால் அதைத் தடுப்பதற்கு போலீஸார் முயற்சி செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை; பொதுமக்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் ஒரு பைத்தியக்காரன் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நான் என்னுடைய வீட்டிலே கறுப்புக் கொடி ஏற்றினால் அதை வெளியே இருப்பவன் வந்து தடுப்பதா? ஏன் போலீசார் வந்து தடுக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். திரு. ராஜேந்திரன் வீட்டில் கொடியைப் பிடித்து இழுக்க வேண்டும். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வீட்டில் கொடியைப் பிடித்து இழுத்து இறக்க வேண்டும்; இதையெல்லாம் போலீசார் வந்து தடுக்கக் கூடாது என்பதுதான் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுடைய வாதம். அது மட்டுமா? இது தேசத் துரோகம், தேசத் துரோகம் என்று சொல்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எப்பொழுது இருந்து இந்த விவேகம் வந்தது? எங்கள் கட்சி முக்கியஸ்தர்கள் அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்தினார்கள். புனிதம், புனிதம் என்று சொல்லக்கூடியதைக் கொளுத்தினார்கள். அப்பொழுது ஏன் கொளுத்தட்டும், கொளுத்தட்டும் என்று அலோபண்ணினார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைத் தூண்டுவதற்கு காரணமாக இருந்தாரா? ஆனால், இப்பொழுது கறுப்புக்கொடி ஏற்றுவதைக்கூட போலீஸார் தடுக்க வேண்டாம்; பொதுமக்களே பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொதுமக்கள் என்றால் யார்? சுதந்திரம் காக்கும் படை இருக்கிறது;

4th March 1965] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

இளைஞர் காங்கிரஸ் படை திரட்டுகிறது; இப்படி ஒரு தகராறு ஏற்படக்கூடிய ஒரு நிலை இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டது. 'லா அண்ட் ஆர்டர் சிட்சுவேஷன்' மிக மோசமாகக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருந்தது. அப்பொழுதுகூட இந்தச் சட்டசபையில் நாங்கள் ஷார்ட் நோட்டீஸ் கேள்வி போட்டு இருக்கிறோம். அப்பொழுதாவது போலீஸாரைக் கொண்டு 'லா அண்ட் ஆர்டர்' நிலைமையைச் சரி செய்து இருக்கக் கூடாதா? போலீஸார்களை எங்கள் விரோதிகளாக ஆக்குகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் எங்கள் விரோதிகள் அல்ல. யாராய் இருந்தாலும் போலீசார் சட்டத்தை நிலை நிறுத்த வேண்டியதுதானே. 'காக்கிசபிள் அஃபென்ஸ்' என்றோ கிரிமினல் 151 செக்ஷன் என்றோ வைத்துத் தடுக்க வேண்டியது தானே. தகராறுகளைத் தடுப்பதுதானே போலீஸாருடைய கடமை. அதைப் போலீஸார்களைச் செய்யச் சொல்வதற்கு ஏன் இந்த முதலமைச்சர் முன்வரவில்லை. பொது மக்களை பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்று சொல்லிட்டார். ஐ.ஜி.புடனும் கமிஷனருடனும் அவர் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தியது எங்களுக்குத் தெரியும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஐ.ஜி. புடனும், கமிஷனருடனும் என்ன பேச்சு நடந்தது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : எங்களுக்கு அதுமாதிரி 'இன்ஃபர்மேஷன்' இருப்பதால்தான் சொல்கிறோம். ஆகையினால், இந்தக் குற்றங்களுக்கும், இந்தச் சம்பவங்களுக்கும், இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களுக்கும் இத்தனை அராஜகங்களுக்கும் காரணம் எதிர்கட்சிகள் அல்ல; மாணவர்கள் அல்ல; ரௌடிகள் அல்ல; சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள் அல்ல; மற்றவர்கள் அல்ல; இங்கு இருக்கின்ற திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள்தான் பொறுப்பு என்று குற்றஞ் சாட்ட விரும்புகின்றேன். மாணவர்கள் கல்லூரிகளுக்குச் செல்லவில்லை; ஊர்வலம் வந்தார்கள். இதற்கு முன்பு 1964-ல் கூட அவர்கள் முதலமைச்சரை, பார்ப்பதற்காக ஊர்வலம் வந்தார்கள். ஆனால், முதலமைச்சர் அவர்கள் அவர்கள் மீது கோபப்பட்டு வகுப்புகள் நடக்கிற சமயத்தில் அவர்கள் வகுப்பு விட்டுவிட்டு வரக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். வயதாகிய ஒரு நிலையில் இருப்பவர் புத்தி சொல்வதுபோல் சொன்னார்கள். அதை நாங்கள் வரவேற்கின்றோம். ஆனால் அவர்களைப் பார்க்கமுடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். காம்ப்வுண்டிங் குள் துழைந்துவிட்ட அவர்களில் ஒரு பத்துப் பேரையாவது அவர் பார்த்துச் சொல்லியிருக்கலாம். அது மட்டுமா? 1964-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 22-ம் தேதி நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசிய பேச்சு இது. "இதுவரை நான் ரௌடிகள் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் இப்பொழுதுதான் அந்த வார்த்தையை உபயோகிக்கின்றேன்" என்று சொன்னார்கள். ஹிந்தி வேண்டாம் என்று கோஷமிட்டுக்கொண்டு வந்த அந்த மாணவர்களை முதலமைச்சர் அவர்கள் ரௌடிகள் என்று சொன்னார்கள். மாணவர்கள் எந்தக் கட்சியையும் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. அவர்கள் எல்லாம் எதிர்காலத்தில் இந்த நாட்டை ஆளப் பிறந்தவர்கள். அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஹிந்தி வேண்டாம்

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [4th March 1965]

என்று சொன்னால் அது அவர்களுடைய அபிப்பிராயம். ஹிந்தி தேவையில்லை என்று சொன்னால் அது அவர்களுடைய எண்ணம். அதற்காக அவர்களை இந்த மன்றத்திலே ரௌடிகள் என்று சொல்லியிருக்கிறார். 25-ம் தேதி ஊர்வலத்திற்கு அனுமதி கிடையாது. எங்களை எல்லாம் இரவோடு இரவாகப் பிடித்து வைத்து விட்டார்கள். அதுவும் நடு இரவு 12¼ மணிக்குக் கேடியைத் தேடுவதுபோல் தேடி எங்களைப் பிடித்து உள்ளே வைத்தார்கள். கடலூரில் இருக்கின்ற இன்ஸ்பெக்டர் முதலமைச்சருக்குச் சொந்தக்காரர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் அவர்தான் அங்கு சீப் மினிஸ்டர். நீங்கள் ஒரு எம்.எல்.ஏ., கறுப்புக் கொடி ஏற்றக் கூடாது என்று காலையில் 5 மணிக்கு அல்லது 6 மணிக்கு வந்து போஸ்டர் பிடித்துக் கொண்டு போயிருக்கலாம். அதைவிட்டுவிட்டு இரவு 12¼ மணிக்கு வந்து பிடித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். அதுவும் நாற்றமெடுத்த அறையிலே எங்களைப் போட்டு அடைத்தார்கள். பிறகு நாங்கள் வெளியிலே வரும் பொழுது பார்த்தால் ரத்த ஆறு ஓடுகிறது. இந்த அரசாங்கம் மாணவர்களை இப்படித்தான் கௌரவிப்பதா? முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னென்ன சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சியினர்தான் புகாரி ஹோட்டலில் பிரியாணி வாங்கிக் கொடுத்து மாணவர்களைத் தூண்டிவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். மாணவர்கள் வகுப்புகளுக்குச் செல்லாவிட்டால் என்ன? அந்த ஐந்து கோடி ரூபாய்களை வைத்து வேறு பாலம் கட்டுகிறோம்; அல்லது ஆஸ்பத்திரி கட்டுகிறோம்; அதற்காகச் செலவழிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். கல்வி மந்திரி பேசுகின்ற பேச்சா இது? அந்தப் பணத்தை இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு வேண்டுமானால் இவர்கள் செலவழிக்கலாம். 1967-க்குப் பிறகு, இரண்டு வருடங்களுக்கு பிறகு, இவர்கள் செலவு செய்ய முடியாது; மாணவர்கள் வந்து தான் செலவழிப்பார்கள். லட்சக்கணக்கான மாணவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து நடத்திய கிளர்ச்சிதான் இது. காலேஜை யெல்லாம் மூடி விட்டு அந்த ஐந்து கோடி ரூபாயை வேறு செலவுகளுக்குப் பயன்படுத்துவேன் என்று பேசுவது பொறுப்பான பேச்சா? இது மட்டுமா? இன்னும் மாணவர்களைப் பற்றி இவர்கள் என்னென்ன பேசினார்கள்? மதுரையில் தகராறு நடந்தது என்கிறார்கள். அங்கும் மற்ற ஊர்களைப்போல கோஷம் போட்டுக் கொண்டு ஊர்வலமாகப் போனார்கள் நான், 'தி.மு.க.காரன்' என்று ஒருவர் கூறியதைப் போல் 'காரன்' என்று சொல்லமாட்டேன், காங்கிரஸ் பிரமுகர் விரையா என்பவர் அவர்கள் கோஷமிட்டுக் கொண்டு காங்கிரஸ் ஆபீஸ் வழியாக வரும்போது கத்தியால் வெட்டினார். அது பற்றிக் கலெக்டர் ஸ்டேட்மெண்டே வந்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆபீசில் இருந்து ஓடி வந்து வெட்டினார். அதற்குப் பிறகு தான் ஜீப் கார் தாக்கப் பட்டது; மற்ற மற்றக் குழப்பங்களும் ஏற்பட்டன. மதுரையில் இந்த மாதிரித் தகராறு நடந்தது. அதே போன்று சிதம்பரத்திலும் குழப்பங்கள் ஏற்பட்டன? அதற்குக் காரணம் யார்? முதல் நாள் அன்று சிதம்பரம் டவுனில் ஊர்வலம் போகவிட்டார்கள். ஆனால் மறுநாள் அந்த மாணவர்களைக் கேட்டுக்கு இந்தப் பக்கம் வரக் கூடாது; ஊர்வலம் போகக் கூடாது என்றார்கள். மாணவர்

4th March 1965] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கள் 'வருவோம்' என்றார்கள். அவர்கள் வெளியே வரவே அடித் தார்கள்; கண்ணீர்ப் புகை விட்டார்கள்; கண்ணீர்ப் புகை குண்டு தீர்த்துவிட்டவுடன் சுட்டார்கள். இது நிலவரம். பச்சையப்பன் கல்லூரி விடுதியிலே ஏற்பட்ட நிலைமை என்ன? ரூமுக்கு, பேர் கண்ணீர்ப் புகை விட்டார்கள். ஒரு ரூமில் என்ன ஆயிரம் ரோ இருக்கிறார்கள். ஐந்து பேர்தான் இருக்கிறார்கள். ஒரு ரூமில் உட்கார்த்திருந்தால் ஐந்து பேர் இருக்க முடியும், நின்ற கொண் டால் பத்து பேர் இருக்க முடியும், படுத்துக் கொண்டால் நான்கு பேர்தான் இருக்க முடியும். அதற்குள்ளே இவ்வளவு 'டியர் காஸ்' போட வேண்டிய அவசியமென்ன? இவ்வாறு நடக்க வேண்டிய சூழ்நிலையை ஏன் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் செய்யவேண்டும்? இந்தக் குழப்பங்களுக்கும், இந்தக் கொலைகளுக்கும் காரணம் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள்தான். வேறு யாரும் காரணம் என்று சொல்ல முடியாது. இவ்வளவுக்கும் பிறகு இந்தப் பிரச்சினையிலே என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? மத்திய சர்க்காரிடம் எடுத்துச் சொல்லும்போது தைரியமாக எடுத்துச் சொன்னால் என்ன? பெங்கால் சீப் மினிஸ்டர் சொல் கிறார் யு.பி.எஸ்.சி. தேர்வுகளில் பெங்கால் மொழி இடம் பெற வேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்லாததை அவர் சொல்கிறார். 'கான்ஸ்டிடியூஷன் அமெண்ட்மெண்ட்' வேண்டுமென்று கேளுங் களேன். 'அபிஷியல் லாங்வேஜ் பில்'லுக்குத் திருத்தம் கொண்டு வந்தால் பின்னால் மெஜாரிடியை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் மாற்றி விடுவார்கள் என்று நீங்களே சொன்னீர்கள். இன்று ஏதோ தமிழர்களுடைய கண்ணைத் துடைக்க, இந்தி பற்றிக் கொஞ்சம் ஆத்திரத்தைக் குறைக்க ஏதோ 'அபிஷியல் லாங்கேஜ் பில்'லுக்கு இன்று திருத்தம் கொண்டுவந்தாலும் அது பின்னால் மாற்ற முடியாத முடிவா? அந்த மாதிரி மாற்ற முடியாத அளவுக்கு 'சேஃப்கார்டு' வேண்டும். அந்த 'சேஃப்கார்டு' எங்கே இருக் கிறது? அதற்கு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும். அவ் வாறு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவது மட்டும் "சேஃப்கார்டு" ஆகிவிடாது. கான்ஸ்டிடியூஷன் 17-வது பிரிவில் ஆர்டிகிள் 343-ஐ திருத்துவதைப் பற்றிப் பார்க்கும்போது அவர்கள் மாகாண சட்ட சபையை-நம்மைக் கலக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சில பிரிவு களைத் திருத்த வேண்டுமென்றால் மாகாண சட்டசபைகளின் அங்கீகாரத்தையும் பெற்றால்தான் கான்ஸ்டிடியூஷன் அமெண்ட் மெண்ட் செல்லும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 368-வது செக்ஷன்படி சில ஆர்டிகிள்களைத்தான் ராஜ்ய சட்டசபைகளின் அங்கீகாரம் இல்லாமல் திருத்த முடியாது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஷெட்யூலில் 343 பிரிவு கிடையாது. ஆங்கிலம் அபிஷியல் லாங்வேஜ் ஆக இருக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்கிற பொறுப்பு, மாற்றுகிற பொறுப்பு மாகாண சர்க்காருக்கு இல்லை. பார்லிமெண்டிலே மெஜாரிடி இருந்தால் அவர்கள் மாற்றிக் கொள்ளலாம். ஆகவே, நீங்கள் சட்டம் போட்டு விட்டால் மட்டும் போதாது. அவர்கள் சட்டத்தைப் பின்னாலே திருத்தி விடுவார்கள். நேருஜி அவர்கள் வாக்குறுதி இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுடைய வாக்குறுதி இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். நாளைக்கு ஒரு இந்தி வெறியன் பிரதம மந்திரியாக வந்தால் என்ன

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [4th March 1965]

நிலைமை ஏற்படும்? அப்போது இன்னும் நூறு பேர் சாக வேண்டுமா? 200 பேரைச் சுட்டுக் கொல்ல வேண்டுமா? இன்னும் இந்த மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படக் கூடாது என்று நமக்கு அக்கறை இருக்கிறது. வடநாட்டிலே இருப்பவர்களுக்கு அக்கறை இருக்கிறதா? வெளிநாட்டுப் பத்திரிகையில் 'டைம்' பத்திரிகையில் வந்ததற்குப் பிறகுதானே திரு. லால்பகதூருக்கு கன் திறக்கிறது. நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்கிறேன் தயவுசெய்து கான்ஸ்டிடியூஷன் அமெண்ட்மென்ட் வேண்டுமென்று கேளுங்கள். அதையும் மாகாண சர்க்காரைக் கேட்டு, கலந்து நான் மாற்ற முடியும் என்ற அளவுக்குச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி இந்த அளவோடு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்: கனம் தலைவரவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். ஜனவரி 25-ம் தேதியில் இருந்து பல தினங்களாக நடைபெற்ற சம்பவங்களைப் பார்க்கும்போது நாம் வருத்தப்படாமல் இருக்க முடியாது. இந்த நாட்டிலே இம்மாதிரிக் குழப்பத்தை உண்டாக்குகிற எதிர்க் கட்சிகளை வைத்துக் கொண்டு ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்ற முடியுமா என்பதைப் பற்றித்தான் இந்திக்க வேண்டிய சூழலையில் நாம் இருக்கிறோம். எனக்கு முன் கனம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் நல்லசிவம் அவர்கள் பேசும்போது 'இந்த மந்திரிசபை ராஜினாமா செய்ய வேண்டாம்' என்று சொன்னார்கள். எதற்காக ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

இந்த நாட்டிலே அராஜகம் நடக்க கூடாது; குழப்பம் நடக்கக் கூடாது; கொலைகள், குற்றங்கள் நடக்கக்கூடாது; அசம்பாவிதமான சம்பவங்கள் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்பதற்காகத் தன்னுடைய உயிரையும் பொருட்படுத்தாது இந்தத் தமிழ் நாட்டில் அமைதியை நிலைநாட்டிய முதலமைச்சர் அவர்களா ராஜினாமா செய்யவேண்டும்? இந்த மந்திரிசபை ராஜினாமா செய்து விட்டால் யார் முதல் மந்திரியாக வந்து அமர்ந்து இந்த அராஜக நிலைமையில் ஜனநாயகத்தை நிலைநாட்டப் போகிறார்கள் என்றுதான் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

மதுரை சம்பவத்தைப் பற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மதுரையில் காங்கிரஸ் பிரமுகர் ஒருவர் மாணவர்களை வெட்டினார் என்று கூறினார்கள். அதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். அதை நான் 'இல்லை' என்று மறுக்க விரும்புகிறேன். ஊர்வலம் வடக்கு மாசி வீதியில் காங்கிரஸ் ஆபீஸ் முன்பாக வந்தது என்று சொன்னால் அது உண்மையிலே மாணவர்களுடைய ஊர்வலம் மட்டும் அல்ல என்று திருபிக்க முடியும். மாணவர்கள் ஊர்வலமாக சென்று திலகர் சதுக்கத்தில் கூட்டம் கூடி தீர்மானங்கள் எல்லாம் போட்டு விட்டு —பலர் கலைந்து சென்றுவிட்டார்கள். ஆனால் அப்பாவிதளாக

4th March 1965] [திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்]

இருக்கக்கூடிய, எட்டாவது ஒன்பதாவது படிக்கக் கூடிய மாணவர்களையும், கல்லூரி மாணவர் பலரையும் முன்னே நிறுத்தி, தி.மு.க.-வைச் சேர்ந்தவர்கள் பின்னாலே கறுப்புப் பாண்டுகள் போட்டுக் கொண்டு வந்து கொண்டிருந்தார்கள். காங்கிரஸ் ஆபீஸ் முன்னால் ஊர்வலம் வந்தவுடன் திட்டமிட்டபடி குழப்பம் விளைவித்தார்கள். காங்கிரஸ் ஆபீசுக்குள் சென்று அங்குள்ளவர்களை யெல்லாம் தாக்கினார்கள். கல்லை எடுத்து வீசினார்கள். டெலிபோன் கனெக்ஷனைக் கட் பண்ணினார்கள். காங்கிரஸ் கொடியை அகற்றிக் கறுப்புக் கொடியைக் கட்டினார்கள். பந்தலுக்குத் தீ வைத்தார்கள். ஜீப்பை கொளுத்தினார்கள். பல கோரமான செயல்களை யெல்லாம் செய்தார்கள். அதை யெல்லாம் அன்றைய தினம் போலீசார் வாளா பார்த்துக் கொண்டேதான் இருந்தார்கள். ஒருசிலர் காங்கிரஸ் ஆபீஸில் உள்ள 'உங்களைக் கையெடுத்து கும்பிடுகிறோம்; தயவு செய்து நீங்கள் சென்று விடுங்கள்' என்று கேட்டும் அங்கிருந்தவர்களை யெல்லாம் தாக்கினார்கள். அவ்வாறு தாக்கியவர்கள் எல்லாம் மாணவர்கள் அல்ல என்று என்னால் நிரூபிக்க முடியும். அந்த ஊர்வலத்திலே பல தி.மு.க. வினர் இருந்தார்கள் என்று என்னால் நிரூபிக்க முடியும். இந்தச் சம்பவம் நடந்த பிறகு 'காங்கிரஸ் பிரமுகர் மாணவர்களை வேட்டினார்கள்' என்ற வதந்தியை ஊர் முழுவதும் பரப்பினார்கள். பத்து நிமிஷத்திற்குள்ளாக அந்த வதந்தியைப் பரப்பி விட்டார்கள். யார் மாணவர்களை வேட்டிருந்தாலும் கண்டு பிடித்துத் தண்டனை தரட்டும். நல்லவிதத்தில் தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்பதை மறுக்க மாட்டேன். வேட்டினது காங்கிரஸ்காரன் அல்ல என்று நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியும். மதுரை காங்கிரஸ் ஆபீசுக்கு முன் நடந்த சம்பவங்கள்தான் இவ்வளவு கலவரங்களுக்கும் காரணம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்தச் சம்பவம் நடப்பதற்கு முன்னதாக மேல் மாசி விதியில் 26-ம் தேதி அன்று குடியரசு தின விழாவித்காகப் போடப்பட்ட அலங்கார பந்தல் இரண்டு எரிக்கப்பட்டது. அங்கு சென்ட்ரல் போஸ்ட் ஆபீசுக்குச் சென்று கற்களை வீசி கண்ணாடிகளை உடைத்து அங்குள்ள இந்தி போர்டுகளை எல்லாம் உடைத்து அங்கு கலவரம் செய்யப்பட்டது. 24-ம் தேதி இரவு மேல் வாசலில் குடியரசு தினத்திற்காகப் போடப்பட்ட அலங்காரப் பந்தல் எரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது இது முன்னாலேயே திட்டமிட்டு செய்த செயல் என்றுதான் தெரிகிறதே தவிர காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு இதில் பொறுப்பு இல்லை என்பதைத்தான் நான் இங்கு தங்கள் மூலம் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் இங்கு பேசும் போது தனியார் ஒருவர் வீட்டில் கறுப்புக் கொடி ஏற்றிக் கொண்டால் உங்களுக்கு என்ன வந்தது என்று கேட்டார்கள். அதையே நான் திருப்பிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மதுரை மாநகரில் பெரிய வியாபாரிகள் தங்கள் வீடுகளில் பலகைகளில் (போர்ட்) இந்தியில் எழுதிப் போட்டிருந்தார்கள். அவரவர்கள் வீடுகளில் அவரவர்கள் இஷ்டம்போல் ஆங்கிலத்திலோ, தமிழிலோ, இந்தியிலோ போர்ட் எழுதிக் கொள்வார்கள். அந்த உரிமை அனைவருக்கும் உண்டு. ஆனால் ஊர்வலத்தில் வந்தவர்கள் இந்தி போர்டை அகற்ற வேண்டும், இல்லாவிட்டால் கல்லை எடுத்து வீசுவோம்; போர்டை அகற்று வோம்; உங்கள் வீட்டில் புகுந்து அட்டகாசம் செய்வோம் என்று

[திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்] [4th March 1965]

சொல்லி அந்த போர்டுகளில் உள்ள இந்தி எழுத்துக்களை எல்லாம் காகிதத்தால் ஒட்டி விட்டுச் சென்றார்கள். இது நியாயமான செயலா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இந்த தேசத்தை குறிக்கக்கூடிய கொடி, இந்த தேசத்திற்கு சொந்தமாக இருக்கிற கொடியை அகற்றி அதற்குப் பதிலாக செருப்பை எல்லாம் கட்டியிருக்கிறார்கள். இது செய்யக் கூடிய செயலா என்று கேட்கிறேன்? இது இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியின் பேரால் அரசாங்கத்தை எதிர்க்கும் கிளர்ச்சியாக எதிர்க் கட்சிக்காரர்களால் திட்டமிட்டு செய்யப்பட்ட செயல் அல்லவா வேறு அல்ல என்பதுதான் என் துணிவான கருத்தாகும்.

எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் பேசும் போது 'இது மொழிப் பிரச்சனை அல்ல, 17 ஆண்டுகளாக குழுறிக் கொண்டிருந்த மக்களால் செய்யப்பட்ட செயல்' என்று சொன்னார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் திரு. அண்ணா அவர்கள் கூறுகிறார்கள், இது மாணவர்களின் கிளர்ச்சி என்று. இந்தக் கிளர்ச்சிக்கும் எங்களுக்கும் சம்பந்தமே கிடையாது என்று வேறு ஒரு தலைவர் கூறுகிறார். ஒரு கட்சித் தலைவர் இது மாணவர்கள் கிளர்ச்சி அல்ல என்று சொல்வது, இன்னொரு தலைவர் மாணவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்வது, இதில் எது உண்மை என்று பார்க்கும்போது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து மாணவர்கள் கிளர்ச்சி என்ற பேரால் அரசாங்கத்தை விழ்ச்சி செய்ய வேண்டும், அரசாங்கத்தின் பேரில் ஒரு பெரிய களங்கத்தை உண்டாக்க வேண்டும் என்று செய்யப்பட்ட செயல் தானே என்று தான் சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் பேரில் இந்தக் குற்றத்தைத் துணிவாக சுமத்தவும் செய்வோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒருபுறம் இல்லை என்று சொல்வதும் மறு பக்கம் இது பற்றித் துண்டிவிடுவதுமாக இருக்கிறார்கள். உண்மையில் உங்களுக்கு ஆசான் யார் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன் தங்கள் மூலமாக, இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் நிலைத்திருக்க கூடாது, இந்த நாட்டில் எதேச்சாதிகாரம் உண்டாக வேண்டும், இந்த நாட்டைச் சீனவிற்கு விற்று விட வேண்டும் என்று சொல்கிற இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட்களா உங்கள் ஆசான் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். நீங்கள் அவர்கள் கைப்பொம்மைகளாக செல்ல வேண்டாமென்று தங்கள் மூலம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரைக் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் நிலைத்து இருக்க வேண்டுமென்றால் 'லா அண்ட் ஆர்டர்' இருக்க வேண்டும். போலீஸார் எதற்காக இருக்க வேண்டும்? சும்மா பார்த்துக் கொள்வதற்காகவா? பொது சொத்துக்களைச் சேதப்படுத்தும்போது பார்த்து கொண்டிருக்கவா? அல்லது தனிப்பட்ட நபர்களைத் தாக்கும்போது சும்மா பார்த்துக் கொண்டிருக்கவா இருக்கிறார்கள்? இந்த தேசத்தில் அராஜகம் விளைவித்துக் கொண்டிருக்கும்போது சும்மா பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாமா போலீஸ்காரர்கள்? இந்த நாட்டில் அமைதி நிலவ வேண்டுமென்று சொன்னால் போலீஸ்காரர்கள் இருந்துதான் ஆக வேண்டும். காந்திஜி கூறிய ராமராய்யம் வருகிற வரையில்

4th March 1965] [திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்]

அல்லது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ராமராஜ்யத்தை விரும்புகிற வரையில் லா அண்ட் ஆர்டரை காப்பாற்ற வேண்டும், அதற்குப் போலீஸ் அவசியம். ராணுவம் இருக்க வேண்டும். ஆகவே ராணுவத்தைப் பழித்துப் பிரயோசனமில்லை, போலீசைப் பழித்துப் பிரயோசனமில்லை. உங்களைக் காப்பாற்றவும் போலீஸ் தான் வர வேண்டும். இந்த நாட்டில் பொதுமக்கள் நல்ல முறையில் வாழ வேண்டுமென்றால், நிம்மதியாக வாழ வேண்டுமென்று சொன்னால் போலீஸ்காரர்கள் உதவி இல்லாமல் வாழ முடியாது. இந்த மாதிரி அரசாங்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும், குழப்பத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும், நாட்டில் கிளர்ச்சியை விளைவித்து எப்படியாவது மந்திரிசபையில் நுழைந்து விட்டால் பொதும்கள் என்று எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் இருக்கும் வரை இந்த நாட்டைக் காப்பாற்ற லா ஆண்ட் ஆர்டரைக் காப்பாற்ற, இந்த நாட்டை வேறு நாட்டினரிடம் கொடுத்து விடாமல் காப்பதற்கு போலீசும், ராணுவமும் இருக்கத்தான் வேண்டும் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். துப்பாக்கிச் சூடு நடந்தது பற்றிப் பேசினார்கள். துப்பாக்கிச் சூட்டில் அப்பாவிகள் பலர் இறந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் பேசும்போது, 'நான் பலயிடங்களுக்குச் சென்றேன். துப்பாக்கிச் சூட்டில் அடிப்பட்டவர்களில் காங்கிரஸ்காரர்களும் இருப்பார்கள், அவர்கள் வீடுகளில் தலைவர்களின் படங்கள் இருக்கும்', என்று கூறினார்கள். உண்மை, அப்படிப் பார்க்கும் போது துப்பாக்கிச் சூடு செய்தவர்கள் காங்கிரஸ்காரன் என்றோ, அல்லது எதிர்க்கட்சிக்காரன் என்றோ அல்லது குழப்பக் காரன் என்றோ கூடப் பார்க்காமல் எந்த முறையில் நடந்து கொண்டால் அமைதி நிலவும், எந்த முறையில் சேயலாற்றினால் அங்கு குழந்தை நல்ல முறையில் மாற்றப்படும் என்பதை எல்லாம் சிந்தித்துத்தான் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பது அவர்கள் சொன்ன வாக்குகள் நிரூபிக்கிறது என்பதை நான் இங்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். ரெயில்களை எல்லாம் நிறுத்தி அதிலுள்ள பிரயானிகளுக்குத் தொல்லை கொடுத்தார்கள். யார் கொடுத்தார்கள்? மாணவர்களா? மாணவர்கள் அமைதியான முறையில் தங்கள் அதிருப்தியைக் காண்பித்து விட்டு ஊர்வலம் சென்றபோது அவர்களைத் தொடர்ந்து சென்ற கூட்டம், குண்டர்கள் கூட்டம் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தது என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படவில்லை, எல்லோருக்கும் தெரியும், அந்தக் குண்டர்கள் பின்னால் சென்று ரெயிலை நிறுத்தியவுடன் அவர்கள் பிரயானிகளைக் கொள்ளை அடிக்கவும், அவர்களைத் துன்புறுத்தவும், கற்களை வீசிக் கண்ணாடிகளை உடைக்கவும் முற்பட்டது யார் என்று சொன்னால் மாணவர்களை மட்டும் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதில் பிரயோஜனமில்லை. மாணவர்களைத் தொடர்ந்து சென்ற குண்டர்கள் செயல்கள் தான் அவை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அவ்வாறு அரசாங்கம் செய்வதற்குத் தூண்டியது யார் என்று கேட்டால் அதற்கு எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள்தான் பொறுப்பாளி என்று நான் குற்றம் சுமத்த விரும்புகிறேன். ஆனால் இம்மாதிரி யெல்லாம் கலவரங்கள் செய்து கொண்டிருக்கும்போது அரசாங்கம் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியுமா என்பதை எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர்களுக்கு

[திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்] [11th March 1965]

மத்திரி சபையில் புக வேண்டும், அல்லது இந்தப் பக்கத்தில் வந்து உட்கார வேண்டுமென்ற ஆசை இருந்தால் 1967-ல் தேர்தல் வருகிறது. அந்தத் தேர்தலின்போது உங்கள் கொள்கைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி மக்களிடம் வோட்டு பெறுங்கள், பெற்று வந்து அமருங்கள், அதற்காக யாரும் குறை கூறவில்லை. ஆனால் இம்மாதிரி யான் நிகழ்ச்சிகள் நடந்தால் நாட்டில் ஜனநாயகம் நிலைத்து நிற்க முடியுமா? நீங்கள் ஜனநாயகத்தை விரும்புகிறீர்களா இல்லையா என்பதைக் குறித்து நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இம்மாதிரி அராஜகம் ஏற்படுத்துகின்றவர்கள் இந்த நாட்டில் வளர்ந்து கொண்டிருப்பார்களேயானால் இம்மாதிரி அராஜகம் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுப்பார்களே யானால் தனிப்பட்டவர்கள் வெளியேகூட வரமுடியாத நிலை ஏற்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகையினால் அராஜகம், குழப்பம் முதலியவைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள் இருந்தால் எப்படித் தண்டிக்காமல் இருக்க முடியும்? அந்த முறையில்தான் இந்த அரசு நல்லமுறையில் செயலாற்றி அராஜகத்தையும் குழப்பத்தையும் நிறுத்தி மக்களுக்கு அமைதியான, நிம்மதியான வாழ்வைக் கொடுப்ப தற்காக தக்க நடவடிக்கை எடுத்தது. அதற்காக இந்த மத்திரி சபைக்கு என் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என் கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையில் 7-ம் பக்கத்தில் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கம் குறித்து அவர்கள் சொல்லியிருப்பது மிகவும் வேடிக்கையாக இருக்கிறது . .

“எ.டி.டி.—20 நெல் சகத்தைப் பயிரிட்டால் கிட்டுகின்ற சராசரி 2,000 பவுண்டுகளுக்கு மாறாக ஏக்கராவிற்கு சுமார் 4,000 பவுண்டு விளைச்சல் கிடைக்குமென்று தெரிந்தது . .”

இது எப்படித் தெரிந்தது? எங்கே ஆராய்ச்சி பண்ணினார்கள் என்று தெரியவில்லை. விவசாயத்தைப்பற்றி தெரியாதவர்களிடம் சொல்லியிருந்தால் கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள் ஆனால் விவசாயத்தைப் பற்றித் தெரிந்த என் போன்றவர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அதிலும் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு முன்பு விவசாய அமைச்சராக இருந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த கருத்தை வெளியிட்டிருப்பது மிகவும் வருத்தத்தக்கதாகும். இதைப் பற்றி எந்த அதிகாரி சொல்லியிருந்தாலும், ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் 2,000 பவுண்டு கிடைத்துக் கொண்டிருந்த இடத்தில் எ.டி.டி. 20 நெல்லைப் போட்டு 4,000 பவுண்டு விளைவை எடுத்துவிட்டால் நான் நிச்சயமாக என் பதவியை ராஜினாமாச் செய்து விடுகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப் பிற்குரிய அங்கத்தினர் அவர்கள் அரசாங்கம் இதை ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்காமல் இவ்விதம் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் நெல்லைப் போட்டால் நிச்சயமாக

4th March 1965]

[திரு. பூ. கக்கன்]

4,000 பவுண்டு நெல் கிடைக்கும் என்று நன்கு ஆராய்ச்சி செய்து தான் நிபுணர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் மட்டுமல்ல, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளிலும் இவ்விதம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக எவ்வளவோ ரிசர்ச் செய்து பார்த்துத் தான் இதைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் ஏதோ தெரியாததனமாகப் போட்டுவிட்டார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதற்காக கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், பாவம், ராஜிநாமா செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இப்போதுதான் விவசாயத்தைப்பற்றித் தெரியும், இப்போதுதான் கிணறு வெட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். இரண்டாயிரம் பவுண்ட் விளையக்கூடிய ஒரு ஏக்கரில் இதன் மூலமாக 4,000 பவுண்ட் விளையும் என்று சொல்லுகின்றதைப் பார்த்தால், அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்படுகின்ற புள்ளிவிவரங்கள் எந்த அளவுக்குத் தவறாக இருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. அரசாங்கத்திலிருந்து கொடுக்கப்படுகின்ற புள்ளிவிவரங்கள் அத்தனையும் இதேபோல்தான் தவறாக இருக்கிறது. அதுமட்டும் அல்ல; மேலும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

“இந்தத் திட்டத்தை முற்றிலும் நிறைவேற்றினால், சுமார் 1 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவிற்குக் கூடுதல் உணவு உற்பத்தி பெறுவது உறுதி . . .”

எப்படி முடியும்? இவ்விதம் சர்க்கார் கொடுக்கின்ற புள்ளிவிவரங்கள் அத்தனையும் தப்பாக இருக்கிறது. இதை வைத்துக் கொண்டு எப்படி உற்பத்தியை பெருக்குவது?

டாக்டர் பா. நடராஜன் : மிக உயர்ந்த தர விதைகளைப் போட்டாலும் இந்த அளவிற்கு விளைவு பெருகாது என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கருதுகின்றார்களா?

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : உற்பத்தி பெருகாது என்று நான் சொல்லவில்லை. ஒரு ஏக்கரில் 2,000 பவுண்டிலிருந்து 4,000 பவுண்டு கிடைக்கும் என்று சொல்லியிருப்பதுதான் தவறு, எங்கே சோதனை செய்து இவர்கள் பார்த்தார்கள்?

டாக்டர் பா. நடராஜன் : சோதனை செய்து பார்க்கப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா?

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : இம்மாதிரி எதையாவது சொல்லி குழப்பத்தை உண்டு பண்ண வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழகத்தில் இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி சம்பந்தமாகவும், மொழிப் பிரச்சனை சம்பந்தமாகவும் மாணவர்கள் நடத்திய கிளர்ச்சிகளை ஒடுக்குவதற்கு அரசாங்கம் எடுத்துக்

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி] [4th March 1965]

கொண்ட நடவடிக்கையானது மிகவும் பயங்கரமானதாகும். ஒரு சர்வாதிகார நாட்டில் கூட நடக்காத அளவிற்கு துப்பாக்கிப் பிரயோகம், அடிதடி, கண்ணீர் புகை விச்சு, போன்ற பல அடக்கு முறைகள், வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் கூட இந்த அளவிற்கு நடந்திருக்க முடியாது என்று நான் நிச்சயமாக சொல்வேன். இந்தமாதிரியான அடக்குமுறைகளை எல்லாம் செய்து விட்டு, இது ஜனநாயக ஆட்சி, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆட்சி என்று விளம்பரம் செய்து, இத்தனை கொடூரமான அளவிற்கு அடக்கு முறைகளைக் கையாண்டது மிகவும் வேதனைப்படக்கூடிய ஒன்றாகும். வடஎல்லையில் கம்யூனிஸ்டு சீனாக்காரனிடத்தில் காட்ட வேண்டிய துப்பாக்கியை, அவர்களிடத்தில் காட்ட வேண்டிய வீரத்தையே இங்கே மாணவர்களிடத்தில் காண்பிக்க ஆரம்பித்தார்கள் என்றால், இவர்களுக்கு நிச்சயமாக வருங்காலம் பதில் சொல்லியே தீரும். ஏதோ மக்கள் உங்களுக்கு ஒட்டு போட்டு அலங்காரமாக ஆட்சி பிடித்தில் வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் இம்மாதிரி சுட்டுக் கொல்வது என்பதுதான் ஜனநாயகமா? இது தான் ஜனநாயக ஆட்சியா? தமிழகத்தில் கழிந்த மாதத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் பார்க்கும்போது புல்லரிக்கிறது. மதுரையில் நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப்பற்றி கனம் லட்சுமிகாந்தம்மாள் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு அங்கு 25-ம் தேதி என்ன நடந்தது என்பது சரியாகத் தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். நாங்கள் அங்கு நேராகப் போய் பார்த்தோம். வடக்கு மாசி வீதியில் ஊர்வலம் வந்து கொண்டிருந்தது. 10 ஆயிரம் மாணவர்களுக்கு மேலாக, கல்லூரி மாணவர்கள், ஹைஸ்கூல் மாணவர்கள் இவர்கள் எல்லாம் தங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற தீங்கை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லுகின்ற வகையில் அதைக் கண்டிக்கிற முறையில், “இந்தி ஒழிக, இந்தி வெறியர்கள் ஒழிக . . .” தமிழ் மொழி வேண்டும் . . .” என்று அமைதியாகக் கோஷம் போட்டுக்கொண்டு வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அப்படி வந்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் காங்கிரஸ் ஜீப் அந்தப் பக்கத்தில் வந்தது, அது காங்கிரஸ் ஜீப் அல்ல, காங்கிரஸ் ஜீப் என்று சொல்வது பொய், டி.வி.எஸ். ஜீப், காங்கிரஸ் கொடி கட்டிய டி.வி.எஸ். ஜீப் அங்கே நின்று கொண்டிருந்தது. நாங்கள் அந்த இடத்திலேயே பார்த்தோம், மாணவர்கள் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வடக்கு மாசி வீதியில் மாணவர்கள் “இந்தி ஒழிக” என்று கோஷம் போட்டுக்கொண்டு வந்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் காங்கிரஸ் ஆபீஸிலிருந்து வந்த ரௌடிகள் “இந்தி வாழ்க” என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள். அப்போது தான் தகராறு ஆரம்பித்தது. இந்தி ஒழிக என்று மாணவர்கள் கோஷம் போட்டுக்கொண்டு வரும்போது, இந்தி வாழ்க என்று காங்கிரஸ் ஆபீஸிலிருந்து வந்த ரௌடிகள் கோஷம் போட்டார்கள் . . .

திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்: இதை நான் மறுக்கிறேன்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: அதெல்லாம் சரி, உட்காருங்கள், இதற்கெல்லாம் வேண்டிய ரிக்கார்டுகள் எங்கரிடம் இருக்கின்றன. இவ்விதம் கோஷம் போட்டுக்கொண்டு இறங்கி வந்து அரிவாளால்

4th March 1965] [திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

மாணவர்கள் கூட்டத்தைத் தாக்க ஆரம்பித்தார்கள். இன்றைய தினம் முதலமைச்சர் அவர்கள், 41-வது விதியின் கீழ் கேட்கப் பட்ட விவரங்களுக்கு பதில் அளிக்கின்ற நேரத்தில் அரிவாளால் தாக்கிய செய்தியைச் சொல்லவில்லை. இவ்விதம் தாக்கியதின் காரணமாக ஒருவருடைய கண் பிதுங்கி வெளியே வந்திருக்கிறது . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்த விவரங்கள் எல்லாம் இன்வெஸ்டிக்கேஷன் செய்து பார்த்து கேஸின் முடிவு தெரிந்த பின்னால்தான் யார் குற்றவாளிகள் என்பது தெரியும். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுகின்ற விவரங்கள் போலீசாருக்கு உதவியாக இருக்கும். இதற்கு முன்பே அவர்கள் போலீசாருக்குத் தெரிவித்திருக்க வேண்டும். இதுவரை தெரிவிக்காதது தவறு. இனிமேலாவது போலீசாரிடம் தெரிவித்தால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : நாங்கள் எதை சொன்னாலும் நீங்கள் எடுத்துக் கொள்வதில்லையே, நாங்கள் ஏங்கே போய் சொல்வது? இவ்விதம் நடந்த தாக்குதலில் ஒருவருடைய கண் பிதுங்கி வெளியே வந்து கண் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஜனவரி 25-ம் தேதி நடந்த நிகழ்ச்சி. காயமடைந்தவர் மதுரை எர்ஸ்கின் ஆசபத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஏதோ 24-ம் தேதி என்று போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த அளவுக்கு கண் பிதுங்கி வெளியே வரக்கூடிய அளவுக்கு காங்கிரஸ் ஆபீசிலிருந்து வந்தவர்கள் தாக்கினார்கள் . . .

திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம் : காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் செய்தார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : நான் சொல்லுகிறேனே, காங்கிரஸ் காரர்கள் அல்ல, காங்கிரஸ் ஆபீசிலிருந்து வந்த ரௌடிகள் என்று, நீங்கள் ஏன் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு முந்தி வருகிறீர்கள்? அங்கு நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் பார்த்தால், புரட்சி, புரட்சி என்று நாம் சரித்திரத்தில் தான் பார்த்திருக்கிறோம், இங்கு நேராக நடந்தது, நான் நேரில் பார்த்தேன். கோஷம் போட்டுக் கொண்டு வந்த மாணவர்களை காங்கிரஸ் ஆபீசிலிருந்து வந்த ரௌடிகள் தாக்கினார்கள். அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பொதுமக்கள் ஆத்திரம் அடைந்தார்கள், அவைசப்துடன் கொடிகளைப் பிய்த்தெறிந்தார்கள், தி வைத்தார்கள. அவையெல்லாம் உண்மைதான், இல்லையென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் ஆரம்பத்தில் அரிவாளால் தாக்கப்பட்டதன் பின்னால்தான் இவைகள் எல்லாம் நடைபெற்றன. இதைப் பற்றி ஒரு நீதி விசாரணை வைக்கப்படும், அப்போது ரிக்கார்டுகளுடன் இவைகளை நிரூபிக்க பொதுமக்கள் மனம் வருவார்கள். இப்போதும் அயிரக்கணக்கான மாணவர்களைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு ஏன் தண்டனை கொடுக்க வேண்டும், தண்டனை கொடுக்க வேண்டியது வேறு ஆட்களுக்கு. இப்போது கைது செய்யப்பட்டிருக்கும் அத்தனை மாணவர்களையும்

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி] [4th March 1965]

12-0
noon.

விடுதலை செய்யயவேண்டும். கேஸ்களை எல்லாம் வாபஸ் வாங்க வேண்டும், இல்லாவிட்டால் நிச்சயமாக இன்னும் இந்தக் குழப்பமான நிலைமை இருந்துகொண்டே தான் இருக்கும் என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்ல முடியும். பே சுகிரர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தூண்டிவிட்டார்கள் என்று. தூண்டிவிடுங்கள் பார்க்கலாம். யாராவது தூண்ட முடியுமா? நீங்கள் தூண்டுங்கள் பார்க்கலாம். உங்களால் போலீசை வேண்டுமானால் தூண்ட முடியும். சொல்ல முடியாத அளவுக்குக் கூட்டம். பெரும் கூட்டம். என்ன நடக்கிறது? கலவரத்தில் ஈடுபட்டார்கள். உண்மை. தங்களுடைய பிள்ளைகள் செத்துக் கிடக்கும்போது பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்களா? என்னுடைய பிள்ளை செத்துக் கிடந்தால் பார்த்துக் கொண்டு சும்மா இருக்க முடியுமா? அந்த அளவுக்குக் கொதிப்பு அடைந்தார்கள் பொதுமக்கள். யார் வந்தாலும், எத்தனை போலீஸ் வந்தாலும் அடக்க முடியாது. போலீசை வைத்து, இராணுவத்தை வைத்து அடக்கி விடலாம் என்று நினைப்பது பகற் கனவு. உயிர் தானே போகும், பரவாயில்லை. ஆறிலும் சாவு, நூறிலும் சாவு. இந்த உடலிலிருந்து ஒரு நாள் உயிர் பிரியப் போவது நிச்சயம். யாராவது இப்படியே நீண்ட நாட்களுக்கு இருக்கப் போவதாக எண்ணிக்கொண்டிருந்தால் அதை மறந்து விடுங்கள். பொது மக்களை துப்பாக்கியைக் காட்டி, இராணுவத்தை வைத்து மிரட்ட முடியாது. மதுரை கல்லூரியில் நடந்தது என்ன? கல்லூரி பிரின்ஸ்பால் வருகிறார். அவரைப் போலீசார் தாக்குகிறார்கள். கல்லூரி பிரின்ஸ்பால் பார்த்துக் கும்பிடுகிறார். அவர்களைத் தடியில் அடிக்கிறார்கள். 'நான் இந்த கல்லூரியின் பிரின்ஸ்பால்' என்று சொன்னால், 'யாராக இருந்தால் என்ன' என்று தாக்குகிறார்கள். மாணவர்கள் கல்லூரியின் சுவர்களில் 'இந்தி ஒழிக' என்று எழுதினார்கள். அதற்காகத் துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டிருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய பேரன் 'இந்தி ஒழிக' என்று சொல்லவில்லை என்று சொல்ல முடியுமா? ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சரி, ஒவ்வொரு மந்திரி வீட்டிலும் சரி 'இந்தி ஒழிக' என்று கோஷம் இருக்கிறது. மந்திரி மன்றாடியார் வீட்டில் இருக்கிற பிள்ளைகள் 'இந்தி ஒழிக' என்று கோஷம் இடுகிறது. அதைத் தடுக்க முடிகிறதா? இப்பேர்ப்பட்ட கூட்டிலே ஏற்பட்டதற்கு அரசாங்கம் தான் பொறுப்பு. இந்த மாதிரியான நிலைமை ஏற்பட்டதற்கு அரசாங்கம் தான் காரணம் என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்லிக்கொள்ள முடியும். இந்தி அட்சி மொழி அவதை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். தமிழகம் என்றும் இந்தி அட்சி மொழியாக வருவதைப் பொறுத்துக் கொள்ளாது. காலம் சென்ற பண்டித நேரு கூட வாக்குறுதி அளித்தார்கள். அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? இந்தி பேசாத மக்கள் எப்போது வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ—அதற்கு காலம் கிடையாது, வரஷும் கிடையாது, நேரம் கிடையாது; மாறாக பூ.என்.ஓ. செக்யூரிட்டி கவுன்சில் வீட்டோ மாதிரி

1 : 4 and 3 : 1 that is
the strange Mathematics followed in the U. N. O.

4th March 1965] [திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

என்ற முறையில் ஒரு மாநிலமாக இருந்தாலும் அது வேண்டுமென்று சொல்லும் வகையில் வரக்கூடாது. அதுதான் நேரு கொடுத்த வாக்குறுதி. நேரு கொடுத்த வாக்குறுதியைச் சட்டமாக ஆக்குவதென்றால், அரசியல் சட்டத்தில் உள்ள 17-வது பகுதியை எடுத்தாக வேண்டும். அரசியல் சாசனம் எழுதும் போது என்ன எழுதினார்கள்? 1965-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 26-ம் தேதியிலிருந்து இந்தி தேசிய மொழி என்று எழுதினார்கள். உண்மை, ஒத்துக்கொள்கிறேன். அரசியல் சாசனத்திலே அதை எழுதும்போதே இன்னும் ஒன்றையும் எழுதியிருக்கிறார்கள். சந்தர்ப்பத்திற்குத் தகுந்தபடி திருத்தங்கள் செய்யலாம் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். இந்த 18 வருஷ ஆட்சியில் 19 தடவைகள் அரசியல் சாசனம் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது திருத்த முடியாதா? திருத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்களா? அரசியல் சாசனம் திருத்தப்படாமலேயே இருந்தால் ஒத்துக்கொள்கிறோம். உங்கள் கட்சி ஆட்சிக்காக, கட்சி நலனுக்காக, தேர்தலுக்காக, ஜனநாயக சோஷலிசத்திற்காக, 19 தடவைகள் இந்த அரசியல் சாசனம் திருத்தப்பட்டுள்ளது. அரசியல் சட்டத்திலே நேருவின் வாக்குறுதி இடம் பெறவேண்டுமானால், நேருவின் வாக்குறுதி சட்டம் ஆனால், 17-வது பிரிவு நிச்சயமாக எடுக்கப்படவேண்டும். முடியுமா? அதற்கு முதல் அமைச்சருக்கு தைரியம் இருக்கிறதா? இங்கு ஒன்று சொல்லுகிறார் 'நான் இதைச் செய்கிறேன்' என்று. மூல்லிக்குப் போனவுடன் மாறி விடுகிறார். நீங்கள் செய்கிற செயல் வருங்கால சந்ததியைப் பாதிப்பதாக இருக்கிறது. அவர்களை யாரும் தூண்டவில்லை. அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய ஆபத்தை உணர்ந்து செய்கிறபோது அதைப் பற்றி ஏன் நீங்கள் வாய் திறக்கவில்லை. ஏதாவது சொன்னீர்களா? பார்க்கிறோம் பேப்பரிலே, போலீஸ் காரர்களுக்குச் சம்மான். இது சர்வாதிகார ஆட்சியில்தான் நடக்க முடியும். சட்டதற்குச் சம்மான். ஆண்டு ஒன்றுக்கு 9 லட்சம் ரூபாய் அடினும் அட்சேபனை இல்லை. கொடுக்க சந்தர்ப்பம் வேண்டாமா? இவ்வளவு நாள் இல்லாமல் ஏன் இந்த அக்கரை. முன்னால் கொடுங்கள்—வரவேற்கிறோம். இப்போது கொடுப்பதைப் பார்க்கும்போது வெறி உணர்ச்சியைத் தூண்டுகிறது. வெள்ளைக் காரன் ஆட்சியிலே ஐல்லியன்வாலாபாக் படுகொலை செய்த டயர் என்பவருக்கு வைரங்கள் பகித்த கத்தி பரிசாகக் கொடுக்கப் பட்டது. அதுபோலப் பரிசா? இதுதான் ஜனநாயகமா? இதைப்பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டும். சிந்திக்காவிட்டால் இந்த நாடு சின்னாபின்னமாக ஆகும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாணவர்கள் நடத்தியது புரட்சி. இது பெரிய புரட்சி. 1942-ல் நடக்காதது இன்று நடந்தது. 1942-ஐத் தான் பாருங்கள். காந்தி அவர்கள் அகிம்சை என்று சொன்னார்கள். இன்னொரு பக்கம் தண்டவாளத்தைப் பெயர்ப்பது, போஸ்ட் ஆலிபீசுக்கு நீ வைப்பது, போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குத் நீ வைப்பது. ஒரு பக்கம் போராட்டம், அகிம்சை. ஜெயில், உண்ணாவிரதம். இது நீங்கள் காட்டிய வழி. புரட்சி என்றால் இப்படித்தான் இருக்கும்.

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி] [4th March 1965]

எதிரே யார் வந்தாலும் அடிப்பான். அதுதான் புரட்சி. அரசியல்வாதிகளால் இருக்கிற நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியவில்லை என்ற நிலைமை வரும்போது, மாணவர்களால் தான் முடியும் என்ற நிலைமை வந்தது. வந்து விட்டது, செய்தார்கள். முழு மனத்தோடு நான் மாணவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். அகில உலகச் சரித்திரத்தில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய நிகழ்ச்சி, வரலாறு காணாத நிகழ்ச்சி. மூன்று நாட்களில் 50 பேர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். நான் கூட நினைத்தேன். இந்தியை எதிர்த்து யாராவது இரண்டு பேர்கள் இறந்தாலாவது அவர்களுக்கு ஏறும் என்று நினைத்தேன். ஐம்பது பேர்கள் செத்தும்கூட ஏறவில்லை என்று சொன்னால் என்ன சொல்லுவது? நான்கு பேர்கள் தீக்குளித்தார்கள். அதைப்பற்றி ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் பேசினார்கள். வட வியட்னாவில் சர்வாதிகார ஆட்சியை எதிர்த்துப் புத்த பிட்சுக்கள் தீக்குளித்தார்கள். இங்கு என் தீக்குளித்தார்கள், இங்கு நடப்பது சர்வாதிகார ஆட்சியா என்று அங்கு பேசினார்கள். இந்த நிலைமை வர மாணவர்கள் காரணம். மாணவர்கள் நடத்தவில்லை என்று சொன்னால், இந்தப் புரட்சி நடத்தவில்லை என்று சொன்னால் இரண்டு மத்திய அரசாங்க மந்திரிகள் ராஜிநாமா செய்வார்களா? செய்து உடனே வாபஸ் வாங்குவார்களா? இன்னும் மூன்று நாட்கள் இந்தப் புரட்சி நடந்திருந்தால் இந்த மந்திரி சபை இல்லை. நிச்சயமாக இல்லை. அப்போது கனம் சப்பிரமணியம் அவர்கள் இங்கே வந்தார்கள். வந்து விட்டு திடீரென்று போய்விட்டார். இங்கே என்ன பார்த்தாரோ தெரியவில்லை. எல்லாம் ஒரே குழப்பம். மும்மொழித் திட்டம் ஒரு குழப்பம். யாரும் காண முடியாத குழப்பம். நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன், தமிழக மக்களுக்குத் திங்கு இழைக்க வேண்டாம். நிச்சயமாக என்ன செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்ல வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்தக் குழப்ப நிலை நீடிக்கும். நாடு முழுவதற்கும் பொதுவான ஆங்கிலமே இன்று போல் என்றும் மத்திய அரசின் ஆட்சி மொழியாக நீடிக்க வேண்டும். அகில இந்திய நிர்வாகத்திற்கும், ராஜ்யங்களிடையே தொடர்புக்கும் லாயக்கான மொழி ஆங்கிலம். இந்தி தேவையில்லை. இந்தி என்ற பேச்சே இருக்கக் கூடாது. இந்தியால் கேசிய ஒருமைப்பாடு கெடும். இந்தியால் தேசம் சிதறும். இந்தியால் குழப்பம்தான் ஏற்படும். நாட்டு மக்கள் நல்லாழிவு வாழ வேண்டுமென்று சொன்னால் முதல் அமைச்சர் அவர்களும், மந்திரி சபையும் நல்லதொரு முடிவு எடுத்து அதற்கான வழிவகை காணவேண்டுமென்று கேட்டு எனது வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சீ. சிவசுப்பிரமணியன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1965-66-வது ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை ஆகரித்து ஒரு சில வார்க்கைகள் கூறி முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். நமது நிதி நிலை அறிக்கையில் இந்த ஆண்டு புது வரிகள் கிடையாது என்று இருப்பதைப் பார்க்கும்போது பொது மக்கள் யாவரும் இதை ஆதரிக்கிறார்கள். நானும் இதை பரிபூர்ணமாக

4th March 1965] [திரு. சீ. சிவசுப்பிரமணியன்]

வரவேற்கிறேன். விவசாயத்திற்கு வேண்டிய அத்தனை பாசன வசதிகளைப் பற்றியும், உர வகைகளைப் பற்றியும் இதிலே நல்ல முறையில் எடுத்து உரைத்திருக்கிறார்கள். இதே நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு நல்ல விதைகளையும், நல்ல உர வகைகளையும் பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்தே கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலை நான்காவது திட்டத்தில் துவக்கப்படும் என்று சொல்லியிருப்பதை நான் உண்மையிலேயே பாராட்டுகிறேன். சிதம்பரம் தாலுகாவைப் பொறுத்த வரையில் மின்சாரமே தெரியாத, மின்சார விளக்குகள் போடாத பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இந்த நான்காவது திட்டத்திலாவது எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சார கிடைக்க நல்ல நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிதம்பரம் டவுனில் ஆஸ்பத்திரியை வேறு இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டுமென்று தீர்மானம் இருந்தது. நாள்தோறும் வரையில் மாற்றப் படவில்லை. அதை 100 படுக்கைகள் கொண்ட ஆஸ்பத்திரியாக மாற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நேஷனல் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீம் சிதம்பரம் தாலுகாவில் இருந்தது. இப்போது எடுக்கப்பட்டு விட்டது. திரும்பவும் சிதம்பரம் தாலுகாவிற்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எல்லா மாநிலத்தையும் விட நம் மாநிலம் கல்லியிலே முன்னேறி வந்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. குறிப்பாக எங்கு பார்த்தாலும் எல்லா கிராமங்களிலும் பள்ளிகள் ஏற்படுத்தியாகி விட்டது. ஆனால் இடங்கள் காணவில்லை. இட நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால் அதைச் சரி செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது அரசாங்கம் பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் ஒதுக்கியிருக்கிற தொகையானது போதாது. அதை இன்னும் அதிகமாக உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், முதியோர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுத்தது இப்பொழுது கொஞ்சம் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். அந்தச் சலுகை தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுத்திருப்பதை உண்மையிலேயே எல்லோரும் வரவேற்கிறார்கள். நானும் அதைப் பரிபூரணமாக வரவேற்கிறேன்.

அண்ணாமலை யூனிவர்சிட்யில் எல்லா கல்லூரிகளும் இருக்கின்றன. ஆனால், மெடிகல் கல்லூரி மாத்திரம் இல்லை. அண்ணாமலை யூனிவர்சிட்யில் மெடிகல் கல்லூரி ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. சிவசுப்பிரமணியன்] [4th March 1965]

பரவனத்தில் ஒரு தடுப்பு அணை கட்ட வேண்டும் என்று பல தடவை பேசியிருக்கிறேன். அந்த அணை இன்னும் கட்டப்படவில்லை. அதனால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரளில் நஷ்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அங்கு ஒரு தடுப்பு அணை கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொஞ்ச நாட்களாகவே நம்முடைய தமிழகத்தில் கலாட்டா, கலவரம் எல்லாம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தங்களுக்கும் அதற்கும் ஒன்றும் சம்பந்தமில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேச்சைப் பார்க்கும்பொழுது அவர்கள் தான் தூண்டிவிட்டார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக இந்த நேரத்தில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். அவர்கள் தூண்டுதல் இல்லையென்று சொன்னால், இந்த கலாட்டா இல்லை. அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், இந்த கலாட்டா, திவைப்பு, சூடுகள் எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் மந்திரி சபையும், முதல் மந்திரியும் என்று கூறுகிறார்கள். அவர்கள் ராஜிநாமா செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இவர்களுக்கு சூடுகள் நடந்த பிறகு, இவ்வளவு தீ வைப்பு நடந்த பிறகு, பொழுது நாம் இந்தச் சபையில் இருக்கக் கூடாது என்று ஏன் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ராஜிநாமா செய்யக் கூடாது. இந்த நிமிஷம் வரையில் ஏன் அவர்கள் ராஜிநாமா செய்யவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ராஜிநாமா செய்துவிட்டு வெளியே செல்லுங்கள். ஏன் இந்த மந்திரி சபை ராஜிநாமா செய்ய வேண்டும்? ஜனநாயகம் வாழவேண்டும், ஜனநாயகம் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டும் என்று பேசுகிறார்கள். 1967-ல் பார்க்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் சொல்லுகிறேன், 1967-ல் நிச்சயம் உங்களால் பார்க்க முடியாது. நிச்சயம் நாங்கள் பார்ப்போம். மந்திரி சபை அமைப்போம். ஆட்சி பீடத்தில் உட்காருவோம். (காங்கிரஸ் கட்சியினர் ஆரவாரம்). நீங்கள் இம்மாதிரி சொல்ல வக்கில்லை. மாணவர்கள் பார்ப்பார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏன் மாணவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருக்க மாட்டார்கள்? மாற்றுக் கட்சியில் மட்டுமா இருப்பார்கள்? எல்லாக் கட்சியிலும் தான் மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சி சார்பிலே மாணவர்கள் பார்க்கட்டும். காங்கிரஸ் கட்சி சார்பிலே மாணவர்கள் மந்திரி சபை அமைக்கட்டும். வரவேற்கிறேன். நான் இன்னொன்றும் கூட விரும்புகிறேன். அண்ணாமலை யுனிவர்டிடியில் மாணவர்கள் ஊர்வலம் வந்த பொழுது அவர்களை வரவேற்றவர்கள் யார்? எதிர்க்கட்சியினர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்களே? யார் மாணவர்களை வரவேற்றார்கள்? அதற்கு என்ன அர்த்தம்? ஆகவே, எதிர்க்கட்சியினருக்குச் சம்பந்தமில்லை என்று கூறுவது சரியல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு சம்பந்தம் உண்டு என்று நான் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்லுவதை நான் நிச்சயம் மறுக்கிறேன். அண்ணாமலை யுனிவர்டிடியில் மாணவர்கள் தாங்களாகவே ஊர்வலமாக வந்து கலவரத்தை ஆரம்பித்தார்கள் என்று சொல்லு

4th March 1965] [திரு. சி. சிவசுப்பிரமணியன்]

வதற்கில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தூண்டுதலின் பேரில்தான் ஆரம்பித்தார்கள் என்று குற்றம் சாட்டுகிறேன். அவர்கள் மூலம்தான் துப்பாக்கிச் சூடு அங்கே நடைபெற்றது என்று குற்றம் சாட்டுகிறேன். நம்முடைய சபாநாயகர் அவர்கள் இதற்குத் தீர்ப்பு கூறி நல்ல முறையில் தீர்மானம் செய்து அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மந்திரிசபை மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மீது நம்முடைய மந்திரி சபையானது நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்தத் தீவைப்புகளுக்கெல்லாம், இந்தத் துப்பாக்கி சூடுகளுக்கெல்லாம், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் செத்த தற்கெல்லாம், லட்சக்கணக்கான பொது மக்கள் அவதிப்பட்ட தற்கெல்லாம் காரணகர்த்தாவாக இருந்தவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்தான் என்ற குற்றச்சாட்டை சாட்டி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம். (காங்கிரஸ் கட்சியினர் ஆரவாரம்).

* திரு. ப. உ. சண்முகம்: சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை சர்க்கார் சார்பில் தமிழகத்து முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தாக்கல் செய்திருக்கிற நிதி நிலைமை அறிக்கையின் மீது நடந்து கொண்டிருக்கும் விவாதத்தில் எனது கருத்துக்களையும் சேர்க்க விரும்புகிறேன். இரண்டு நாட்களாக, நாட்டில் நடைபெற்ற பெரிய அமளிக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் மீது குற்றம் சாட்டி, அவர்கள் தான் அதற்குக் காரணம் என்று பல நண்பர்கள் சட்ட மன்றத்தில் விவாதித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஜனவரி 25-ம் தேதியன்று சிறையிலே தள்ளப்பட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்கள் பிப்ரவரி 2-ம் தேதி தான் விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள் என்பது நாடறிந்த உண்மை. இடையிலே ஏற்பட்ட சம்பவங்கள், பத்திரிகையிலே வந்த செய்திகள், தீக்குளிப்பு, தீச்சூடு, இதற்கிடையில் சுடுதல் இதுபோன்ற நிலைமை கனெல்லாம் நாட்டிலே இருந்ததற்குக் காரணம் சிறையிலே அடைக்கப்பட்ட நாங்கள் தான் என்று ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் குற்றம் சாட்டுவது விந்தையாக இருக்கிறது, வேடிக்கையாக இருக்கிறது. நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கையில் தமிழ் நாட்டைப் பற்றி ஒன்று சொன்னார்கள். போற்றியும், பேணியும் தமிழகத்தை வளர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தின் முதல் அமைச்சர் அவர்களை நான் தங்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாமெல்லாம் போற்றி பேணிவரும் தமிழகத்தில் இப்படி ரத்தக் கரை படியவிட்டார்களே, தங்களுக்கு இதயம் இல்லையா? தமிழ் நாட்டில் நடைபெற்ற பல்வேறு அரசியல் சம்பவங்களுக்கெல்லாம் யார் யாரோ காரணமாக இருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், நடைபெற்ற மாணவர்கள் கிளர்ச்சிக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை என்று தெட்டத் தெளிவாக நாங்கள் அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தும் கூட, தெரிவித்திருந்தும் கூட, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் மீது பழி சுமத்துவதற்கு கனம் முதல் அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] 44th March 1965]

களுக்குத் துணிவு இருக்கிறது. எனக்கு முன் பேசிய பொள்ளாச்சி உறுப்பினர் திரு. மகாலிங்கம் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியபடி, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முதலிலேயே விவேகத்துடன் நடந்து கொண்டிருந்தால் இந்த நாட்டில் இந்த அமளி ஏற்பட்டிருக்க முடியாது. என்னவோ தெரியவில்லை தமிழகத்து முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தள்ளாத வயதில் அடிக்கடி கோபம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. நான் சொல்லுகிறேன் என்று அவர் வருத்தப்பட வேண்டாம். தமிழ் நாட்டு அரசியலில் நீண்ட நெடுங் காலமாக அனுபவம் பெற்றவரும், முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நெருங்கிய உறவினரும், தமிழகத்தில் எந்த அரசியல் வாதியும் குற்றம் சாட்ட முடியாத அத்தகைய நண்பர் திரு. பி. டி. ராஜன் அவர்கள் அடிக்கடி கோபம் வருகிறது முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தங்கள் மூலம் சொல்லிக் கொள்கிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு 'கோபம் கொலையிலும் கொடியது' என்பதை மறந்து விடாதீர்கள். அதுவும் ஆட்சி பீடத்தில் இருப்பவர்களுக்குக் கோபம் வரவே கூடாது. கோபத்தை அறவே விட்டு ஒழிக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு தங்கள் மூலம் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாட்டில் ஏற்பட்ட பெரிய அமளி, ஏற்பட்ட பெரிய போராட்டம் எதனால் ஏற்பட்டது என்று கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிற அரசியல் மொழிச் சட்டத் திருத்தத்தை அன்றே அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருந்தால் இந்த அமளி ஏற்பட்டிருக்குமா? இந்தத் தவறு செய்தவர் முதல் அமைச்சர் அல்லவா? அன்று யார் இந்தத் தவறைச் செய்தார்கள்? இந்த மன்றத்தில் ஆங்கில நீடிப்புச் சட்டம் வந்தபொழுது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தினர் எடுத்துக் காட்டியும், 'இருக்கிற சட்டம் போதும், மேற்கொண்டு ஒன்றும் சட்டத்தை திருத்தவேண்டாம்' என்று பேசியவர் முதல் அமைச்சர் அல்லவா? இப்படி 50-க்கும் மேற்பட்டவர்களை பிணம் ஆக்கிய பிறகு, சுட்டு வீழ்த்திய பிறகு, இப்பொழுது பரிகாரம் செல்லுகிறார்கள். பல பேர்களைச் சிறையிலே பிடித்து வைத்தார்கள், இன்னும், பல பேர்களைப் பிடித்து அடித்தார்கள், கொடுமைப் படுத்தினார்கள், சொல்லவொண்ணாத கொடுமைகள் இழைக்கப்பட்டன. எனக்குத் தெரிந்த மட்டில் ஒரு போலீஸ் அதிகாரி குறிப்பிட்டதைச் சொல்லுகிறேன். சென்னை சர்க்கார் அனுப்பிய ரகசிய சுற்றறிக்கை ஒன்றின்படி தடியால் மிருகத்தனமாக அடித்துக் கொல்லலாம் என்ற அளவுக்கு போலீசுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டதா, இல்லையா? இப்படிக் கொடுமைகள் செய்வதற்கு என்ன காரணம்? யார் என்ன செய்துவிட்டார்கள்? ஏன் இப்படிக் கொடுமை செய்ய வேண்டும்? தடியால் அடித்து சாகடிக்க வேண்டும்? கலவரம் செய்தார்கள், தீயிட்டார்கள், கொள்ளை அடித்தார்கள்; எப்படி கூடாமல் இருக்க முடியும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வாதாடலாம். நான் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

4th March 1965] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

ஆரணியில் நடைபெற்ற சம்பவத்தில், கலவரத்தில்; துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்ற இடத்தில் 100 அடி தூரம் கூட இருக்காது, 50 அடிக்குள்ளே இருக்கும், ஒரு குழாய் அடியில் தாயும் குழந்தையும் மாகத் தண்ணீர் பிடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். போலீஸ் துப்பாக்கி சூடு செய்யும்பொழுது முன் அறிவிப்பு செய்வார்கள், எச்சரிக்கை செய்வார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. எந்த ஒரு முன்னறிவிப்பும் இல்லாமல் துப்பாக்கிச் சூடு நடந்திருக்கிறது என்பதற்கு இது ஒரு அத்தாட்சி. போலீஸ் முன்னறிவிப்புக் கொடுத்திருந்தால், 50 அடி தூரத்திற்குள் தாயும் குழந்தையும் குழாய் அடியில் தண்ணீர் பிடித்துக் கொண்டிருப்பார்களா? திடீர் என்று துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்ததினால், யார் மீதோ முதலில் பாய்ந்த துப்பாக்கி குண்டு, தாயும் சேயுமாகச் சென்ற பொழுது, பின்னால் சென்ற சின்னஞ்சிறு 5 வயது பெண் குழந்தையின் கன்னத்தில் பாய்ந்து நெற்றி வழியாக வெளிவந்து, சுவற்றில் தட்டியது. இதயம் இல்லையா? எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும், இந்தப் படுகொலைகளுக்கெல்லாம் யார் காரணம்?

உயிரிழந்த போலீஸ் அதிகாரிகளுடைய குடும்பங்களுக்கு பண உதவி கொடுத்ததைப் பாராட்டுகிறேன். இன்னும் பெரிய உதவி கூட அளித்திருந்தால் அதைத் தவறாக நினைக்க மாட்டேன். ஆனால், யாரையும் பழிவாங்கும் நோக்கத்தோடு கொடுமையாக நடத்தாதீர்கள் என்று தர்மத்தின் ஆணையாகக் கேட்கிறேன். நான் தர்மத்தின் மீது ஆணையிட்டுக் கேட்கக் காரணம், முதல் அமைச்சர் அடிக்கடி தர்மத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறவர்கள், இந்தப் பதினேழு ஆண்டு காலத்தில், எந்த ஒரு இலாகா அவர்களிடமிருந்து மாறினாலும், அறநிலையப் பாதுகாப்பு இலாகா அவரைவிட்டு மாறியது கிடையாது. ஆகவே, அவரைக் கேட்கிறேன், அறத்தை மறவாதீர்கள், அறநிலையிலிருந்து தவறுதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் நெஞ்சில் கை வைத்துப் பார்க்கட்டும். எவ்வளவு துப்பாக்கிச் சூடுகள்? இவ்வளவும் ஆனபிறகு, அவதிப்பட்ட மக்களுக்கு ஒரு ஆழ்ந்த அனுதாபச் செய்தி சொன்னரா? இவ்வளவு கலவரமும் நடந்த பிறகு கூட அவர்கள் மக்களுக்கு ஒரு செய்தி கொடுத்தாரா? யாரோ தூண்டிவிட்டார்கள் என்று சொல்லி இவ்வளவு கொடுமைகளும் இழைப்பதால் இந்த முதல் அமைச்சருக்குத் தான் என்ன லாபம்?

தமிழ் நாட்டிலே ஏற்பட்ட மிக அதிர்ச்சியான சம்பவம், தீக் குளிப்பு. இது என்ன திடீரென்று யாரோ தூண்டிவிட்டார்கள் என்று, வெறியுணர்ச்சியில் செய்த காரியமா? திராவிட மூன்னேற்றக் கழகம் இதை ஆதரிக்கவில்லை; சிறையில் இருந்த போது எங்களுக்கு இந்தச் செய்தி வந்ததும், கண் கலங்கி அழுது விட்டோம். தீக்குளிப்பது என்ன சாதாரணக் காரியமா? பெட்ரோலை ஊற்றிக்கொண்டு, தன்னை எரித்துக் கொள்வது என்ன சாதாரணக் காரியமா? எல்லோரும் செய்யக் கூடிய நிகழ்ச்சியா? தனி மனிதன் எவ்வளவு வேதனைப் பட்டுச் செய்திருப்பான் இந்தக் காரியத்தை. இந்தச் செயல் கேட்டு டெல்லியில்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [4th March 1965]

இருந்த திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி அதிர்ச்சி அடைந்தார் என்று பத்திரிகைகளில் வந்தது. ஆனால், நமது முதல் அமைச்சர், எல்லாம் சிவமயம் என்று பேசாமல் இருந்து விட்டார். அதற்கு என்ன காரணம். தமிழ் மகன் எரிந்தான் என்று கேட்டு, தமிழ் அமைச்சர் நெஞ்சில் குடு படவில்லை, இதயத்தை இரும்பாக்கிக் கொண்டு விட்டார். என்ன காரணம்? தீக்குளிப்பு என்பது யாரோ தூண்டிவிட்டது, அது நரபலி என்றெல்லாம் தன்னுடைய தரத்தையும் குறைவாக்கிக் கொண்டு பேசினார். அறநிலைய அமைச்சர் அருள்கூர்ந்து, இனிமேலாவது தயவுசெய்து இம்மாதிரியான பழிபாவத்தைச் சம்பாதிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முதல் அமைச்சர் தன்னுடைய கடைசி வயதில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நீண்ட நாள் வாழவேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறேன். ஆனால் இவ்வளவு படுகொலைகள் நடந்த பிறகும், இதயம் இல்லாமலேயே இருக்கிறார்களே என்றுதான் வருந்துகிறேன். நான் முதல் அமைச்சருக்குச் சொல்லுவேன், இவ்வளவு கோர நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பிறகும் இதயம் இருந்தால், தமிழுக்கும், தமிழ் நாட்டுக்கும் மதிப்புக் கொடுக்க, ராஜினாமா செய்யுங்கள்; ராஜினாமா செய்யா விட்டாலும், மன்னிப்பாவது கோருங்கள், தமிழ் நாடும், தமிழ் மக்களும், மன்னிப்பார்கள்; அவர்கள் மன்னிக்கும் அளவுக்கு இறங்கி வாருங்கள் இதயம் இருந்தால். இதயம் இல்லாவிட்டால் விலைக்காவது வாங்கிக்கொள்ளுங்கள், முாட்டுத்தனமாக நடக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

துப்பாக்கிச் சூடு எங்கெல்லாமோ நடந்தது. செஞ்சியில் நடந்தது. அது என் தொகுதியல்ல, என் வட்டம் இல்லை. இருந்தாலும் நடந்திருக்கிற சம்பவங்கள் நெஞ்சைப் பிளக்கின்றன. முதல் அமைச்சர் நெஞ்சைத் தொட்டுப் பார்த்துச் சொல்லட்டும். இங்கே என்ன காட்டு ஆட்சியா? அல்லது போலீஸ் ஆட்சியா என்று கேட்கிறேன். அங்கே போலீஸ்காரர்கள் வீடு வீடாகப் புகுந்து தடியால் அடித்தார்கள், இன்னமும் அடிக்கிறார்கள். இது நியாயமா என்று இதயச் சுத்தியோடு சொல்லட்டும். செஞ்சியில் ஒரு ஆண்கூட் இல்லை, எல்லோரும் சுற்றுவட்டாரங்களுக்கு ஓடி ஒளிந்து கொண்டு விட்டார்கள். அங்கு என்ன அப்படிப்பட்ட கொடுமை ஏற்பட்டது என்று கேட்கிறேன். இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் ஆரணியில் நடந்தது, திருவண்ணாமலையில் நடந்தது, வேலூரில், ஆர்காட்டில் நடந்தது. எங்கும், பிடி; பிடிக்கிறவனை அடி, லாக்கப்பில் போடு, போட்டு சோறு தண்ணி இல்லாமல் அடி, அன்காசம் இல்லாமல் அடித்து நொருக்கு. இதுதானா அறநிலைய அமைச்சர் ஆட்சி? அதற்கு மேல் என்ன சொல்லுவேன்? இவ்வளவும் செய்த பிறகு, வெளியே அமைதி ஏற்பட்டுவிட்டது என்று அறிக்கை விடுகிறார் முதல் அமைச்சர். அதையும் விட்டுவிட்டு, இப்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மீது பழி சுமத்த முற்பட்டிருக்கிறார், என்ன வழி என்று பார்க்கிறார். மாணவர்களை யாரோ தூண்டினார்கள் என்கிறார்கள். என்ன மறைவு? தைரியம் இருந்தால், துணிவோடு வெட்ட வெளிச்சத்தில் வந்து சொல்லுங்கள். மறைவில்

4th March 1965] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

தின்று பேச வேண்டாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சந்தேகிக்கிறார்களா? இன்னொரு குற்றம். மாணவர்களுக்கு பிரியாணி வாங்கித் தந்தார்கள் என்று சொன்னதை என்ன வென்று சொல்லுவேன். அவ்வளவு கீழ்த்தரமாகவா போய்விட்டார்கள் நம் மாணவர்கள்? அப்படிப்பட்ட பழி எங்களைச் சாராது, இந்த முதல் அமைச்சரைத்தான் சாரும், அத்தகைய தரம் கேட்ட மாணவர்களை உருவாக்கினர் இவர் என்று. வரும் சமுதாயத்தை உருவாக்கும் மாணவர்களை தரக் குறைவாகப் பேச வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சரித்திரம் உங்களை நிந்திக்கும், தயவு செய்து அப்படிச் சொல்ல வேண்டாம் என்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பிரியாணிக்கு வக்கில்லாமலா இந்த மாணவர்கள் கல்லூரிக்கு வந்திருக்கிறார்கள்? எம்.ஏ. படிக்கும் மாணவர்களும், சட்டக் கல்லூரியில் படிக்கும் மாணவர்களும் பிரியாணி இல்லாமலா இருக்கிறார்கள்? அப்படியானால், முதல் அமைச்சரை நான் கேட்க முடியும், உங்களுக்கு பிரியாணி வாங்கிக் கொடுக்க சக்தியில்லையா என்று மாற்றி சுலபத்தில் கேட்டு விடமுடியும். தமிழ் நாட்டிலே மும்மொழிக் கொள்கையை நிறைவேற்றுவேன் என்று ஒத்துக்கொண்டு வந்த நீங்கள், அசோகா ஹோட்டலிலே இருக்கும்போது எதையோ வாங்கிக் கொடுத்து, உங்களை ஒத்துக்கொள்ளச் செய்தார்கள் என்று பழி சொன்னால் என்ன சொல்லீர்கள்? பழி சொல்வது சுலபமாகச் சொல்ல முடியும். ஆகவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பேரில் பழி சுமத்த வேண்டாம். இந்தச் சாக்கில் எதிர்க்கட்சியை அடக்கி ஒடுக்கி விட நினைக்கும் தந்திரசாலி என்றாலும், உள்ள படியே வருத்தப்படுகிறேன். உதாரணமாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்டசபைக் கட்சி துணைத் தலைவர் திரு. கருணாநிதியை பாளையங்கோட்டைச் சிறையில் வைத்திருக்கிறீர்கள். திரு. கருணாநிதி என்ன அவ்வளவு பயங்கரவாதியா என்ன? அவரை அழைத்துச் சென்ற போது, மதுராந்தகத்தில் 12, திருச்சியில் சோறு, அங்கிருந்து பிடித்து பாளையங்கோட்டைச் சிறைக்கு அழைத்துச் சென்று இருக்கிறீர்கள். நெஞ்சுவலி என்ற பிறகு தான் விட்டிருக்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், அவர் என்ன குற்றம் செய்தார்? நான் சாதாரண திரு. கருணாநிதியைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. சட்ட சபைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் துணைத் தலைவர் திரு. கருணாநிதி, சட்டசபை அங்கத்தினர் திரு. கருணாநிதியைப் பற்றிக் கேட்கிறேன். சட்டசபையில் 50 பேர்களுக்கு துணைத் தலைவர் திரு. கருணாநிதியைப் பற்றிக் கேட்கிறேன், போலீஸ் லாரியில் கொண்டு போவானேன்? உள்ளபடியே கேட்கிறேன், போலீசில் கார்களே கிடையாதா? வசதியற்ற சர்க்காரா, பிச்சைக்கார சர்க்காரா இந்தச் சர்க்கார்? (ஷேம், ஷேம்) இதயம் அற்று 400 மைல் தூரம் அவரை லாரியில் அழைத்துச் சென்றிருக்கிறீர்களே, இது சரிதானா? மறந்துவிடாதீர்கள், இதே நிலை உங்களுக்கு வந்தால் எப்படி உணர்வீர்கள்? லாரி வசதியா 400 மைல் போவதற்கு? திரு. கருணாநிதிக்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டாம் நீங்கள் அனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் துணைத் தலைவர் என்றவது

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [4th March 1965]

மரியாதை காட்ட வேண்டாமா? 400 மைல் லாரியில் அழைத்துச் சென்றிருக்கிறீர்களே, இதை இதயத்தோடு செய்திருக்கிறீர்களா, இது நியாயமா, முறையா என்று (ஷேம்) கேட்கிறேன். அதிலேயும் ஒரு திருப்தி. நல்ல சிறையில் போட்டிருக்கிறீர்கள். வரலாற்றிலேயே முக்கியத்துவம் உள்ள சிறை அது. வ.உ.சி. இருந்த சிறைச்சாலை அது. அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். போற்றுகிறேன், சந்திக்கிறேன், ஒரு வேளை அவர்களுக்குப் பெருமை வரவேண்டும் என்ற ஆசையினால்தான் அப்படிச் செய்தார்கள், திரு. கருணாநிதிக்கு சரித்திரத்தில் இடம் வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தில்தான் ஏதாவது அப்படிச் செய்துவிட்டார்களோ என்னவோ. பத்திரிகையில் பார்த்தோம், இன்னும் ஒரு எம்.எல்.ஏ. யையும் சிறையில் வைத்திருக்கிறார்கள். வேறு சில பேர்களையும் செக்ஷன் 54-ன் கீழ், சந்தேகத்தின் பேரில் பிடித்து வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏன் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களை 54-வது செக்ஷன் கீழே பிடிக்க வேண்டும்? 54-வது செக்ஷன் கீழ் முக்காடு கேஸ் போடுவார்கள். ரௌடிகளைப் பிடிக்கும் செக்ஷன் கீழேயா சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைப் பிடிப்பது? இங்கே என்ன காட்டு ஆட்சியா அல்லது ஜனநாயகமா நடக்கிறது? உள்ளபடியே கேட்கிறேன். இதயத்தை விற்றுவிட்டு எங்களை 54-வது பிரிவின் கீழ் பிடிக்க, என்ன காரணம்? திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைப் பிடிக்க எவ்வளவு மனதைக் கல்லாக்கிக் கொண்டு செய்து இருக்க வேண்டும். 'பிடி அவர்களை, எவனாக இருந்தாலும் பிடி, அடி, சோறு தண்ணியில்லாமல் அடி' என்று சொல்லி அடித்து நொறுக்கி விட்டார்கள். மக்கள் ரத்த வெள்ளத்தில் இருக்கிறார்கள். நாட்டிலே ஏறக்குறைய பாதியைச் சுடுகாடாக ஆக்கிவிட்டார்கள். இருக்கட்டும். ஆனால், இன்று பட்ட அடி நெஞ்சில் என்றென்றும் தங்கி நிற்கும். அதற்குப் பதில் அடி 67-ல் உங்களுக்குக் கிடைக்கும் என்பதையும் மறந்துவிடாதீர்கள் என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். போலீஸ்காரர்களை விட்டு இவ்வளவு கோரமான ஆட்சி நடத்திவிட்டார்கள். துருப்பிடித்துப் போன குற்ற இலாகாச் சட்டத்தையும், போலீசார் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற பழைய துப்பாக்கியையும், வெள்ளைக்காரன் கட்டி வைத்துவிட்டுப் போன பழைய சிறைச்சாலையையும் நம்பியிருக்கின்ற எந்த ஒரு ஆட்சியும் நீடித்திருக்க முடியாது. துப்பாக்கியும் குற்றச் சட்டமும், சிறைச்சாலையும் தான் தன்னைப் பாதுகாக்கும் என்று இந்த நாட்டைவிட்டு ஓடிவிட்ட வெள்ளைக்காரன் எண்ணிக் கொண்டிருந்தான். அவன் கண்டுபிடித்த துப்பாக்கி, அவன் எழுதிய சட்டம், அவன் கட்டிவைத்த சிறைச்சாலை அத்தனையும் அவனைப் பாதுகாக்க முடியவில்லை. "உங்களை மட்டும் என்ன? எவ்வளவு நாளுக்கு இந்த ஆட்சி நடக்கும்? எவ்வளவு நாளுக்கு அந்தச் சிறைச்சாலையை எங்களுக்காகத் திறந்து வைத்திருக்கப் போகிறீர்கள்?" என்று நான் இந்த ஆட்சியாளர்களைத் துணிந்து கேட்கின்றேன். தமிழக முதலமைச்சரை நான் கேட்கின்றேன். ஒரு கருணாநிதியைப் பிடித்து வைத்திருக்கிறீர்கள். சர்க்காருடைய எண்ணத்தில் என்ன இருக்கிறது என்று யூசிங்க எங்களால் முடிகிறது. கடுமையான தண்டனை எதிர்

4th March 1965] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

காலத்திலே காத்திருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்லலாம். தாய் மொழிக்கும், தாய்த் திருநாட்டுக்கும், வருங்காலச் சந்ததிக்கும் நாங்கள் ஏதேனும் செய்ததாக நாங்கள் வாழ்நாளில் கருதவேண்டுமென்றால், அருள்கூர்ந்து நீங்கள் கொடுக்கின்ற எந்தத் தண்டனையையும் பெருமையோடு ஏற்றுக்கொள்வோம். மறந்துவிடாதீர்கள். அந்தப் புனித வாழ்க்கைக்கு எங்களை நீங்கள் ஆளாக்கினால் நாங்கள் அதற்காக வசை பாடமாட்டோம். வாழ்த்தவும் நாங்கள் முடியும். முதல் அமைச்சரை ஒன்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். தமிழகத்தில் நடைபெற்றிருக்கிற துப்பாக்கிச் சூடுகளைக் குறித்து விசாரணை நடத்துகிறீர்களோ இல்லையோ, அது வேறு விஷயம். தடியால் அடித்ததற்கு விசாரணை நடத்துகிறீர்களோ இல்லையோ, அதுவும் வேறு விஷயம். அடி பட்டு பொது மக்களுக்கு நீங்கள் பரிசுரம் தேடுகிறீர்களோ இல்லையோ, அது வேறு விஷயம். மாணவர்கள் மீதுள்ள வழக்கை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுகிறீர்களோ இல்லையோ, அது கூட எனக்கு அக்கறை இல்லை. எனக்கு இருக்கிற ஒரே ஒரு அக்கறை, தமிழ்நாட்டில் ஏதேனும் ஒரே ஒரு நல்ல காரியமாவது செய்தோம் என்கிற நல்ல பெயரை முதலமைச்சர் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமானால், அவர் ஒரே நல்ல காரியம் செய்யவேண்டும். அதை இன்றே செய்யட்டும். அந்த நல்ல காரியம் என்னவென்றால், 'தயவு செய்து ராஜினமா செய்து விடுங்கள், அல்லது மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்' என்பதுதான். தமிழகத்து மக்கள் என்றும் மன்னிக்கத் தவறியதே இல்லை. இந்த நாட்டை ஆண்ட தமிழக மன்னர்களுக்குக் களங்கத்தை ஏற்படுத்தாதீர்கள் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். சரித்திரத்தை நினைவுபடுத்துவதற்காக தப்பாக அர்த்தம் செய்து கொள்ளவேண்டாம். தமிழகத்தைச் சிறப்பாக ஆண்ட இந்த நாட்டு மன்னர்களை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஒரே ஒரு கொலையான் செய்தான் பாண்டியன். கோவலனைக் கொன்ற அந்தப் பாண்டியன் "யானே மன்னன்! யானே கள்வன்!" என்று சொல்லி வேறு தீர்ப்பு தனக்கு வழங்கிக் கொண்டான். நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களை அந்த அளவுக்குக் கேட்பதாக எண்ண வேண்டாம் என்று அடிபணிந்து கேட்டுக் கொள்கின்றேன். ஆனால், "அருள்கூர்ந்து, பாண்டியன் பரம்பரைக்கும் தமிழகத்தின் வரலாற்றுக்கும், தமிழ்நாட்டு மன்னவர்களுக்கும் களங்கத்தை ஏற்படுத்தி விடாதீர்கள். ராஜினமா செய்துவிடுங்கள். இந்த அளவுக்காவது வரவேண்டும். அது கூட இல்லையென்று சொன்னால், நிச்சயம் எந்த நாட்டைப் போற்றிப் பணிவதாகக் கூறிக்கொண்டிருக்கிறீர்களோ, அந்த நாட்டுக்கே நீங்கள் துரோகம் இழைத்தவர்கள் ஆவீர்கள் என்பதை மறந்து விடவேண்டாம்" என்று முதல் அமைச்சர் அவர்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மீண்டும் வலியுறுத்துவேன். ஒன்று ராஜினமா அல்லது தமிழகத்து மக்களிடத்திலே வெளிப்படையான மன்னிப்பு, இரண்டில் ஒன்று, என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

[4th March 1965]

* திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த நாட்டில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக அரசாங்கம் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கியிருக்கிறது. நான் இரண்டே இரண்டு விஷயங்களை மட்டும் குறிப்பிட்டு விட்டு மற்றப் பிரச்சனைக்கு வருகிறேன். நான் பல சமயம் இந்தச் சபையிலே சொல்லியிருக்கிறேன். நாம் எங்கெல்லாம் அணைகள் கட்ட வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் கட்டியிருக்கிறோம். ஆனால், பாசன வசதி இல்லாத பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் தரிசு நிலங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்த நிலங்களுக்கெல்லாம், இருபது, முப்பது ஏக்கருக்கு ஒரு பெரிய கிணறு வீதம் அரசாங்கமே பணம் போட்டு வெட்டிக் கொடுத்து, அதிலே அரசாங்கமே பம்பு செட் வைத்துக்கொடுத்து நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி செய்துகொடுத்துவிட்டு, பிறகு தீர்வை மூலமாக அந்தப் பணத்தை வசூல்செய்து கொள்வோமானால், இன்னும் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுத்தவர்களாவோம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பயிர்களுக்குப் பூச்சி மருந்து தெளிப்பது பற்றியும் பல கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்தப் பகுதியில் பூச்சி விழுந்திருக்கிறதோ அந்தப் பகுதியில் அரசாங்கமே ஆங்காங்கு இருக்கும் ஊழியர்களை வைத்து, கிராம சேவக், கிராம சகாயக் போன்றவர்களை வைத்து பூச்சி மருந்து அடிக்கச் சொல்லிவிட்டு, பிற்பாடு அறுவடைப்பலன் காணும்போது அந்தக் காசை வாங்கிக் கொண்டால், அதுவும் ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு, சாதாரண விவசாயிகளுக்கு, நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு கொடுத்தவர்களாவோம் என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதற்கடுத்தாற்போல், அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு நாம் அக விலைப்படியை உயர்த்தியிருக்கிறோம். அது உண்மையிலேயே மிகவும் வரலேற்றக்கத்தக்க, போற்றத்தக்க காரியமாக அமைந்திருக்கிறது. இந்த அகவிலைப்படியை உயர்த்தியிருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், எங்கெங்கெல்லாம் அரசாங்க ஊழியர்கள் இருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் அவர்களுக்குக் கூட்டுறவு முறையில் எல்லா சாமான்களும் குறைந்த விலையில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்தோமானால், அவர்கள் இதை வைத்து நல்ல முறையில் தங்கள் குடும்பத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்வார்கள் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்து, நமது தமிழகத்தைப் பிடித்த ஒரு துரதிருஷ்டம், இந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்தைத் தடைப்படுத்தவேண்டும், இந்த நாட்டிலே நாசகார சக்தியை உருவாக்கவேண்டும், இந்த நாடு மீண்டும் அடிமைப்படவேண்டும், இந்த நாட்டிலே தேசிய

4th March 1965] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

ஒருமைப்பாட்டைக் குலைக்கவேண்டும் என்று ஒன்றும் அறியாத பின்னாளின் பெயரை வைத்துக்கொண்டு நாசகாரக் கூட்டங்கள் இந்த நாசகார வேலையிலே ஈடுபட்டிருக்கிறது என்றால், அதைப் பார்த்துத் தமிழ்த் தாய் சும்மா விட்டுவிடமாட்டாள். ஏதோ சொல்கிறார்கள், “பார்த்துக்கொள்கிறோம் 1967-இல்” என்று, பார்த்துக்கொள்ளட்டுமே. 1967-இல் நீங்களும் தான் பார்க்கப் போகிறீர்கள், நாங்களும் தான் பார்க்கப் போகிறோம். நீங்கள் நிதிபதி அல்ல. அங்கேயிருக்கக்கூடிய மக்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள். ஏதோ டவுனில் இருக்கக்கூடிய மக்களை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு, ‘1967-இல் பார்த்துக்கொள்கிறோம்’ என்று சவால் விடுகிறார்கள். என்பது சதவித மக்கள் கிராமங்களில் வசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்த விதத்திலும் ஏமாறமாட்டார்கள். அவர்களுக்கு இந்தியும் ஒன்றுதான், ஆங்கிலமும் ஒன்றுதான். அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையிலே ஈடுபடவில்லை, எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் நான் சொல்கிறேன். மற்ற பகுதிகளைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது. ஆகையால், அந்தக் கிராமப் பகுதிகளில் வாழ்கின்ற என்பது சதவித மக்கள் நல்ல முறையிலே 1967-இல் உங்களுக்கு பாடம் சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஏதோ ஒரு கட்சியின் தலைவர் பேசினார். “இது மாணவர்களுடைய கிளர்ச்சி அல்ல. 17 ஆண்டுகளாக இந்த ஆட்சி மீது வெறுப்படைந்து, இந்த ஆட்சி நல்ல காரியங்கள் செய்யவில்லை என்று மக்கள் கொதிப்படைந்து, அதன் காரணமாக ஏற்பட்ட இயக்கம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மட்டுமல்ல, சர்வ எதிர்க்கட்சிகளுடையவும் இயக்கம்” என்பதைச் சட்டசபையிலே திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டார்கள். அதையேதான் நாங்களும் நினைத்திருக்கிறோம். இது மாணவர்களுடைய இயக்கம் அல்ல. மாணவர்களுடைய இயக்கம் என்றால், அவர்கள் எங்காவது அமைதியான முறையில் ஊர்வலமாகச் சென்றிருப்பார்கள், கோஷத்தைப் போட்டுவிட்டு அந்த அளவோடு அவர்கள் பள்ளிக் கூடத்திற்குச் சென்றிருப்பார்கள். ஆனால், அப்படி நடக்கவில்லை. ஏன்? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் ‘நாடு’ என்ற கொள்கையை வைத்திருந்தார்கள். அந்தக் கொள்கை அதோகதிகளால் போய்விட்டது. ஆடிக் காற்றில் அம்மியே பறக்கும்போது, இலையின் கதி என்ன ஆகும். ‘நாடு’ என்கிற கொள்கை எங்கோ ஓடிப்போய்விட்டது. அடுத்தாற்போல், மக்கள் மத்தியிலே சென்று பிரசாரம் செய்வதற்கு அவர்களிடம் கொள்கை இல்லை. லட்சியம் இல்லை. ஆகையால், இதற்கு என்ன செய்வது என்று திட்டம் போட்டார்கள். திட்டத்தைத் தீட்டி, ஜனவரி 25ந்தேதி அங்கங்கே இருக்கும் மாணவர்களையும், சில கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களையும், மற்ற ரௌடிக் கூட்டங்களையும் அழைத்து, அவர்களை ஒரு உரு போடவைத்து, என்ன என்ன சூழ்நிலையை உருவாக்க முடியுமோ அந்த முறையில் செய்திருக்கிறார்கள். சுதந்திராக்கட்சியைச் சார்ந்தவரும் பேசினார். அந்த அடிப்படையிலே

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [4th March 1965]

மாணவர்கள் மத்தியில் தப்பெண்ணத்தைப் புகுத்தி, சில ரௌடிகளுக்கும், இன்னும் அது போன்றவர்களுக்கும் சுயநலவாதிகள் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ் கொடுத்தார்கள். அந்த அடிப்படையிலே அன்றையதினம் இரவே—25-ந் தேதி இரவே என்ன என்னவோ நடந்தது. யார் யார் மீது சந்தேகப்படுகிறார்களோ, அவர்களை இன்னும் நாட்டிலே நடமாட வைத்திருப்போமானால் இன்னும் பண அராஜகமான செயல்கள் நடைபெறும். ரயில்வே சொத்துக்கள் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் நஷ்டமடைந்திருக்கின்றன. இந்த ஒரு கோடி ரூபாயும் யாருடைய பணம்? முதல் அமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் இருக்கிறார்களே அவர்களுடைய பணமா அது? புல் சமக்கும் அம்மாள் கொடுக்கக்கூடிய அரையணு வரியும், ஏழை எளியவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய வரியும்தான் இந்தத் தொகை. ஆக, பொதுச் சொத்தை ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் சேதமாக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு தேசிய சொத்துக்கு நஷ்டம் உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சேதம் விளைவித்தவர்களை இந்த நாட்டிலே வைத்திருப்பது கூட உண்மையிலே தகாத செயல் என்பதைத்தான் நான் இந்த சமயத்திலே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். எனவே அந்த அளவிற்கு ஒரு செயலைத் தூண்டியிருக்கிறார்கள்.

முதலாவதாக, மதுரைச் சம்பவம் பற்றிக் கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் சொன்னார். மதுரையில் நடந்த சம்பவத்தில் மாணவர்கள் ஊர்வலம் வந்தார்கள். இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், மாணவர்களுக்குப் பின்னால் யார் வந்தார்கள்? எத்தனை ரௌடிகள் வந்தார்கள் என்பதை அங்கேயுள்ள பொது மக்கள் நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறார்கள். அங்கே உள்ள போலீஸ் அதிகாரிகளும் நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறார்கள். காங்கிரசுக்கு ஒரு கெட்ட பெயரை உண்டாக்கவேண்டும் என்பதற்காக மதுரையில் ஒரு குழப்பமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற காரணத்தால், அங்கே பல செயல்கள் நடந்திருக்கின்றன. எப்படி அவர்கள் ஓரிடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு ஓடிவிட முடியும்? பறந்திருக்க முடியுமா? காங்கிரஸ் ஆபீசுக்கு முன் ஊர்வலம் வருகிறது என்று தெரிந்தவுடனே அந்தச் சம்பவம் நடந்த இடத்தில் மட்டுமல்லாமல், மதுரை நகரச் சுற்றளவில் உள்ள எல்லா வீடுகளிலும், 'காங்கிரஸ்காரன் வெட்டிவிட்டான்' என்று துஷ்பிரசாரம் செய்து விட்டார்கள். திரு. சீமைச்சாமி அவர்கள் சொன்னார்கள், 'காங்கிரஸ்காரர் இல்லை' என்று. எங்கிருந்தோ வெளியிலிருந்து வந்த ரௌடிகள் மாணவர்களை வெட்டி இருக்கிறார்கள் என்று மீண்டும் இந்தச் சபையில் நான் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (எதிர்த் தரப்பினர் குறுக்கீடு) ஆபீசிலே இல்லை. ஆபீசுக்கு வெளியே இருக்கிறவன்தான். வெளியில் காங்கிரஸ்காரன் இல்லை. எங்கிருந்தோ கொண்டு வரப்பட்ட ரௌடி. எதிர்க்கட்சிக்குத் தெரியும். எப்படி சூழ்ச்சி செய்வது என்பதிலே ஊறி மனம் ஒன்றிவிட்டது அவர்களுக்கு. சூழ்ச்சி செய்வதெல்லாம் அவர்களுக்குத் தெரியும். அம்மாதிரி சூழ்ச்சியிலே ரௌடிகளை

4th March 1965] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

வைத்துச் செய்துவிட்டு நாங்கள் (காங்கிரஸ்காரர்கள்) செய்து விட்டதாக அவர்கள் துஷ்பிரசாரத்தை உண்டாக்கி விட்டார்கள்.

இன்னொரு கனம் அங்கத்தினர் பேசிஞர், காலேஜ் ப்ரின்ஸிபாலை அடித்ததைப்பற்றி. உண்மையிலேயே ஏதோ தவறுதல் நடந்திருக்கிறது. அதை நாங்கள் கூட ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம். போலீஸ் அதிகாரிகளும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் அன்றையதினம் மூன்று கல்லூரி மாணவர்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஊர்வலம் புறப்பட இருந்தார்கள். மாணவர்களை வெளியிலே வைத்துவிட்டு குண்டர்கள் சிலர் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஸ்டேஷனைத் தகர்க்கவும், போலீஸ் ஸ்டேஷனைத் தகர்க்கவும், போஸ்ட் ஆபீசை கொள்ளையடிக்கவும் திட்டமிட்டிருந்தார்கள். இதைத் தவிர்ப்பதற்காகத்தான் போலீஸ் அதிகாரிகள் முன் எச்சரிக்கையாக அப்பாவி மாணவர்கள் மீது வீணைப் பழி வந்து விடும் என்ற காரணத்திற்காக அவர்களை வெளியிலே வரவிடாமல், ஊர்வலம் வரவிடாமல் தடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு நல்ல காரியத்தை தென் பிராந்திய போலீசார் செய்திருக்கிறார்கள் என்று இந்தச் சபையில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகையால் மதுரையில் நடந்த சம்பவங்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல.

அதற்கடுத்தபடியாக கூடலூரில் சம்பவம் நடந்தது. அங்கே என்ன நடந்தது? டி.எம்.கே.யைச் சேர்ந்த இருதூறு, முந்தூறு பேர்கள் வந்தார்கள், அங்கிருந்த ஹைஸ்கூல் மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டார்கள். குழந்தைகள் என்ன செய்யும்? சொல்லிக்கொடுத்தபடி கோஷமிடுகின்றன. உங்கள் பிள்ளைகளும் அப்படித்தான். எங்கள் பிள்ளைகளும் அப்படித்தான். கிராமங்களுக்குப் போனால் “பொன்னம்மாள் இந்தி . . . பொன்னம்மாள் இந்தி” . . . என்று சொல்லுகின்றன. ஒழிக என்ற ஒரு விஷயம் மாத்திரம்தான் விஷம் மாதிரி பரவியிருக்கிறது. ரெயிலைக் கொளுத்தினார்கள், போஸ்ட் ஆபீசைக் கொளுத்தினார்கள், போலீஸ் அதிகாரியைப் பிடித்து உயிரோடு கொளுத்தினார்கள் என்றால் இவற்றை எல்லாம் மாணவர்களா செய்தார்கள்? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்களுக்கு இவற்றில் சம்பந்தம் இல்லை யென்று மறுக்க முடியுமா? போலீஸ்காரர்கள் இத்தனை உறுதியாக நின்று தடுத்திராவிட்டால் இன்றைக்குத் தமிழ்நாடு அமைதி நிலையை அடைந்திருக்க முடியுமா? ஆகவே, இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் ஊன்றித் தழைக்க வேண்டும் என்பதில் நம்பிக்கை உள்ள அனைவரும் இதை ஆதரிக்கத்தான் செய்வார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். நடந்து போன வேதனை தரும் விஷயம் கொஞ்சம் மறைந்து வருகிறது என்றால் திரும்பவும் அதை மறைய விடாமல் உணர்ச்சியை யார் தூண்டிவிடுகிறார்கள்? நேற்றைய தினமும், அதற்கு முன் தினமும், இன்றும் சரி, வேண்டுமென்றே எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள்தான் அந்த உணர்ச்சியை தூண்டிவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [4th March 1965]

கோயம்புத்தூரில் நடந்தது என்ன? ராசிபுரத்திலும், திருச்செங்கோட்டிலும் நடந்தது என்ன? குமாரபாளையத்திலும், திருப்பூரிலும் நடந்தது என்ன? திருப்பூரில் நடந்ததற்கு எந்த மாணவன் பொறுப்பு? திருப்பூரில் உள்ள கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிக் காரர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரும் சேர்ந்துதான் அத்தகைய அராஜகச் செயல்களைத் தூண்டிவிட்டார்கள். ஜாலியன்வாலாபாக் படுகொலையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அப்போது கூட இவ்வளவு கொடூரமான செயல்கள் நடைபெறவில்லை. இத்தனை கொடூரச் செயல்களைப் புரிந்தவர்களையும் கூட இந்தச் சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறது? அராஜகச் செயல்களில் ஈடுபட்டவர்களை, கொலை, தீ வைப்பு ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டவர்களைப் பிடித்துத் தூக்குப் போட்டால் கூட தாய்க்குலம் அதை வரவேற்கும் என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு அங்கத்தினர் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து ராஜினாமா செய்யவேண்டும் என்று சொல்கிறார். எதற்காக ராஜினாமா செய்வது? முதல் மந்திரி பதவி நீங்கள் கொடுத்த சொத்தா? நாட்டின் விடுதலைக்காக வெள்ளைக்காரனையே எதிர்த்து அவர்கள் போராடி பல அல்லல்களை எல்லாம் அவர்கள் ஏற்று இருக்கிறார்களே, முதல் மந்திரி பதவிக்காகத்தான் அத்தகைய தியாகங்களைச் செய்தார்களா? உங்களைப் போல இன்றைக்கு ஒரு கொள்கை, நாளைக்கு ஒரு கொள்கை என்று அவர் வைத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதனால் ராஜினாமா செய்யுங்கள் என்கிறீர்களா? எனக்கு ஏன் அவர் ராஜினாமா செய்ய வேண்டும் என்று புரியவில்லை. மக்கள் எங்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் அவரை முதல் மந்திரியாக இருக்கவேண்டும் என்று தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம். அவர்கள் தம்முடைய பொறுப்பை உணர்ந்து ராஜ்ய மக்களுடைய உயிரையும், உடைமைகளையும் காப்பாற்றுவதற்காக உறுதியுடன் செயல்பட்டு இருக்கிறார்கள். திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் சொன்னார்களே, “துப்பாக்கி குடு நடைபெற்ற பின் பாதிக்கப்பட்டவர்களுடைய வீடுகளுக்கு நானே சென்று பார்த்தேன். இறந்து போனவன் கிடக்கிறான். அவன் வீட்டில் மகாத்மா காந்தி படம், காமராஜ் படம் போன்றவைகள் இருக்கின்றன” என்பதாக. காங்கிரஸ்காரன் இறந்துவிட்டான், ஈடுபட்டான் என்பதற்காக சர்க்கார் விடவில்லை. ஓரவஞ்சனையாக நடந்து கொள்ளவில்லை. உண்மையிலேயே இந்தப் போராட்டத்தை தூண்டிவிட்டவர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள் அத்தனை பேர்களையும் இந்தச் சர்க்கார் நினைத்து இருந்தால் போலீஸ்காரர்களைவிட்டு சுட்டு அழித்து இருக்க முடியும். ஆனால் ஜனநாயக நாட்டில் துன்பம் கொடுப்பவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தால் பொறுமையோடு (எதிர்க்கட்சியினர்கள் ஆரவாரம். சுடுவீர்கள், சுடுவீர்கள். சுட்டு விடுவீர்கள் இல்லையா?)

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : அம்மையார் அவர்கள் ஆத்திர உணர்ச்சியோடு பேசுகின்றார்கள். அத்தனை பேர்களையும் போலீஸ் காரர்களைக் கொண்டு சுட்டுவிட முடியும் என்று குறிப்பிட்டது சரிதானா என்பதற்குத் தாங்கள் ரூலிங் கொடுக்கவேண்டும்.

4th March 1965]

கனம் உதவி சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினர் வாதத்திற்காக அப்படிச் சொன்னார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : அராஜக நிலையைத் தூண்டி விடுபவர்களைக் கூட இந்தச் சர்க்கார் நடமாடவிட்டிருக்கிறது என்பதற்காகச் சொன்னேனே தவிர அப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. நடந்திருக்கும் சம்பவங்களைப் பார்க்க வேண்டும். டி. எஸ். பி. யைப் பிடித்துக் கட்டி ஆற்றிலே தூக்கிப் போட்டு கொலை செய்ய முயன்றபோது ஊர்க்காரர்கள் வந்து காப்பாற்ற வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது என்றால் இந்தமாதிரி கொடூரங்களை யார் பார்த்து இருக்க முடியும். ராஜ்யத்திலே மீண்டும் அமைதியை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் இவ்வளவு உறுதியுடன் நடந்து கொண்டிருவிட்டால் இந்த நிலை வந்திருக்காது. ஆகவே அரசாங்கத்தைப் பாராட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இருக்கிற நிலையில் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை உள்ள அத்தனை பேர்களும், நாட்டில் ஜனநாயகம் தழைக்க வேண்டும், என்போன்ற குப்பைமேட்டுப் பொன்னம்மாள் கூட நிர்வாகத்தில் பங்குகொள்ள வேண்டும் என்பதில் அக்கறை உள்ளவர்கள் இத்தகைய அராஜகப் போக்குகளை அதரிக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆட்சி பீடத்தில் இருந்து நாங்கள் அகற்றப்பட்டால் என்ன வரும்? ராணுவ ஆட்சிதான் வரும், சுதந்திராக் கட்சி யினர்களால் ஆட்சி பீடத்தில் அமர முடியுமா? அதன் தலைவர் பம்பாயில் பேசுகின்றார், இது சின்ன விஷயம் என்று. இந்தச் சில்லரை விஷயத்தை என்னிடம் விட்டுவிடுங்கள், நானே பார்த்துக் கொள்கிறேன் என்கிறார். இங்கே மாணவர்களை அழைத்து “நீங்கள் கலாட்டா செய்யுங்கள். நமக்கு தேசிய மதம் என்று இருக்கிறதா? எதற்காக தேசிய மொழி ஒன்று வேண்டும்” என்கிறார். முன்பாவது சரியாக இந்தக் கலவரத்தை யார் தூண்டி விட்டார்கள் என்பது தெரியாமல் இருக்கலாம். இப்போது நன்றாகத் தெரிந்து கொள்வார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அராஜகச் சக்திகள் வெற்றி பெறாமல் நாட்டில் ஜனநாயகம் ஊன்றுவதற்கு தங்கள் உயிரையும் பொருட்படுத்தாமல் தீரமாக எதிர்த்து நின்ற போலீஸ்காரர்களுக்கு உடனடியாக 100 ரூபாய் சம்பளம் என்று உயர்த்திக்கொடுக்கவேண்டும். மேலும் இதுமாதிரியான கலவரம் மீண்டும் வராமல் தடுக்க முன் எச்சரிக்கையுடன் உறுதியுடன் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் செயல்படவேண்டும் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. எஸ். எஸ். ராஜேந்திரன்:** அவைத் தலைவர் அவர்களே, வரவுசெலவுத் திட்டத்தின்கீழ் நடைபெறுகின்ற இந்த விவாதத்தில் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கூறுகின்ற முறையிலே பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள்.

[திரு. எஸ். எஸ். ராஜேந்திரன்] [4th March 1965]

குறிப்பாக இங்கே பேசப்படுகின்ற விஷயமெல்லாம் அண்மையில் நடந்து ஓய்ந்திருக்கின்ற இந்தி எதிர்ப்புப் பிரச்சனை பற்றித்தான். ஆனால் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கருத்தை வெளியிட்டு வருகிறார்கள். ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சிதம்பரநாத நாடார் என்பவர் அவருடைய உரையில் கூறுகையிலே மாணவர்கள் யாரையும் தலைவராக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, அண்ணாத்துரை அறிக்கை விட்டார்: 'வேலையைப் பார்த்துக்கிட்டுப் போய்யா' என்று சொல்லி விட்டார்கள் என்று சொன்னார். ராஜாஜி அறிக்கை விட்டார், 'நீங்கள் எங்கள் தலைவர் அல்ல' என்று கூறிவிட்டார்கள்; ஆகவே, மாணவர்கள் தாங்களாகவே செய்தார்கள் என்று சொன்னார். ஆனால், அதையடுத்துப் பேசிய திரு. பழனிச்சாமி கவுண்டர் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது எதிர்க்கட்சியினர்தான் இதைச் செய்தார்கள் என்று குற்றஞ்சாட்டினார்கள். பிறகு திரு. கார்ச்சா கவுடர் அவர்கள் பேசும்பொழுது தி.மு.க. வேதான் இதைச் செய்தது என்று சொன்னார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அம்மையார் அவர்கள் கூட தி.மு.க. தான் இதற்கு முழுக்க முழுக்கப் பொறுப்பு என்றும், எடுத்த நடவடிக்கை போதாது, இன்னும் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டார்கள்.

நமது முதலமைச்சர் அவர்களும் இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி முதலிலே சொன்ன நேரத்திலே தி.மு.க., கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் ஈடுபட்டார்கள் என்று ஆரம்பித்து, பிறகு நான்தடவில் இறுதியாக விசாரித்துப் பார்த்ததில் கள்ளக்கடத்தல்காரர்கள், கள்ளச் சாராயம் காய்ச்கபவர்கள்தான் ஈடுபட்டார்கள் என்று கூறியுள்ளார்கள். இப்படிப்பட்ட செயல்களையார் செய்திருந்தாலும் சரி, இப்படிப்பட்ட நாச வேலைகளை ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிற யாருமே ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள்.

திரு. சீமைச்சாமி அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே குறிப்பிட்டார்கள், 'மதுரையிலே காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் முதலில் வெட்டினார்கள். அதை நான் பார்த்தேன்' என்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது முதலமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டு, அப்படியானால் நீங்கள் ஏன் இதை முன்பே சொல்லவில்லை, போலீசாரிடத்திலோ, கோர்ட்டிலோ சொல்லியிருந்தால் அவர்களுக்கு உதவியாக இருந்திருக்குமே என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதே மாதிரி எனக்கு முன்பு பேசிய அம்மையார் அவர்கள், மதுரை, கூடலூர் போன்ற இடங்களிலே நடந்த சம்பவங்களைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, தி.மு.க. தான் தலைமை வகித்து அந்தக் காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்தமாதிரித் தகவல்களைப் போலீசாரிடமோ, கோர்ட்டாரிடமோ தெரிவிக்கும்படி அந்த அம்மையாரைக் கேட்டுக் கொள்வார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: திரு. சீமைச்சாமி அவர்கள் நேரில் பார்த்ததாகச் சொன்னார்கள். அதனால்தான் அப்படிச் சொன்னேன்.

4th March 1965]

திரு. எஸ். எஸ். ராஜேந்திரன் : அம்மையார் கேள்விப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். அப்படியென்றால் அவர்கள் யாரிடமிருந்து அதைக் கேட்டார்கள் என்ற விஷயத்தையாவது தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தி.மு.க.வாக இருந்தாலும் சரி, கம்யூனிஸ்டாக இருந்தாலும் சரி, ரௌடிகளாக இருந்தாலும் சரி, அம்மையார் அவர்கள் தாங்கள் கூறுவதைப் போலீசில் தெரிவிப்பார்களா? சீமைச்சாமி அவர்கள் பேசியதை முதலமைச்சர் அவர்கள் போலீசில் கூறும்படி சொன்னார்கள். ஆகையால்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன். அம்மையார் அவர்களையும் அவ்வாறு தகவல் கொடுக்கும்படிச் செய்ய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மேலும், அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிடும்பொழுது, இப்படிப்பட்ட அராஜகத்திற்குக் காரணமாக இருந்த அனைவரையும் தூக்கிலே போடவேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஆலோசனை சொன்னார்கள். நான் அதை நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அராஜகத்திற்குக் காரணமாக இருந்தவர்களை, போலீசார்களைக் கொளுத்தியவர்களை, கொலை செய்தவர்களை, யாராக இருந்தாலும் சரி அவர்களை விட்டுவிடவேண்டுமென்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உண்மையான ரௌடிகளை விசாரித்துப் பிடித்து அவர்களை நடுத்தெருவில் வைத்துத் தூக்குப் போட்டால்கூட அதை தி.மு.க. ஏற்றுக்கொள்ளும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். தி.மு.க.-வைச் சேர்ந்தவர்களைச் சுட்டுத் தள்ளமுடியும் என்று அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சியினர்கூட கொஞ்சம் வருத்தம் அடைந்தார்கள். சுட்டுத் தள்ளமுடியும் என்று அவர்கள் சொன்னது எனக்கு வேடிக்கையாக இருந்தது. அதைச் சுட்டுத் தள்ள முடியும் என்று சொன்னார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்த அளவுக்குச் சாதாரணமாகச் சொன்னார்கள்.

திரு. சண்முகம் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில்கூடச் சொன்னார்கள். புகாரி ஹோட்டலில் பிரியாணி வாங்கிக் கொடுத்ததைப் பற்றிச் சில பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வந்தன. அதிலே இன்னொரு செய்தியும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. அதை முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னாரோ என்னவோ தெரியவில்லை. எதிர்க்கட்சி எம்.எல்.ஏ.-யின் பிளைமவுத் கார் என்று இருந்தது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எதிர்க்கட்சி என்று நான் சொல்லவில்லை. பிரியாணி என்ற வார்த்தையே என் வாயில் வரவில்லை.

திரு. எஸ். எஸ். ராஜேந்திரன் : பிரியாணி என்று சொல்லவில்லை என்றால் அதை முன்பே அறிவித்திருக்கலாம். காலம் கடந்து மறுக்கிறீர்கள். ஆகவே, எதிர்க்கட்சி எம்.எல்.ஏ. உடைய பிளைமவுத் கார் என்று பத்திரிகையில் போட்டிருந்தது. அநேகமாக எதிர்க்கட்சியில் பிளைமவுத் கார் வைத்திருப்பவன் நான் தான். அது கூட இப்பொழுது என்னிடம் இல்லை. டி.வி.எஸ்.-க்குப் போய் ஒரு வருஷம் ஆகிவிட்டது. ஆகவே, இத்தகைய உண்மை

[திரு. எஸ். எஸ். ராஜேந்திரன்] [4th March 1965]

யற்ற செய்திகளை அவர்கள் ஏன் சொல்லவேண்டும் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. அப்படிச் சொல்வதில் என்ன லாபம் என்றும் புரியவில்லை.

நடைபெற்ற நிலைமைகளைப் பார்க்கும்பொழுது, தீக்குளித்தவர்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள்; அது உண்மையான மகத்தான தியாகம்தான். துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள்; அவர்களும் தியாகிகள்தான். அதே சமயத்தில் கொளுத்தப்பட்ட போலீஸ்காரர்களும் பெரிய தியாகிகள்தான். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இப்படிப்பட்ட, கொளுத்துதல் போன்ற வன்முறைச் செயல்களை ஜனநாயகத்தில் பற்றுக்கொண்ட எவரும் விரும்ப மாட்டார்கள். இதைப்பற்றி தி.மு.க. தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கண்டித்து அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்; மற்ற தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர்களும் அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், வன்முறைச் செயல்களில் ஈடுபடும் பலாத்காரவாதிகள் தி.மு.க. வில் இருக்கிறார்கள் என்பதை யாராவது நிரூபித்தால், நிச்சயம் அப்படிப்பட்டவர்கள் தி.மு.க. விவிரும்பு விலக்கப்படுவார்கள் என்பதையும், அவர்களை தி.மு.க. எப்பொழுதும் ஏற்றுக்கொள்ளாது என்பதையும், தி.மு.க. வின் பொதுக்குழு உறுப்பினன் என்ற முறையில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்.

அதே நேரத்தில், போலீஸ் இலாகாவில் அமைச்சர்கள் தலையிடக்கூடாது என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். சாதாரண விஷயங்களில் எல்லாம் கூட அமைச்சர்கள் தலையிடுகிறார்கள். காங்கிரஸ் தலைவர்கள் தலையிடுகிறார்கள். என்னை 36 மணி நேரம் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் அடைத்து வைத்திருந்தார்கள். சட்டப்படி 24 மணி நேரம்தான் வைத்திருக்கலாம். ஆனால் என்னை 36 மணி நேரம் வைத்திருந்தார்கள். மயிலாப்பூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் அடைக்கப்பட்டு அங்கிருந்தபோது நான் எத்தனை யோ காட்சிகளைப் பார்த்தேன். போலீஸ்காரர்களை காங்கிரஸ் காரர்கள் எவ்வளவு சாதாரணமாக நடத்துகிறார்கள் என்பதை இரவும் பகலும் பார்த்தேன். சென்னை பாஷையிலே சொல்கிறேன். 'இந்தாய்யா, சப் இன்ஸ்பெக்டர், கறுப்புக்கொடியை இறக்கமாட்டேன் என்கிறான், வந்து பாரய்யா' என்று காங்கிரஸ் காரர்கள் போலீஸ்காரர்களைப் பார்த்துச் சாதாரணமாகச் சொல்கிறார்கள். அந்தக் காங்கிரஸ்காரர்கள் யார் என்றால் மண்டலக் காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர்கள், மற்ற காங்கிரஸ் தலைவர்கள்தான். ஆகவே இந்தவிதமாக போலீஸ்காரர்களை ஆட்டிப்படைக்க வேண்டாமென்று முதலமைச்சர் அவர்களையும், போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களையும் பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நிலைமை நீடிக்குமேயானால் அது உங்களுக்கும் நல்லது அல்ல என்பதைத் திட்டவாட்டமாக எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

கூடலார்பற்றிப் பலவாறாகச் செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அராஜகங்கள் நடைபெறுவதாகச் செய்திகள் வருகின்றன. ஊரிலே யாரும் குடியிருக்க முடியவில்லையாம். எல்லோரும்

4th March 1965] [திரு. எஸ். எஸ். ராஜேந்திரன்]

பயந்துபோய் மலைமேல் ஏறிக்கொண்டார்கள் என்றும், மலையிலிருந்து ஊருக்குள் வருவதற்குப் பயப்படுகிறார்கள் என்றும் தெரிகிறது. ஊருக்குள் வந்தால் ராணுவத்தார் சுட்டு விடுவார்கள் என்று பயப்படுகிறார்கள். ராணுவ ஆட்சிதான் அங்கு நடக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். பெண்கள் கற்பழிக்கப் பட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள்; இது அதிர்ச்சி தரத்தக்கதாக இருக்கிறது. நான் முதலமைச்சர் அவர்களையும் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களையும் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கூடலூரிலிருந்து உடனடியாக ராணுவத்தை வாபஸ் வாங்குங்கள்; அங்கு அமைதி ஏற்பட்டு விட்டதா என்பதையறிந்து உடனடியாக அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : மதிப்புக்குரிய ராஜேந்திரன் அவர் களுக்கு உண்மையைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நான் பிரமேடு, தேவிசுரம் எலெக்ஷன்களாகப் போகும்போது தேக்கடியில் கூடலூரிலிருந்து வந்தவர்கள் என்னைச் சந்தித்தார்கள். அவர்கள் யாரும் 'பெண்களைக் கற்பழித்தார்கள்' என்ற வகையிலே சம்பவங்கள் நடந்ததாக என்னிடம் சொல்லவில்லை. 'கற்பழித்தார்கள்' என்ற வார்த்தையே வரவில்லை. அந்தமாதிரி எதுவும் நடைபெறவில்லை.

திரு. எஸ். எஸ். ராஜேந்திரன் : அவ்வாறு நடைபெறவில்லை என்றால் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதைப் பற்றி இந்த மன்றத்தில் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் மிகவும் வருத்தப்பட்டேன். கூடலூரில் சிலரைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். கைது செய்யப்பட்டவர்களிலே ஒருவர் ராஜாங்கம், எம்.எல்.ஏ. குற்றவாளி என்று சந்தேகப்படுகிறவர்களை கைது செய்ய வேண்டியதுதான். அதைப் பற்றி நான் ஒன்றும் இங்கே பேசத் தயாராக இல்லை. ராஜாங்கத்தை போலீசார் அடித்துத் துன்புறுத்துகிறார்கள் என்று அவரை நேரில் பார்த்த ஒரு கனம் அங்கத்தினர் என்னிடம் கூறினார். அதுவும் லுமும்பாவைச் சித்ராவதை செய்ததைப் போல் அவரை அடித்து, எலெக்டிரிக் ஷாக் கொடுத்து அவர்கள் கூறுகிறபடி வாக்குமூலம் கொடுக்க வேண்டுமென்று துன்புறுத்தப்படுவதாக என்னிடம் கனம் மூக்கையாத் தேவர், எம்.எல்.ஏ. அவர்கள் சொன்னபோது மிகவும் வருத்தமாக இருந்தது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றி அறிந்து உடனடியாக அந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் அவர்கள் 'இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டம்' துர்விநியோகப்படுத்தப்படுவதாக கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் மேல் குற்றம் சாட்டினார்கள். இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டம் யார் யாரை மேல் திணிக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்கு ஒரு வரையறை இருக்கிறது. ஆனால் இன்று இது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் மீது பலவந்தமாகத் திணிக்கப்படுகிறது. நாம் இந்த மன்றத்தில் சில விஷயங்களை நினைத்துப்

[திரு. எஸ். எஸ். ராஜேந்திரன்] [4th March 1965]

பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விலைவாசிப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு சிறைச்சாலையிலே கொடுமைகளை அனுபவித்த நேரத்திலே, மதுரையிலே பொற் செழியன் என்ற வாலிபரையும், சென்னைச் சிறையிலே மணி என்ற இளைஞரையும் பலி கொடுத்து பலபேருடைய கைகால்கள் எல்லாம் உடைக்கப்பட்டு இம்சிக்கப்பட்ட நேரத்திலே, சிறையிலிருந்து அண்ணா அவர்கள் வெளியே வந்ததும் சென்னைக் கடற்கரையிலே நடந்த கூட்டத்திலே 'நடந்ததை மறந்து விடுங்கள், சிஞ்சிக்காரனே வெளியேற்றுகிற வரை எனக்கு எந்தவிதமான பிரச்சினையும் கிடையாது; திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் ரத்த தானம் கொடுக்கவேண்டும்; நிதி திரட்டிக் கொடுக்க வேண்டும்' என்று பேசினார்கள். 'நேருவின் கரத்தைப் பலப் படுத்துவதுதான் இப்போது நம்முடைய பணி' என்று கூறினார்கள். அதைப் பற்றி ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த பலர் வந்து என்னிடம் பாரட்டினார்கள். அதற்காக நானும், கலைஞர் கருணாநிதியும் ஊர் ஊராகச் சென்று நிதி திரட்டினோம். சிறப்புக் கூட்டங்கள் போட்டுப் பணம் திரட்டி இந்திய இராணுவத்தினருக்கு அனுப்பி இருக்கிறோம். நானே ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். என்னுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்திற்கு நினைவு இருக்குமென்று கருதுகிறேன்—பெரிய குளம் தாலுகாவில் கவர்னர் அவர்களை வரவேற்றுப் பேசிய நேரத்தில், 'நான்கு லட்சம் ரூபாய், நாடகங்கள் நடத்தி திரட்டிக் தருகிறேன்' என்று சொன்னேன். கவர்னர் அவர்கள் அதை மிகவும் பாராட்டினார்கள். உடனே செய்யுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு கலெக்டரைச் சந்தித்து, 'ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் பல நாடகங்களை நடத்தித் தருகிறேன்; கணக்குப் பொறுப்பு மட்டும் நீங்கள் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்' என்று சொன்னேன். ஆனால் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிற காங்கிரஸ்காரர்கள் மற்றக் காங்கிரஸ்காரர்களை விடக் கொஞ்சம் தீவிரவாதிகளாதலால், காமராஜ் அவர்களை நேரில் சந்தித்து 'ராஜேந்திரன் இவ்வாறு நாடகங்கள் நடத்திப் பணம் திரட்டிக் கொடுத்தால் அவனுக்குச் செல்வாக்கு ஏற்பட்டுவிடும்; ஆகவே, நாடகம் நடத்துவதைத் தடை செய்து விட வேண்டும்' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அன்றைய முதலமைச்சர் காமராஜரும் என்னை அழைத்து 'நாடகம் நடத்த வேண்டாம்' என்று சொன்னார்கள். ஏன் என்று கேட்டதற்கு கலெக்டர் பொறுப்பில் இருப்பதால் டிக்கெட் விற்கவேண்டியவரும் என்று கூறி வேண்டாமென்று கூறிவிட்டார்கள். 'நான் அமெச்சூர் நடிகன் அல்ல; என்னைப் பார்க்கவே கூட்டம் வரும். நாடகம் நடத்தித் தருகிறேன்' என்று எவ்வளவோ கேட்டுப் பார்த்தேன். 'முடியாது' என்று சொல்லி விட்டார்கள். அவர்கள் நான்கு லட்சம் ரூபாயை இந்திய இராணுவத்திற்குச் சேரவிடாமல் தடுத்தார்கள். இதை யெல்லாம் சொல்வதற்குக் காரணம், நாட்டுப் பற்று எங்களுக்கு மிக அதிகம் என்பதை இத்தகைய எங்கள் வரலாறு கூறும் என்

4th March 1965] [திரு. எஸ். எஸ். ராஜேந்திரன்]

பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். அதே நேரத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மந்திரிகள் பேசுகின்ற கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரைக் காரசாரமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். காங்கிரசை விட கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு உண்மையான எதிரிகள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்தான் என்று அவர்கள் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தேர்தல் காலத்தில் கூட எங்களைத் திட்டுவதற்காக ஆளும் கட்சியினர் அவர்களுக்கு மேடை அமைத்துக் கொடுத்தார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் மீது இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பிரயோகப்படுத்துவது எந்த வகையில் நியாயம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது கூறுவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

வீட்டிலே கறுப்புக் கொடி கட்டுவதுபற்றி இங்கே எடுத்துப் பேசப்பட்டது. என்னுடைய வீட்டிலே கறுப்புக் கொடி கட்டப் பட்டு அங்கே நடந்த சம்பவத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த விஷயம் கோர்டிலே இருப்பதால் அதற்கு முன்னால் நடந்த விஷயத்தைப் பற்றி மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் அன்றைய தினம் கோடம்பாக்கத்தில் என்னுடைய தோட்டத்து வீட்டில் இருந்தேன். தேனும்பேட்டையில் என்னுடைய வீடு இருக்கிறது. அன்று காலை மூன்று, மூன்றரை மணிக்கு எனக்கு ஒரு டெலிபோன் வந்தது. என்னுடைய வீட்டைச் சுற்றி 300, 400 பேர் நின்று கொண்டு வாய்க்கு வந்தபடி பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆர்பாட்டம் செய்கிறார்கள், நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது என்று கூறினார்கள். நான் உடனே போலீசாருக்குப் போன் செய்தேன். அவர்கள் போலீசை அனுப்புகிறேன் என்று சொன்னார்களே தவிர, அனுப்பவில்லை. அந்தக் கூட்டம் தரக் குறைவான வார்த்தைகளைப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறது என்றும், நிலைமை பயங்கரமாக இருக்கிறது என்றும் மறுபடியும் எனக்கு போன் வந்தது. நான் உடனே நம்முடைய போலீஸ் அமைச்சர் கக்கனூர் அவர்களுக்குப் போன் செய்தேன். அவர் மதுரைக்குச் சென்று விட்டதாகச் சொன்னார்கள். அடுத்தபடியாக முதலமைச்சருக்கு போன் செய்தேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் குரலைக் சுடுமையாக வைத்துக் கொண்டு 'என்னை ஒன்றும் செய்ய முடியாது; போலீஸ்காரனைப் போய்க் கூப்பிடு' என்று கூறினார்கள். நான் 'ஐயா, போலீஸ்காரர்கள் வருகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு வராமல் இருக்கிறார்கள்' என்று சொன்னேன். 'அப்படியானால் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரலுக்குப் போன் பண்ணு' என்று சொல்லி வைத்து விட்டார்கள். இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரலுக்குப் போன் கிடைக்கவே இல்லை. மறுபடியும் அடுத்து எங்கள் வீட்டிலிருந்து வந்த போன் பயங்கரமாக இருந்தது. 'காம்பவுண்டு மேல் ஏறி, வாடா வெளியில் என்றெல்லாம் கூறத்தகாத வார்த்தைகளையெல்லாம் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்' என்று சொன்னார்கள். என்னுடைய குழந்தைகளும், குடும்பத்தினரும் வீட்டிலே இருந்தார்கள். அந்தச் செய்திக்குப்

[திரு. எஸ். எஸ். ராஜேந்திரன்] [4th March 1965]

பிறகு நான் வீட்டிற்குப் போனேன். அதற்குப் பின்னால் என்ன நடந்தது என்பதை இப்போது சொல்லப் பிரியப்படவில்லை. அது கோர்ட்டி விவகாரம். நண்பர் சண்முகம் அவர்கள் முதலமைச்சரைப் பார்த்து 'நெஞ்சைத் தொட்டுப் பார்த்துச் சொல்லுங்கள்; இதயம் இருக்கிறதா, இதயம் இரும்பா?' என்றெல்லாம் கேட்டதைப் போல் நான் கேட்கப் பிரியப்படவில்லை. இந்தச் சம்பவமே விளக்கும். அவர்கள் வைர நெஞ்சு படைத்தவர்கள் என்று அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் முதலமைச்சராக இருந்தால் அவ்வாறு ஒரு போன் வந்தால் பாதிக்கப்பட்டவருக்கு உதவி செய்ய நானே போலீசாரோடு வந்திருப்பேன். அமைச்சர் அப்படிச் செய்யாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. முதலமைச்சர் அவர்களுடைய வீட்டிலே எப்போதும் போலீஸ் இருக்கிறது. இரண்டு போலீஸ்காரர்களை 'ராஜேந்திரன் வீட்டிலே பெண்கள் எல்லாம் தனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; உடனே போய் கவனித்து நிலைமையைச் சமாளியுங்கள்' என்று சொல்லியிருக்கலாம். அன்று வெளியே இருந்து கொண்டு போட்ட கோஷங்களைச் சபாநாயகர் அனுமதி கொடுத்தால் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். என் வீட்டில் உள்ள பெண்களைப் பற்றி மிக மட்டமாகப் பேசிக் கூச்சல் போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். பொதுவாக நாட்டிலே நடந்த சம்பவங்களுக்கெல்லாம் காரணம் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள்தான் என்று சொன்னார்கள். நான் இன்னும் சொல்வேன்—முதலமைச்சர் அவர்களைக் கூடச் சொல்லவில்லை—இத்தனை நிலைமைகளுக்கும் காரணம் இந்திதான். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த இந்தியை வரவிடாமல் தடுத்து விடவேண்டும். அப்போது நிச்சயமாக முதலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுவார்கள். அது தவறுதல்களுக்குப் பிராயச்சித்தம் செய்ததாக இருக்கும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பிரதிநிதிகள் இருக்கக் கூடிய பகுதிகளைக் கவனிப்பதிலே கொஞ்சம் கவனம் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் எடுத்துக் கூறி எல்லாப் பகுதிகளையும் ஒரே மாதிரி கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் க்ளாரிஃபிகேஷன், கைது செய்வதற்கு முன்னாலிருந்த விஷயத்தைச் சொல்லி விட்டார்கள். என்ன காரணத்திற்காக கைது செய்யப்பட்டார்கள்? பேப்பரில் பார்த்தோம். . .

(மணியடிக்கப்பட்டது)

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சபை முன் சமர்பித்திருக்கக் கூடிய இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சம்பந்தமாக சில விஷயங்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு புது வரி விதிக் காமலேயே இந்த அறிக்கையை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்பித்திருக்கிறார்கள். அப்படி வரிவிதிக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் இதற்கு முன்னால் எவ்வளவு வரி விதிக்க முடியுமோ அவ்வளவு வரியையும் விதித்து முடித்தாகி விட்டதன் காரணமாகத் தான் இந்த பட்ஜெட்டில் அவர்கள் புது வரி விதிக்காமல் இதைக்

4th March 1965] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. பத்து வருடங்களுக்கு முன்னால் நம் ராஜ்யம் உட்பட மூன்று ராஜ்யங்கள் சேர்ந்திருந்தன. அந்த மூன்று ராஜ்யங்களின் மொத்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் சுமார் 46 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் இருந்தது. பத்து வருடங்களுக்குப் பின்னால் 170 கோடி ரூபாயாக வரவு உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் இந்த ஒரு ராஜ்யத்தில் இந்த அளவிற்கு அதிகமாக வரவு செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். காரணம் இன்றைய தினம் போட்டிருக்கக் கூடிய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு அதிகமாக வரவும் செலவும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை பார்க்கிறோம். 170 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யக் கூடிய இந்த ராஜ்யத்தில் அதிலிருந்து வரக் கூடிய வருமானங்கள் சாதாரணமாக உழைத்துக் கொண்டிருக்கிற ஏழை உழைப்பாளிகளுக்குப் போய் சேருகிறதா என்று மிக ஐக்கிரதையாக பார்க்க வேண்டிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எவ்வாறு ஏழைகள், உழைப்பாளிகள் வாழ்கை நடத்திக்கொண்டிருந்தார்களோ அதே நிலையில் தான் இன்றும் இருக்கிறார்கள். அன்று அதிக வருமானம் உடையவர்கள் செல்வந்தர்களாக இருந்தவர்கள், அன்று அதிக வருமானத்தைப் பெற்றுக்கொண்டிருந்தவர்கள் இன்று மேலும் அதிக வருமானம் பெறும் நிலையில் தான் இருக்கிறார்களென்பதை நாம் பார்க்க வேண்டிய ஒரு நிலையில் இருக்கிறோம். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அதிகமாக விவரித்திருப்பது விவசாய முன்னேற்றம் சம்பந்தமாக. விவசாயம்தான் நாட்டுக்கு மிக முக்கியமானது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. விவசாயத்தை அதிகமாக அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்காக ஏற்படக் கூடிய செலவினங்களை எல்லாம் முறையாகச் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் இன்றைய தினம் நம் ராஜ்யத்தில் திட்ட வேலைகளை துரிதமாக செய்ய வேண்டிய ஒரு நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. உதாரணமாக நல்ல ரக விதைகளை அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்க்கும்போது ஏ.டி.ட்டி. 20 ஐ விட நல்லமுறையில் விளைந்து கொண்டிருக்கிறது, அதிகமான வருமானத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. உண்மையில் ஏ.டி.ட்டி. 27 விதைகள் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் கிடைக்கும் விதத்தில் அந்த விதைகளை விவசாயிகளுக்கு கொடுத்தாக வேண்டும். அமைச்சர் அவர்களின் பிரச்சங்கத்தில் 1966-67 இறுதிக்குள் இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் சாகுபடி செய்யும் முறையில்தான் அந்த விதைகளைக் கொடுத்து உதவ முடியும் என்று கூறி இருக்கிறார்கள். அது போதுமானதல்ல. நல்லரக விதைகளை விவசாயிகளுக்குத் தேவையான முறையில் கொடுத்து உதவ வேண்டும். அடுத்தபடியாக தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் கட்டசம்பா என்ற ஒரு தானியம் இருக்கிறது. அதுதான் பெரிய அளவிற்கு இந்த சமயத்தில் பாதிக்கப்படுகிறது. முன் காலத்தில் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட அந்த தானியம் இந்த சமயத்தில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. எந்த

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [4th March 1965]

வியாதி ஏற்பட்டாலும் அந்த வியாதி கட்டசம்பா சாகுபடியைப் பாதித்து கண்டு முதல் குறைந்து விடுகிறது. பூச்சித் தொல்லை ஏற்பட்டால் கட்டச் சம்பாவைத்தான் தாக்குகிறது. இந்த வருடம் தஞ்சை ஜில்லாவில் லீ.ஓ. 25 போட்டு இருந்த வர்கள் கொஞ்சம் ஆதாயம் அடைந்திருக்கிறார்கள். நல்ல முறையில் விளைந்திருக்கிறது. ஆகவே நல்ல தரமான விதைகளை விவசாயிகளுக்கு கொடுத்து உதவ தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஜப்பானிக்கா இன்டிகா என்ற விதையை உபயோகிக்க வேண்டுமென்று அதிகாரிகள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் போதுமான விதைகள் இல்லை என்றும் கூறுகிறார்கள். போதுமான விதைகள் இல்லை என்றால் எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் தேவையான அளவு ஒரு யூனியனுக்கு ஒரு விதைப் பண்ணை ஆரம்பித்து அந்த விதைகளை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அடுத்தபடியாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் தரிக் நிலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு கேள்வி கேட்கும்போது அவற்றை எல்லாம் 10,000, 20,000 ஏக்கர்கள் இருந்தால்தான் விதைப்பண்ணை சாகுபடி செய்ய முடியும் என்று சொன்னார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் 500 ஏக்கருக்கு மேல் நல்ல சாகுபடிக்கு லாயக்கான நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்கள் எல்லாம் செல்வாக்கு உள்ளவர்கள், செல்வந்தர்கள் ஆக்கிரமித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஆக்கிரமித்திருப்பதில் இருந்து அவர்களை வெளியேற்ற சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அப்படி அவர்களை வெளியேற்ற நடவடிக்கைகள் எடுத்தார்களேயானால் அவர்கள் மந்திரிசபை வரை வந்து ஸ்டே வாங்கி விடுகிறார்கள். ஆகவே அப்படி நிலத்தை ஆக்கிரமித்து வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களை அகற்றி, அவர்களை அங்கிருந்து அப்புறப்படுத்தி அந்த நிலங்களை நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஜாரி செய்து கொடுக்க சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சாத்தியமான இடத்தில் அரசாங்க விதைப் பண்ணைகளை ஆரம்பிக்கலாம். திருத்துறைப்பூண்டியில் மேலமரு தூர் என்ற இடத்திலும், தலைஞாயில் கோவில்பத்து என்ற இடத்திலும் 300 ஏக்கர் நிலம் சாகுபடிக்கு லாயக்காக இருக்கிறது. அந்த மாதிரியான இடங்களில் விதைப் பண்ணைகள் வைக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவில் வடிகால் திட்டம் வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். கீழ் தஞ்சையில் உள்ள கிராமங்களில் சரியான முறையில் வடியவில்லை. வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படுகிறது என்று தஞ்சை ஜில்லாவில் இருந்து வரும் அங்கத்தினர்கள் அத்தனை பேர்களும் வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அரசாங்கம் கவனக் குறைவாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது, என்றுதான் சொல்ல முடியும். இந்த ஆண்டு அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற பட்ஜெட்டில் நிதி ஒதுக்குவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். நாங்கள் எதிர்பார்த்தது மட்டுமல்ல, தஞ்சையில் உள்ள விவசாயிகளும் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்லமுடியும். நான்காவது திட்டத்தில் சேர்ப்பதாக இதில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

4th March 1965] [திரு ஆ. கு. சுப்பையா]

12 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு அத்திட்டத்தை போட்டிருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. நான்காவது திட்டம் என்று சொன்னால் எந்தக் காலத்தில் கொண்டு வரப் போகிறார்களோ என்னவோ என்ற ஐயப்பாடு விவசாயிகள் இடையே ஏற்பட்டு உற்சாகம் குறையும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முக்கியமாக மற்ற மாவட்டங்களை விட தஞ்சை மாவட்டத்தில்தான் 14 லட்சம் ஏக்கரில் விவசாயம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. 14 லட்சம் ஏக்கராவில் விவசாயம் நடக்கிறது என்றால் மற்ற மாவட்டங்கள் போன்று அங்கும் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. லிஃப்ட் இர்ரிக்கேஷன் மூலம் விவசாயம் செய்ய வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன. வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன என்றால் மின்சாரம் இருந்தாலொழிய அதை நிறைவேற்ற முடியாது. அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர கால தாமதம் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டம் சிறு நீர்ப்பாசனத்தில் புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்று தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு மின்சார விஸ்தரிப்பை விரைவாகக்கொண்டு வர வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அது போல கோடை கால சாகுபடி திட்டத்தை கொண்டு வருவதற்கு 30 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லா விலுள்ள விவசாயிகள் ஆறு மாத காலத்திற்கு வேலை பார்க்கிறார்கள். மீதி ஆறு மாத காலத்திற்கு எந்த விதமான வேலையுமில்லாமல் சும்மா இருக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை ஜில்லா முழுவதும் கொண்டு வந்து வடி முனை குழாய் கிணறுகள் மூலம் சாகுபடி செய்யும் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு பேருதவியாக இருக்கும், நாட்டில் உணவு உற்பத்தியையும் அதிகமாக்க முடியும், லட்சக்கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இப்போது வேலையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயத்தை மட்டும் நம்பிக்கொண்டு தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றால் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. பெரிய அளவில் தஞ்சையில் தொழில்கள் இல்லையென்றாலும் சிறிய அளவிலாவது தொழில்களை அமைத்துக் கொடுத்தால் அதன் மூலமாக இன்றையதினம் எந்த விதமான வேலையும் இல்லாமல் இருக்கும் தொழிலாளர்கள் தங்கள் ஜீவனத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்க முடியும். நம் நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் தொழில்கள் வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்பேர்ப்பட்ட நேரத்தில் 100 பேர்கள் 50 பேர்கள் சேர்ந்து நடத்தக் கூடிய வகையில் ஏதாவது தொழில்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், சாதாரண விவசாயத் தொழிலாளி மக்களுக்கு அவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்திக்கொள்வதற்கு உத்தரவாதம் அளித்தது ஆகும். அதை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டு வழங்குவதற்காக 38 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எந்த அளவுக்கு போதும் என்று தெரியவில்லை. 38 லட்சம் ரூபாயில் ஒரு தாலுகாவிலுள்ளவர்களுக்குக்கூட மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [4th March 1965]

கொடுக்க முடியாது. அரிஜனங்களுக்கு மனை நிலங்கள் கொடுப்பது சம்பந்தமாக எந்தவிதமான குறைபாடுகளும் இல்லை என்று சர்க்கார் நினைத்துத்தான் இவ்வாறு செய்திருக்கிறார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். இந்த மனைக்கட்டுகள் வழங்குகிற விஷயத்தில் எத்தனையோ விவகாரங்கள் இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. பரிபூரணமாக நிறைவேறுவதற்கு இன்னும் பல சிக்கல்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. தங்களுடைய குடியிருப்பு இடத்தைவிட்டு வெளியேறவேண்டும், இல்லாவிட்டால் தங்கள் இடத்தை விட்டு கொடுத்து வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். இந்தமாதிரி நிலைமகள் எல்லாம் இருக்கும்போது 38 லட்சம் ரூபாய் என்ற அளவுக்கு போதும் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே மனைக்கட்டு ஒதுக்குவது சம்பந்தமாக இன்னும் அதிகமாக பணம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்காக அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டி போட்டது. அந்தக் கமிட்டி நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து, ஒரு அறிக்கையும் அரசாங்கத்திற்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் ஐந்து வருட காலத்தில் மனைக்கட்டுகள் இல்லாத எல்லா அரிஜனங்களுக்கும் மனைக்கட்டு கொடுப்பது என்ற யோசனை கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த யோசனையின் அடிப்படையில், நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் நல்லதாக இருக்கும். அந்தக் கமிட்டியின் அறிக்கை என்ன ஆனது என்றே தெரியவில்லை. கமிட்டி போட்டவுடன் ஹரிஜன மக்கள் மிகவும் சந்தோஷப்பட்டார்கள். கமிட்டி சிபாரிசு செய்து அந்த சிபாரிசுகளின் அடிப்படையில் நிலங்கள் இனமாக வழங்கப்படும் என்று மகிழ்ச்சியோடு இருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது அந்த அறிக்கையை அரசாங்கம் எங்கே போட்டுவிட்டதோ என்னமோ தெரியவில்லை.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் திரு. சுப்பையா அவர்கள், குறிப்பிட்ட கமிட்டியில் அங்கத்தினராக இருந்திருக்கிறார். கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டை இப்போது ஹோம் டிப்பார்ட்மென்டார் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பரிசீலனை செய்து நல்ல முறையில் முடிவு எடுக்கப்படும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படியில்லாமல் ஏதோ அரசாங்கம் அதை வாங்கி சும்மாப் போட்டுவிட்டவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : சாதாரணமாக இவ்விதம் கொடுக்கப்படுகிற ரிப்போர்ட்டுகள் ஒன்றும் கவனிக்கப்படுவதில்லை என்ற அவநம்பிக்கைதான் மக்களிடத்தில் இருக்கிறது. அந்த முறையில் தான் நானும் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சிபாரிசுகளை எல்லாம் சீக்கிரமாக அமலுக்குக் கொண்டு வந்தால் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நாங்கள் மிகவும் கடமைப்பட்டவர்களாக இருப்போம் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிலச்சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக அரசாங்கம் மௌனம் சாதித்து வருகிறது. ஏதோ இது சம்பந்தமாக எல்லாப் பிரச்சனைகளும் தீர்ந்து விட்டதாக அரசாங்கம் நினைக்கக் கூடாது.

4th March 1965] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். வெளிநாட்டிலிருந்து வந்து பார்க்கக் கூடியவர்கள் உழுது கொண்டிருப்பவர்களுக்கு நிலம் சொந்தமாகப் படவேண்டும் என்று சொல்லிப் போகிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் நிலத்தை உழுது பயிர் செய்பவனுக்கு அதில் எந்த லிதமான அக்கறையும் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. யார் நிலத்தை உழுதாலும், அந்த நிலத்திற்கும் உழவர்களுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கவேண்டும். அவ்வாறு சம்பந்தம் இருக்கக்கூடிய முறையில் இவ்வையதிலும் நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும். ஏதோ நிலங்களுக்கு உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொன்ன நேரத்தில் நிலச்சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் எப்படியெல்லாமோ அரசாங்கத்தை ஏமாற்றி தங்கள் நிலத்தை பகிர்ந்து கொண்டார்கள். அதே முறையில் இன்னும் ஏமாற்றம் அடையாத நிலையில், நிலத்தை யார் இப்போது சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு சுமுகமான முறையில் உரிமை இருக்கக்கூடிய வகையில் நிலச்சீர்திருத்தத்தைக்கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போதுள்ள நிலைமையில் நிலச்சீர்திருத்தம் என்பது மிகவும் முக்கியம். முக்கியமாக நாம் உணவு உற்பத்தியை பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். இதற்காக லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களையும் ஒதுக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இதனுடைய பலாபலன்களை பார்க்க வேண்டுமென்றால், நிச்சயமாக இதன் வெற்றி நிலச்சீர்திருத்தத்தில் தான் அடங்கியிருக்கிறது. நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்து உழுபவனுக்கு உரிமை கொடுத்தால் தான் உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கான உணர்ச்சி விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும். ஆகவே கூடிய விரைவில் நிலச்சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பி. ஊர்க்காவலன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற வரவு செலவுத்திட்டத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்று நெருக்கடியான சூழ்நிலையில் நாம் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஒருபக்கம் இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னொரு பக்கம் உணவு பற்றாக்குறை என்று கோஷம் திட்டுக்கொண்டிருப்பதையும் பார்க்கிறோம். இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் உணவுப்பற்றாக்குறையை நீக்குவதற்கு பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவு செய்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் தயாரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த திட்டங்களை எல்லாம் நல்லமுறையில் செயலாற்றுவதற்கு, அந்தந்த அமைச்சர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தின் பெயரால், பல இடங்களில், தீ வைப்பது, சர்க்கார் பஸ்களுக்கு தீ வைப்பது, போஸ்ட் ஆபீஸ்களை கொளுத்துவது போன்ற பல செயல்கள் நடந்திருக்கின்றன. இந்த செயல்களுக்கெல்லாம் காரணம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் தான் என்று கூறுவேன். சங்கரன்கோவில் தாலுகாவில், மதுரை

[திரு. பி. ஊர்க்காவலன்] [4th March 1965]

போன்ற இடங்களிலிருந்து பலர் வந்து ஹைஸ்கூல் மாணவர்களை துண்டிவிட்டு ஏற்பாடு செய்தார்கள். நாங்கள் முன் ஏற்பாடாக போலீஸாரை அணுகாமல் பொதுமக்களாகவே சேர்ந்து இதை முறியடிப்பது என்று திட்டம் வகுத்திருந்தோம். இதற்காக 500 பேர்கள் தயாராக இருந்தோம். கலெக்டர் அவர்கள் இதைப் பற்றி தெரிந்தவுடன் சங்கரன்கோவில் வந்தார், அப்போது அவர்களிடம் தாயின் மணிக்கொடியை அறுத்தெறிவதை நாங்கள் பார்த்துக்கொண்டு சம்மாயிருக்க முடியாது, எங்கள் சுதந்திரக் கொடியை தீ வைப்பதை நாங்கள் சகித்துக்கொண்டிருக்க முடியாது, இதற்காக எங்களுக்கு போலீஸ் உதவி தேவையில்லை என்று அவர்களிடத்தில் சொன்னோம். அதற்கு அவர்கள், இதில் ஒன்றும் தலையிடக்கூடாது, அப்படி ஏதாவது நிகழ்ச்சிகள் நடந்தால் அதை போலீஸார் பார்த்துக்கொள்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆகையால் இதில் எந்தவிதமான அசம்பாவிதமும் நடைபெறவில்லை. முதலாவதாக அங்கு என்ன நடந்தது என்றால், என்னுடைய நாயை பிடித்தார்கள். நான் முன்னால் ஊருக்கு வெளியே இருந்தேன். இப்போது ஊருக்குள் வந்து விட்டேன். ஊருக்கு வெளியேயிருந்த நாயை பிடித்து, அதன் கழுத்தில் 'இந்தி ஒழிக' என்று ஒரு அட்டையில் எழுதி கம்பியால் கழுத்தில் கட்டி விட்டார்கள். அது உடனே ஊரிலிருந்து என் வீட்டுக்கு வந்து விட்டது. ஒரு மைல் தூரம் இருக்கும் என் வீடு. நேரடியாக என் றிடத்தில் வந்துவிட்டது. இந்த நிலையில் அதைப் பார்த்து என்ன சொல்வது? ஏதோ உனக்கு இருக்கக்கூடிய நன்றி விசுவாசம்கூட உன் கழுத்தில் எழுதிக் கட்டிய அவர்களுக்கு இல்லை, தேச விசுவாசம் இல்லை, நாய், கழுதை இவற்றின் கழுத்தில் எழுதி கட்டி விடுவது மோசமாகத்தான் இருக்கிறது பரவாயில்லை என்று அறுதல் கூறி அந்த அட்டையை நாயின் கழுத்தில் இருந்து அறுத்தெறிந்தேன். 'உனக்குள்ள ஒரு நன்றி, உனக்குள்ள ஒரு விசுவாசம், உனக்குள்ள தேச விசுவாசம் கூட இல்லையே உன் கழுத்தில் கட்டிவிட்டது பையனாக இருந்தாலும், பையன்களை துண்டி விட்டவர்களாக இருந்தாலும், உன் கழுத்தில் போய்க் கட்டி விட்டார்களே அவ்வளவுதான் அவர்களுடைய புத்திசாலித் தனம்; அதனால் வருத்தப்படாதே' என்று சொல்லி அதைத் தடவிக் கொடுத்தேன். அது சென்று விட்டது. மறுபடியும் அங்கே போனபோது, 'நாம் அட்டையை கட்டி விட்டோம், அதை அவிழ்த்து விட்டு வந்து விட்டது என்று அதன் மீது கல்லை எடுத்து அடித்திருக்கிறார்கள். அப்புறம் அது என் வீட்டை நோக்கி வந்து விட்டது. அதற்குப் பிறகு பஸ்ஸில் எழுதி ஒட்டினார்கள். இந்த விதமான செயல்கள் நடப்பதற்கு காரணம் எதிர்க்கட்சிகள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்களின் துண்டுதலில் பெயரால் நடந்த சமாசாரம் இது. இதற்கு சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

1-32
P.M.

உனம் உதவி சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினர் தன்னுடைய பேச்சை நாளை தொடரலாம். சபை இப்போது ஒத்திவைக்கப் பட்டு நாளை காலை 8-30 மணிக்கு மீண்டும் கூடும்.

The House then adjourned.